ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Δ. ΚΟΥΤΣΟΝΙΚΟΛΗ
Θεολόγου - Καθηγητοῦ
τῆς Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς
ἐν τῇ Ἀνωτέρᾳ Ἐκκλησιαστικῇ Σχολῇ
καὶ τῇ Ἀνωτέρᾳ Ἱερατικῇ Σχολῇ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΧΙΩΤΟΥ
Αριθμ. βιβλ. 252

Εἰς τὸν ἀγαπητόν μου
μ. Χίωτον πρωτ. Ἐφεσίου

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Βυζαντινή - τρίφωνος - τετράφωνος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1972

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΧΙΩΤΟΥ
Αριθμ. βιβλ. 252

α

Πρόλογος

Προβαίνων εἰς τὴν πολυγράφησιν τῆς, ὑπὸ τὸν τίτλον "ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ, Τόμος Α', ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, Βυζαντινή, Τρίφωνος, Τετράφωνος", παρούσης ἐργασίας, ὅπου ἔχω νὰ προσφέρω ἐν βοήθημα εἰς τοὺς ἀγαπητούς μοι Ἱεροψάλτας τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, καὶ τῆς Ἀνωτέρας Ἱερατικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης. Ἕνεκεν τούτου προσεπάθησα, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ συμπεριλάβω μαθήματα ἁπλᾶ καὶ εὐεπιτήδευτους, αἱ ὁποῖαι εἶναι εὔληπτοι ἀφ' ἑνὸς καὶ σύμφωνοι πρὸς τὸν ὅσιον τῆς ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς μουσικῆς, ἀφ' ἑτέρου.

Ἀλλὰ ποῖος ὁ ὅσιος τῆς ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς μουσικῆς; Ἐπικρατεῖ ἡ ἄποψις ὅτι ἡ ἐν Ὀρθῷ μουσικὴ συντελεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ προσευχομένου, δημιουργεῖ πνευματικὰς συγκινήσεις κτλ καὶ γενικῶς εἰπεῖν ὅτι ἡ μουσικὴ εἶναι τὸ Α καὶ τὸ Ω τῆς λατρευτικῆς ζωῆς.

Ἐν προκειμένῳ ὅμως ὑπάρχει μία βασικὴ προϋπόθεσις ἡ ὁποία εἶναι διαχυτος εἰς τὸ ὅλον πνεῦμα τῆς λατρευτικῆς ζωῆς, καὶ σύμφωνος πρὸς τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ προϋπόθεσις αὐτὴ εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ κειμένου τῶν ὑμνικῶν-ποιημάτων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἡ ὁποία δὲν ἀποδίδει τὴν ἔννοιαν τῶν ὕμνων εἶναι κατὰ τὸ ἀπαράδεκτον καὶ ἐξωεκκλησιαστικόν. "Ὅταν μὲν γὰρ ἀγνώστα ἢ ἀοίκεια παροῦσι τὰ ῥήματα τῆς προσευχῆς, ἀκαρπός ἐστιν ὁ νοῦς τοῦ προσευχομένου, μηδενὸς ὠφελουμένου" λέγει ὁ Μ. Βασίλειος (P.G. Τόμος 31, 278D) καὶ ἀλλαχοῦ ὁ αὐτὸς πατὴρ λέγει "ὁμοῦ τε ἄδειν καὶ τὰ λυσιτελῆ μανθάνειν" (P.G. Τόμος 29, 210B). Ἐδῶ ἐγκεῖται τὸ ἄπειρον κάλλος τῆς Βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καθ' ὅτι αὕτη προσφέρεται ῥυθμικῶς καὶ ἐμμέσως τὸ περιεχόμενον τῶν ὕμνων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὁ ἄνθρωπος, φύσει ῥυθμικὰ πλασμένος, ἐναποδέχεται, κατὰ τρόπον μυστηριώδη ἀλλὰ θαυμαστόν, καὶ τὸ ῥυθμικῶς αὐτῶν προσφερόμενον. Ἐκτὸς δὲ τοῦ

Βασίλειος λέγει "Βίαιον μάθημα οὐ πέφυκεν παραμένειν, τὰ δὲ μετὰ τέρψεως καὶ χάριτος εἰσδυόμενα, μονιμώτερον ταῖς ψυχαῖς ἐνιζάνει" (PG τόμος 29, στ. 32A καὶ ἀλλαχοῦ "εὐεισδεκτικὸν γὰρ εἶδεν τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον δυνάμενον πρὸς ἀρετὴν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ διὰ τὸ πρὸς ᾠδὴν ἐπιρρεπὲς τοῦ ὀρθοῦ βίου καταμελοῦντας πάλιν· Τί ποιεῖ; τὸ ἐν τῇ μελῳδίᾳ τερπνὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐγκατέμειξεν, ἵνα τῷ προσηνεῖ καὶ ἡδεῖ τῆς ἀκοῆς, τὸ ἐκ τῶν λόγων ὠφέλιμον λαθραίοτερον ὑποδεξώμεθα" (PG τόμος 29, στ. 32B)

Ἡ βυζαντινὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ δὲν εἶναι αὐτοσκοπὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μέσον, καὶ ὅταν ἐπιζητοῦ τὸ ἀνωτέρω ἐκπληρούμενα ἦναι, σὺν τοῖς ἄλλοις, βαθμιαίως παρέρχων τὴν θ. λατρείαν.

Εἰς τὴν ἀποδοσιν τοῦ κειμένου τὰ μέγιστα συντελεῖ καὶ ἡ τονικὴ ρυθμοποιία δηλ. ἐν μουσικῇ ἐπόψεως, ἐκεῖ ὅπου τονίζεται τὸ κείμενον (αἱ λέξεις) γραμματικῶς ἐκεῖ πρέπει νὰ τονίζεται καὶ μουσικῶς. Τοῦτο ἐφηρμοσα, κατὰ τὸ δυνατόν, διαιρέσας τοὺς ὕμνους εἰς μέτρα-πόδας. Οὕτω ὁ ψάλλων εἶναι εἰς θέσιν καὶ τὸν ρυθμὸν νὰ συνεχίσῃ ὁμαλῶς, καὶ τὸ περιεχόμενον νὰ ἀποδίδῃ. Δὲν πρέπει ὁ ψάλλων οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ λησμονῇ ὅτι καὶ ὁ ἴδιος πρέπει νὰ κατανοῇ τοὺς ὕμνους καὶ νὰ προσεύχεται, καὶ τὰ συγκινῆται πνευματικά, διότι οὕτω θὰ παραμένῃ τοῦ ἐκκλησιαζομένου ἐν πραγματικῇ προσευχῇ. Ἐκκλησιαστὴς ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ μουσικὴν ἐπιτήδευσιν, τέρψιν, ἐξεγηγερμένος ἐντυπώσεις μόνον, ναθιστᾷ τὴν μουσικὴν τέχνην. Ἀλλὰ ἡ μουσικὴ εἶναι Τέχνη.

Αἱ τριφωνοι καὶ τετραφωνοι μελῳδίαι μετεγράφησαν ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν τηροῦν τὴν ὀρθογραφίαν τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1979.

Χαράλαμπος Δ. Κουτσογιαννόπουλος

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Εἰρηνικὰ ἡ μεγάλη συναπτή. Ἦχος πλ. δ΄ νη΄ ἕξις 1
Κύριε ἐλέησον μονόφωνα Ἦχος πλ. δ΄ νη΄ » 1
Κύριε ἐλέησον τρίφωνα. Ι. Σαμψαρίδου. Μεταγραφή » 2
Κύριε ἐλέησον τετράφωνα » 2
Ἀντίφωνα μονόφωνα » 2
Ἀντίφωνα τρίφωνα Ι. Σ. Μεταγραφή » 3
Ἀντίφωνα τετράφωνα Χ. Βρυωνίδου Μεταγραφή 5
Σοφία· ὀρθοί. Δεῦτε προσκυνήσωμεν 8
Ἀπολυτίκια, εἰσοδικά - κοντάκια τῶν Δεσποτικῶν - Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡσαύτως τῶν Ἁγίων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ
Σεπτέμβριος 9
Ὀκτώβριος 13
Νοέμβριος 16
Δεκέμβριος 19
Ἰανουάριος 23
Φεβρουάριος 27
Μάρτιος. Τῇ ὑπερμάχῳ τρίφωνον 29
Ἀπρίλιος - Μαΐος - Ἰούνιος 31
Αὔγουστος 32
Τριῴδιον 33
Πεντηκοστάριον 37
Τριῳδίου ὕμνος α, β, γ, δ. Ἦχος πλ. δ΄ 43
Τοῦ Βήματος 44
Δύναμις Νηπίου Καμαράδου 45
» Γεωργίου Κρητός 46
Τριῳδίου ὕμνος εἰς Ἦχον πλ. δ΄ Μανουὴλ Πλατύ 47
Δύναμις » » 48
Τριῳδίου ὕμνος εἰς Ἦχον βαρὺν Νικ. Σμύρνης 49
Τριῳδίου ὕμνος τετράφωνος 46
Τριῳδίου ὕμνος τρίφωνος 47
Ὅσοι εἰς γρηγόρου α, β, γ΄ Ἦχος πλ. δ΄ 49
» Βήματος 50
» Δύναμις Γ. Σαρηγιώτου 50

Τὸν Σταυρόν σου Προσκυνοῦμεν α, β, γ σελὶς 51
" " Βήματος 52
" Δύναμις 52
Κύριε ἐκέκραξα.. καὶ ἑπόμενον Μονόφωνα καὶ Τετράφωνα 53
Ὕμνοι, 54.
Τὰ τῆς Χειροτονίας 54
Πολυχρόνιον Ἦχος πλ. δ 56
" Ἁγ. πα 56
" Ἁγ. Νη 57
Ἀπόστολος τῆς Τυροφάγου 57
Ἀλληλουϊα, Μονόφωνον, Τρίφωνον, Τετράφωνον 59
Εὐαγγέλιον Κυριακῆς Τελώνου καὶ Φαρισαίου 59.
Εἰς πολλὰ ἔτη... Δόξα σοι σοι Κύριε 60
Χερουβικὰ Ἦχος δ΄ πα. Θ.Φ. 61
" " Ἦχος πλ. δ΄ Κ. Ψάλτου 62
" " " πλ. δ΄ Θ.Φ 64.
" " " Ἁγία Κ. Ψάλτου 65
" " Ἁγ. πα 66
" " Βαρὺν ζω 67
" " Ἁγ. Νη Β. Κ. Νικολαΐδου 68
" " Ι. Σαμψαρίδου Ἦχος α΄ πα 70
" " " Βαρὺ β 71
" " " Ἁγ. Νη. 72
" " " Τρίφωνον Γα-σοὶ 73
" " " Rem. 75
" " Τετράφωνον Δ. Βορτνιάνσκη 77
Χερουβικὸν τῇ Μ. Πέμπτῃ Ἦχος Ἁγ. πα 79
" τοῦ Μ. Σαββάτου Ἦχος Ἁγ. πα. 80
Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. 81
Κατευθυνθήτω 81
Νῦν αἱ Δυνάμεις Ἦχος Ἁγ. πα 82
Γεύσασθε καὶ ἴδετε 82
Εὐλογήσω τὸν Κύριον 83

Ἐυτενὴς δέησις (Μinore) Θεὸς 83
» » Βοεύς » 84
Λειτουργικὰ ἐν Ἦχος ᾱ πα » 84-86
Τὸ σύμβολον τῆς πίστεως 85
Λειτουργικὰ ᾱ Ἦχος 87-
» Γ. καθεξῆς πᾱ πα 88
» ἐν Ἦχος πα 89
» ἐν Ἦχος νη 92
ε Τριῴωνα Ι. ταμείου νη=Re 93
Σὲ ὑμνοῦμεν Τετραφώνου 95
Λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου Ἅγιος ἅγιος 96
Ἐπὶ σοὶ χαίρει Ἀνθ. Ἀρχιδιακόνου νη 98
Ἕτερον Τριῴωνον Ι. ταμείου 99
Ἄξιόν ἐστιν Ἦχος ᾱ Γ. Πρωτοψάλτου 101
Ἕτερον Ἦχος » » » 101
Ἕτερον Ἦχος πᾱ 102
Ἕτερον Ἦχος πᾱ πα. Ι. ταμείου 102
Ἕτερον Ἦχος πα 103
Ἕτερον » » Ἀνωνύμου 103
Ἕτερον Ἦχος 104
Ἕτερον Ἦχος νη Ἀνθ. Ἀρχιδιακόνου 105
Ἕτερον Τριῴωνον Ι. ταμείου 106
Εἱρμοὶ θ' ᾠδῆς Καταβασιῶν ἀντὶ Ἄξιον ἐστιν. 107
Τῇ Η' Σεπτεμβρίου Ἦχος νη 108
Τῇ ΙΔ' » » » 108
Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν Τιμίου Σταυροῦ 108
Τῇ ΚΑ' Νοεμβρίου Ἦχος βου 109
Τῇ ΚΕ Δεκεμβρίου Ἦχος πα 110
Τῇ ΚΣΤ' » » 110
Τῇ ΣΤ' Ἰανουαρίου Ἦχος β πα 111
Τῇ Ζ' Ἰανουαρίου Ἦχος βου 111
Τῇ Β' Φεβρουαρίου Ἦχος γα 112
Τῇ ΚΕ' Μαρτίου Ἦχος βου 113
Τῇ ΣΤ' Αὐγούστου Ἦχος νη 114

Τῇ ΙΕ' Αὐγούστου Ἦχος δ' πα 114
Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου Ἦχος ἡ δ' Νη 115
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων Ἦχος β 115
Τῷ Ἁγίῳ Πάσχα Ἦχος δ' πα 115
Τῇ Κυριακῇ τῶν Θωμᾶ Ἦχος ἡ πα 116
Κυριακὴ Δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα Ἦχος δ' πα 117
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 108
Κυριακὴ Ε' ἀπὸ τοῦ Πάσχα Ἦχος δ' πα 117
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως Ἦχος λ' δ' πα 118
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς Ἦχος πλ. γ 118
Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Ἦχος β' 119
Κύριε ἐλέησον Τετράφωνον 119
Ὁ Ἅγιος ὁ Κύριος Τρίφωνον 120
" " Τετράφωνον 121
Κοινωνικὸν Τρίφωνον (Αἰνεῖτε) 121
Κοινωνικὸν Τετράφωνον παρ. ἐλ. 123
Κοινωνικὸν Κυριακῆς Ἦχος δ' πα 125
Κοινωνικὰ Ἑβδομάδος. Τῇ Δευτέρᾳ 125
" " Τῇ Τρίτῃ 126
" " Τῇ Τετάρτῃ 126
" " Τῇ Πέμπτῃ 127
Τῇ Παρασκευῇ 128
Τῷ Σαββάτῳ 128
Τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων 128
Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα 129
Ὕμνοι Ἀναβαθμῶν Ἦχος πλ. Δ 130
" " Τρίφωνοι 131
" " Τετράφωνοι 132
Πολυέλεοι. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ 133
" Δοῦλοι Κυρίου Ἦχος πλ. πα 135
" Ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς Βαβυλῶνος 138
Τὰ Ἀναστάσιμα Ἀποστιχα ἢ Ἀντίφωνα 141
Τὰ τῶν Μητροβύων 144
Πολυέλεος Πάσχα ἁγιάδων Χυπριακὸς 137
Ἀκολουθίαι Δευτέρου, Τρίτου, Τετάρτου 148, 151, 155

1.

Εἰρηνικά ἢ μεγάλη Συναπτή

Ἦχος λ̄ δι Νη

Ὁ Διάκονος — Ὁ Ἱερεύς

Εὐ λόγησον Δέσποτα.

Εὐ λο γη μέ νη ἡ βα σι λεί α τοῦ Πα τρὸς καὶ τοῦ Υἱ οῦ
καὶ τοῦ Ἁ γί ου Πνεύ ματος νῦν καὶ ἀ εὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰ ῶ νας τῶν αἰ ώ ω ω νων

Ὁ Διάκονος

Ἐν εἰ ρή νῃ τοῦ Κυ ρί ου δε η θῶ μεν
Ὑ πὲρ τῆς ἄ νω θεν εἰ ρή νης καὶ τῆς σω τη ρί ας τῶν ψυ χῶν ἡ μῶν τοῦ Κυ ρί ου δε η θῶ μεν
Ὑ πὲρ τῆς εἰ ρή νης τοῦ σύμ παν τος κό σμου εὐ στα θεί ας τῶν ἁ γί ων τοῦ Θε οῦ ἐκ κλη σι ῶν καὶ τῆς τῶν πάν των ἑ νώ σε ως τοῦ Κυ ρί ου δε η θῶ μεν κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅ τι πρέ πει σοι πᾶ σα δό ξα τι μὴ καὶ προσκύ νη σις τῷ Πα τρὶ καὶ τῷ Υἱ ῷ καὶ τῷ Ἁ γί ῳ Πνεύ μα τι νῦν καὶ ἀ εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ ῶ νας τῶν αἰ ώ ω ω νων

Κύριε ἐλέησον μονόφωνα

(1) Κύ ρι ε ε λε ε η σον (2) Κύ ρι ε ε λε ε ε η σον (3) Κύ ρι ε ε λε ε η σον (4) Κύ ρι ε Ε λε ε η σον (5) Κύ ρι ε Ε λε ε

Ἀπολυτίκια, ᾠδοδικά καί κοντάκια τῶν Δεσποτικῶν καί Θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καί τῶν Ἁγίων ὄρθρου τοῦ ἐνιαυτοῦ.—

1 Σεπτεμβρίου. Ἀρχή τῆς Ἰνδικτιῶνος, Σύναξις τῆς Θεοτόκου, Συμεών τοῦ Στυλίτου

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδικτιῶνος Ἦχος

Τοῦ Ὁσίου Συμεών Ἦχος

Σεπτέμβριος

Τῆς Θεοτόκου Ἦχος β΄ [illegible]

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου. Ἦχος δ΄

3 Σεπτεμβρίου

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος Ἦχος γ΄

2 Σεπτεμβρίου

Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου καὶ Ἁγίας Ἐλισάβετ

1 Σεπτεμβρίου

8 Σεπτεμβρίου

Το γενέθλιον της Θεοτόκου. — Ήχος δ΄

Μήν ευφροσύνης καὶ πάσης χαρᾶς ἀρχή

14 Σεπτεμβρίου.

Ἡ Ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἦχος πλ. δ΄

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου

Κοντάκιον "ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ"

Ψάλλεται ἀπό τῆ ἀναδόσεως τοῦ Σταυροῦ μέχρι τῆ 8ῃ Νοεμβρίου, καί ἀπό τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πάντων μέχρι τῆ 27 Ἰουλίου, ὅ καί κατά τῆ Ε' Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, ἐάν ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ προλάβη τῆ ἑορτή τοῦ Ἀναβλήτου —

Σεπτέμβριος –

Προστάγι α των χριστιανών να ταιριάζουν με
γι τα προς τον Ποιον την αμετάθετε μη πα
ρι δηλ α μαρτυριών θεωνφωνας αλλα προ
φθασης να θαθη ες την βουλην των ψηφων
υραν ζο ντινου ταχυ ναν ες πρεσβευτην ναι σπευδον ες
ι αν η προστατευ ον θα α ει ο θεο
ζ ες η μας μη μη μας η

26 Σεπτεμβρίου –

Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἦχος πλ. Α

Α που στο ες Χριστωθεω μ γαυη με ε γε
ταχυ ναμου και λα ον ανα πολυ γλωσσ
ια ε ο προφητευτα η θη να τα δε ξ
ου η ες ο ολο θεο ητε ην ι αν
μος α γιε φω τι σμου ε ν τη κα
ρδι α μου. Ιησ α ι α ε ρα μαρ
τυ ρι α ν ε ν τη σαρ κι μου
σο ι ζ η γα θη ν ε ι η μιν ε κ η
μας ενα ντι ον ε ν τη σαρ κι μου
ε ν τη κα ρδι α μου. Ιησ α ι α ε ρα μαρ

3 Ὀκτωβρίου

Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἦχος πλ. Δ

Προστάγι α των χριστιανών να ταιριάζουν με
γι τα προς τον Ποιον την αμετάθετε μη πα
ρι δηλ α μαρτυριών θεωνφωνας αλλα προ
φθασης να θαθη ες την βουλην των ψηφων
υραν ζο ντινου ταχυ ναν ες πρεσβευτην ναι σπευδον ες
ι αν η προστατευ ον θα α ει ο θεο
ζ ες η μας μη μη μας η

Ὀκτώβριος

[illegible]

μαρτυς Διονυσιος Προσβευτης Χριστου Θεσσαλονικης

Θη ναι τας ψυχας ημων

11 Ὀκτωβρίου

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων Ἦχος [illegible]

[illegible]

18 Ὀκτωβρίου

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ

Ἦχος [illegible]

[illegible]

23 Ὀκτωβρίου

Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου Ἦχος [illegible]

[illegible]

'Οκτώβριος 15.—

ρα αρχης ι με τεω ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη

ναι τας ψυ χας η μων

26 'Οκτωβρίου

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.— Ἦχος πλ. α' Πα

Μεγαν ευ ρατο εν τοις κιν δυ νοις σε υ περ μα χον

η οι κου μενη α θλο φο ο ρε τα ε ε θνη τρο πυ με ε νον

ως ουν Λυ αι ου κα θει ει λες την ε παρ σιν εν τω στα

δι ι ω θαρ ρυ υ νας τον Νεστο ο ρα ου τως α γι ε Μεγα

λο μαρτυς Δη μη τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε

δω ρη σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

'Απολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ Ἦχος πλ. δ' Γα

Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και πο ων αυ την τρε ε ε μειν

ρυ σαι η μας της φο βε ρας του σει σμου α πει λης Χρι στε ο

Θε ος η η μων δι ια κα τα πεμ ψον η μιν πλου σι α τα ε

λε η σου Πρεσβει αις της Θε ο το ο κου μο νε φι ι λανθρωπε

28 'Οκτωβρίου

Τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἦχος δ' Πα

Τη σκε πη σου Παρ θε νε α χραν τε ευ φραι νο μεν τοι χα ρι τας δι ι ως

φω το φο ρος νε φε ε ε λην ε φο ροι υ περ εν νοι αν και σε

πεις τον λα ον σου νο ε ρως δι ευ πο σης των εχ θρων ε πι βου λης

[illegible]

[illegible]

1 Νοεμβρίου

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ΄ Τὰ

[illegible]

8 Νοεμβρίου

Τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Ἦχος [illegible]

[illegible]

9 Νοεμβρίου

Τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Ἦχος [illegible]

[illegible]

[illegible]

13 Νοεμβρίου

Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἦχος [illegible]

[illegible]

21 Νοεμβρίου

Τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦχος [illegible]

[illegible]

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ "Ο ὑψωθείς..." ψαλλόμενο καὶ ἀπὸ 8ης Νοεμβρίου μέχρι ἀποδόσεως τῶν Εἰσοδίων Ἦχος δ΄

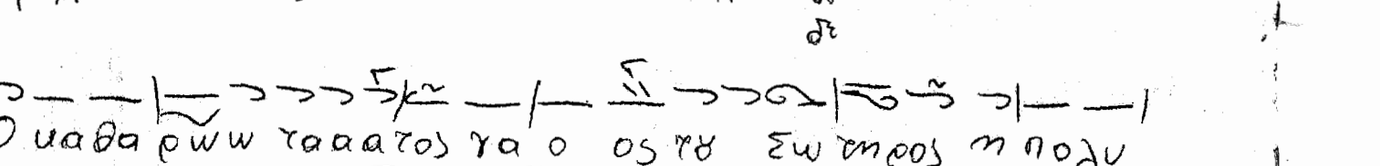

Ο ἀναβὰς πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ καθεσθεὶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς μετὰ δόξης

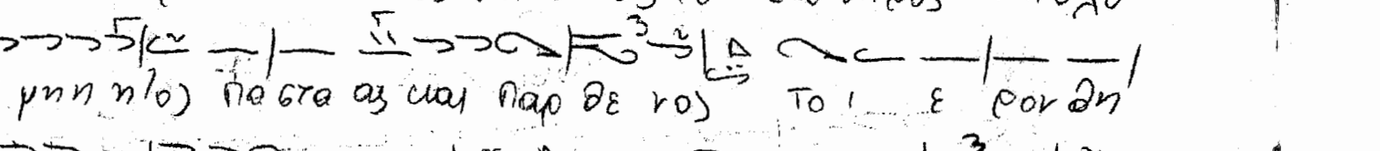

πολλῆς ἐν τῇ μελλούσῃ παρουσίᾳ κρῖναι τὰ ἔθνη καὶ πᾶσι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀποδοῦναι

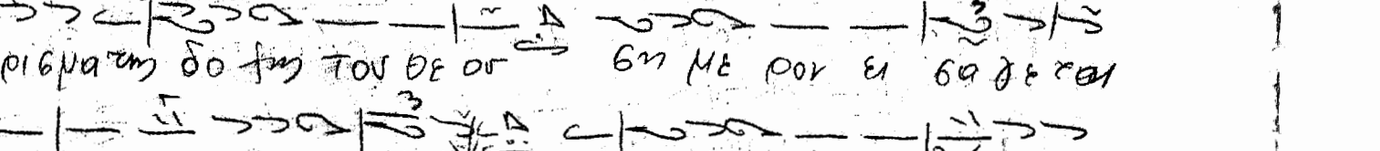

τὰ δικαιώματα τῆς σῆς θεότητος, Χριστὲ ὁ Θεός, μὴ παρίδῃς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ·

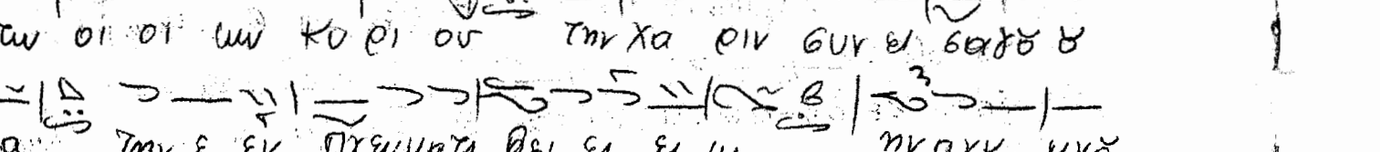

ἀλλὰ πέμψον τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς μαθητάς σου, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν ἐκ σοῦ

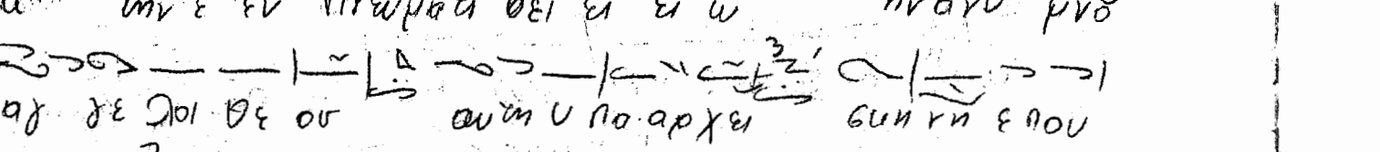

δύναμιν, ἵνα κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιόν σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν

θαυμάτων σου δοξάσωσι τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

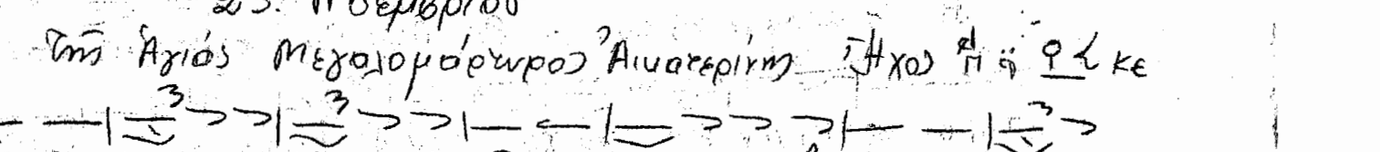

25 Νοεμβρίου

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης Ἦχος πλ. δ΄ Τὴν κε

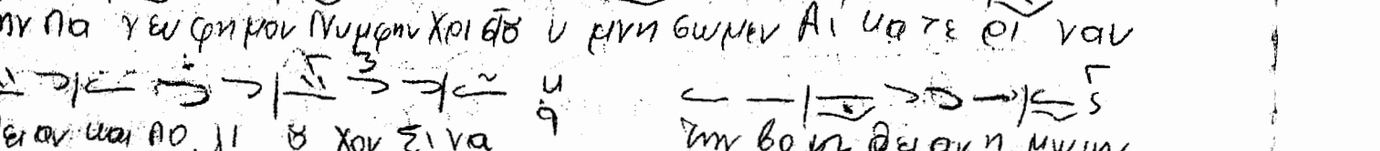

Τὴν παγκόσμιον νύμφην Χριστοῦ καὶ μεγαλομάρτυρα Αἰκατερίνην ἀνευφημήσωμεν

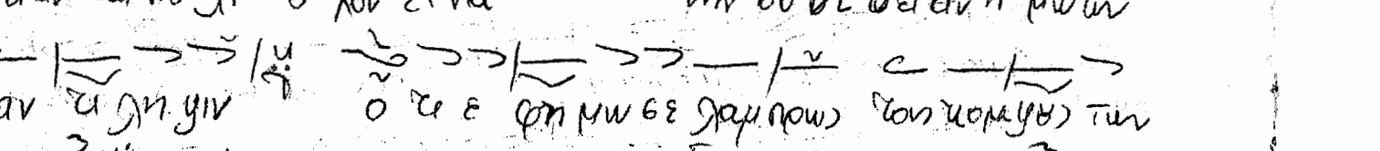

πάντες πιστοί, τὴν ἀθλήσασαν γενναίως καὶ τὸν ἀντίπαλον δράκοντα καταβαλοῦσαν

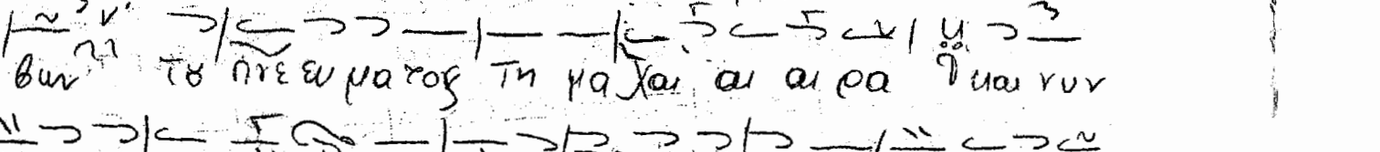

καὶ τὸν ἀμαράντινον στέφανον ἐκ τοῦ Κυρίου κομισαμένην· ἐκείνη γὰρ ἀπαύστως

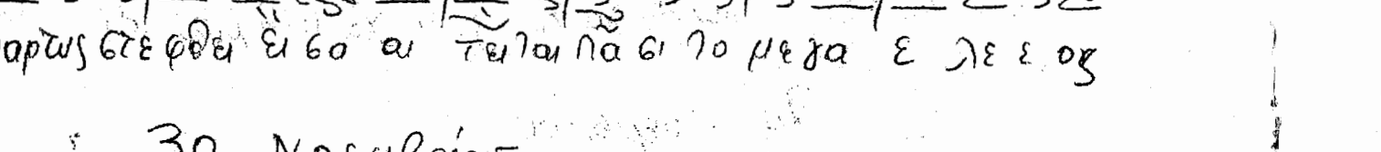

πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τὴν μνήμην αὐτῆς ἑορταζόντων.

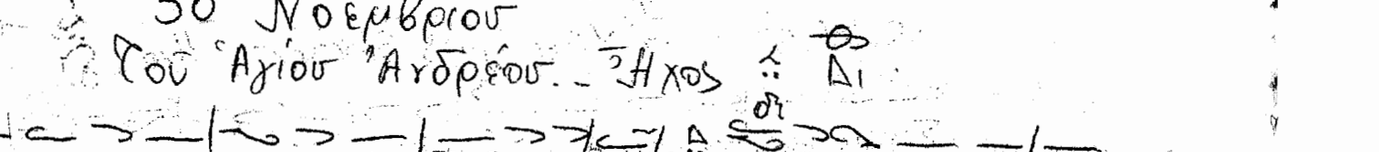

30 Νοεμβρίου

Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἦχος δ΄

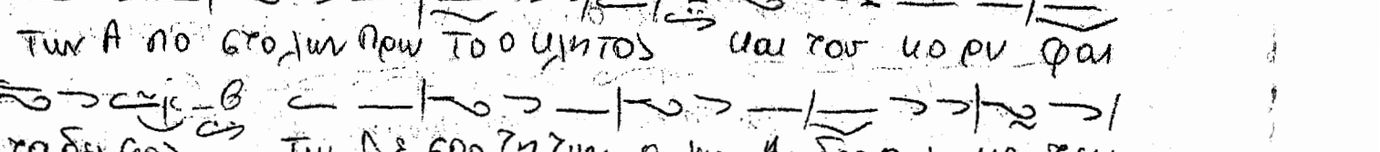

Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρῶτος ὁ Κύριος καὶ τοῦ Κορυφαίου ἀδελφὸς ὑπάρχων Ἀνδρέας ὁ

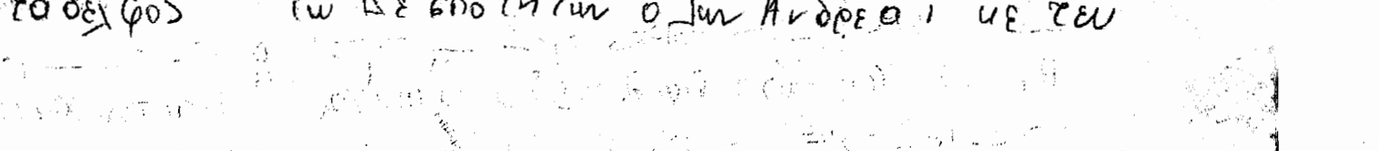

θεῖος, τὸν Πέτρον πρὸς τὴν πίστιν ἐκάλεσε καὶ τὸν Θεὸν ἐδόξασε τὸν ἐκ Πατρὸς

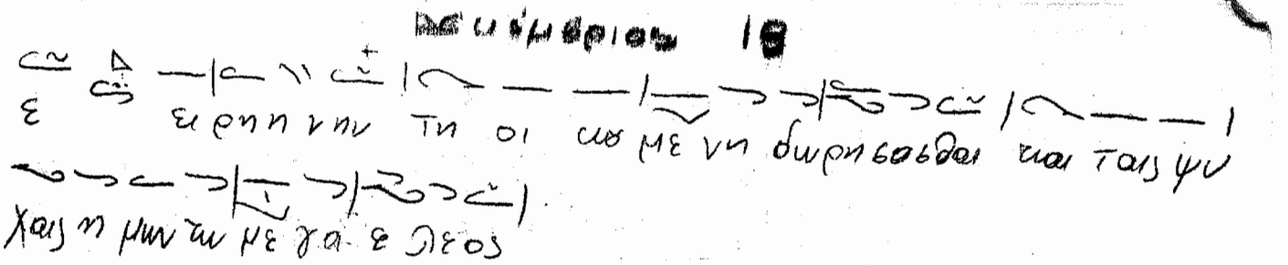

Εἰρήνην τὴν οἰκουμένην δωρησάμενος καὶ τοῖς ψυχὰς ἡμῶν μεγάλα ἔλεος.

4 Δεκεμβρίου

Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας καὶ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς Μάρτυρος.

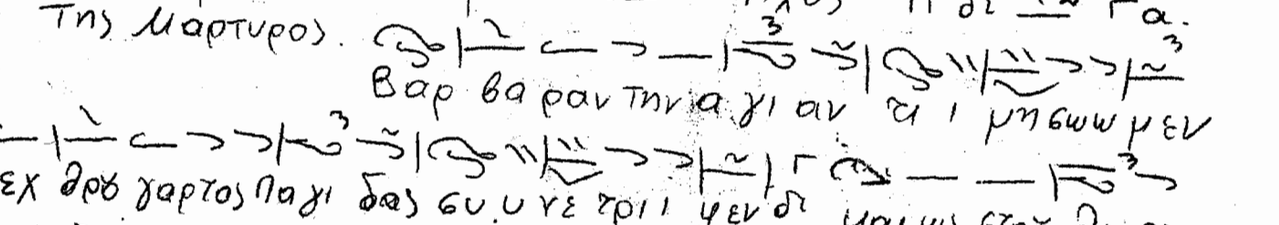

Βαρβαρανταγιαν καὶ μηδωμενην ἐχθρὸν χαρτοπαγίδας ὑπάρξαι γενόμενον καὶ ὡς τρόπαιον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν ὁ πιστὸς τῶν θείων ἀγώνων μεγαλύνων σε Χριστέ.

Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος ὁ αὐτός.

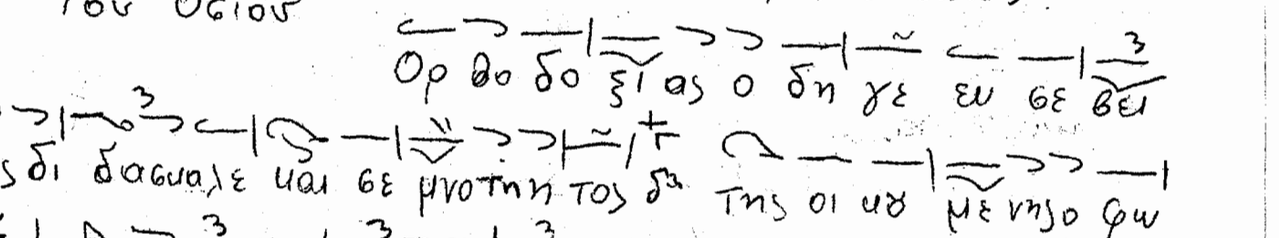

Ὀρθοδοξίας ὁ δηγητὴς καὶ ὁπλίτης τῆς εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ μυστικὴ τοῦ Πνεύματος σάλπιγξ θεολόγων τὸν χορὸν συναγείρας ἀνύμνησον ἀξίως τὸν Κύριον ἵνα σωθῶσιν αἱ ψυχαὶ ἡμῶν.

5 Δεκεμβρίου

Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Ἦχος πλ. β΄.

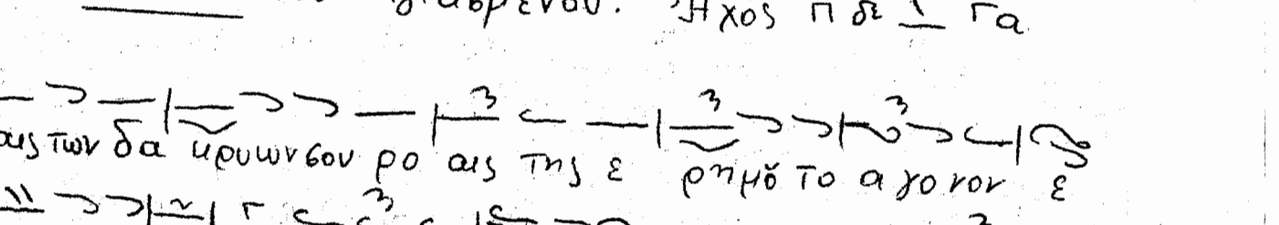

Ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς τὴν ἔρημον ἄγονον ἐποίησας καὶ τοῖς ἐν βάθει στεναγμοῖς εἰς ἑκατόγονον ἀγέλην ἐπλήθυνας

Δεκέμβριος 20

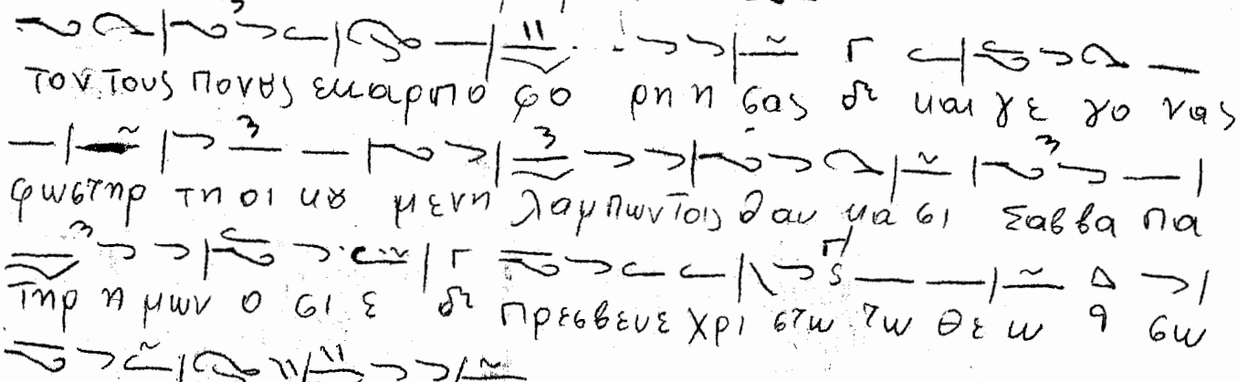

6 Δεκεμβρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος α΄

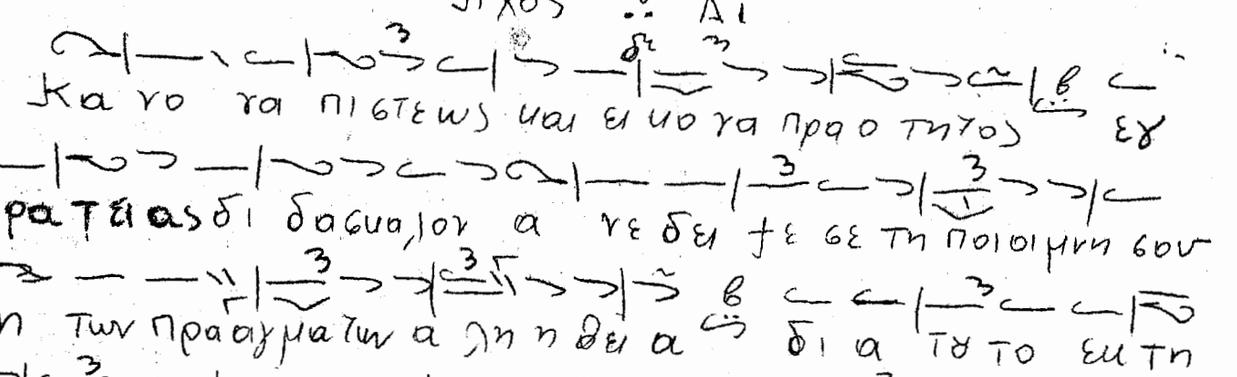

11. 17 Δεκεμβρίου. Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων

Ἦχος δ΄

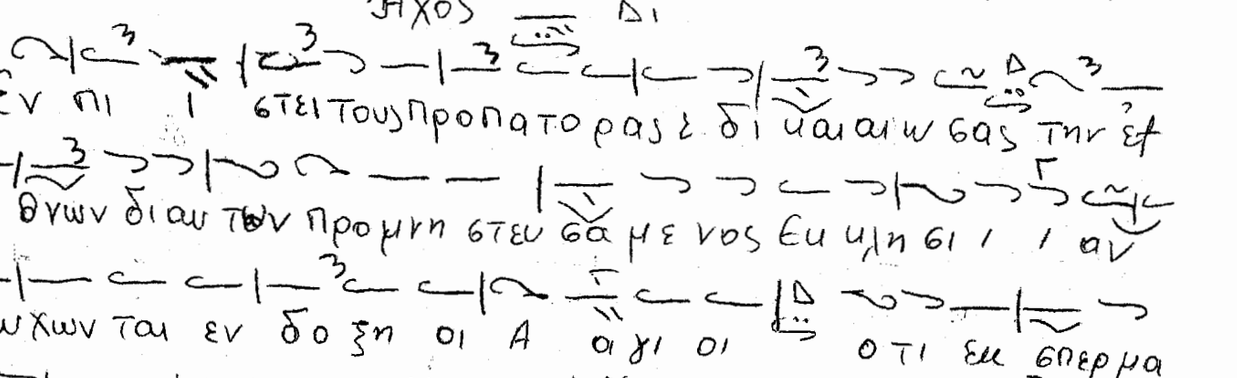

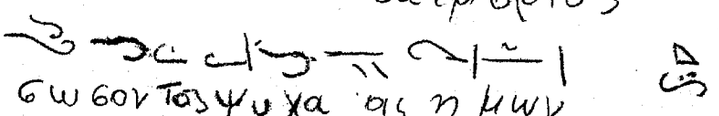

12 Δεκεμβρίου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος

Ἦχος πα.

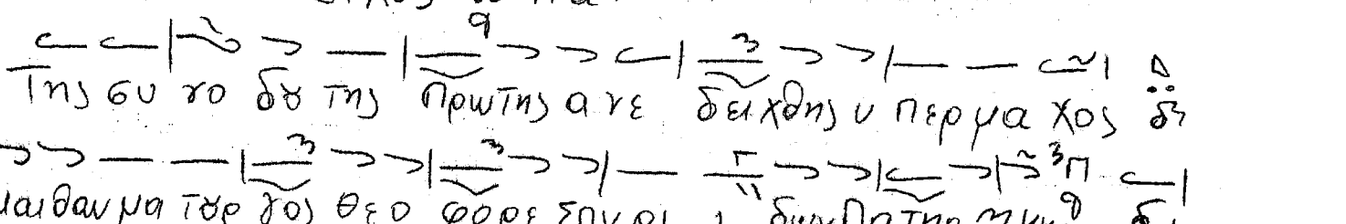

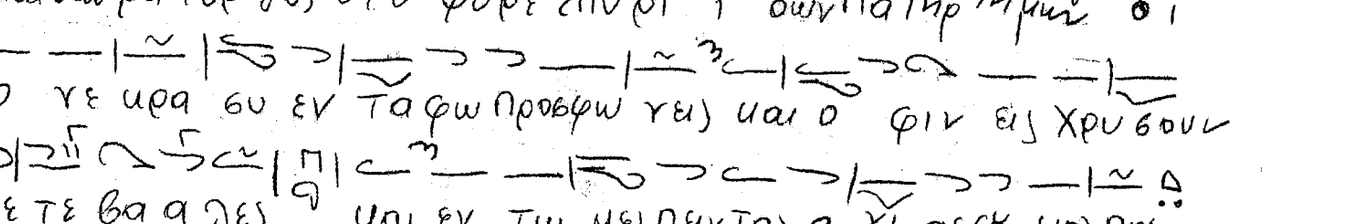

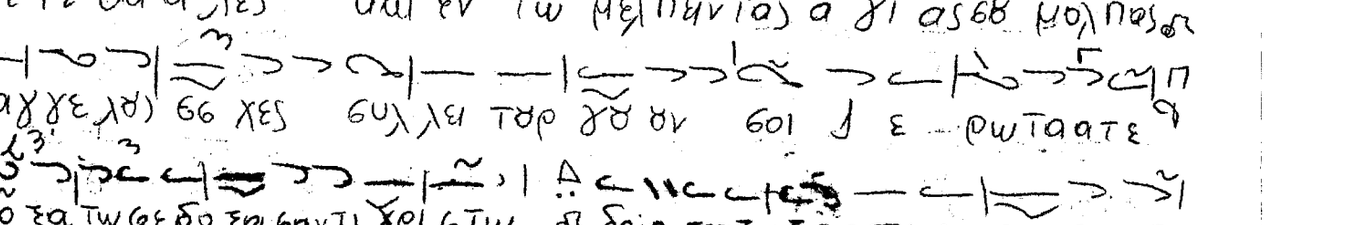

17 Δεκεμβρίου τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν Παίδων, Διονυσίου Ἀρχ/που Αἰγίνης

Ἦχος

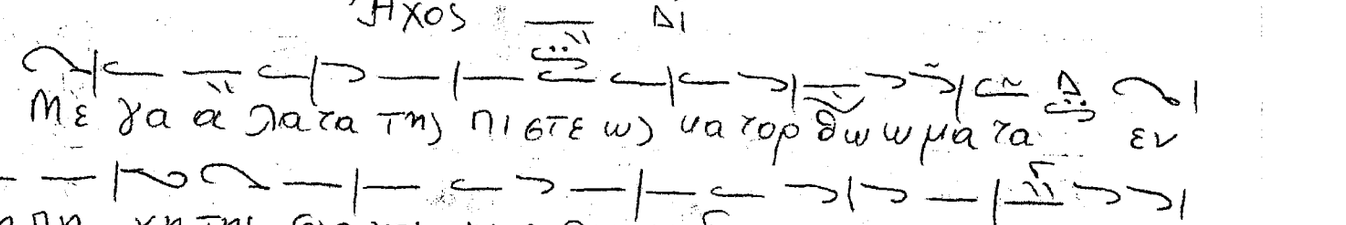

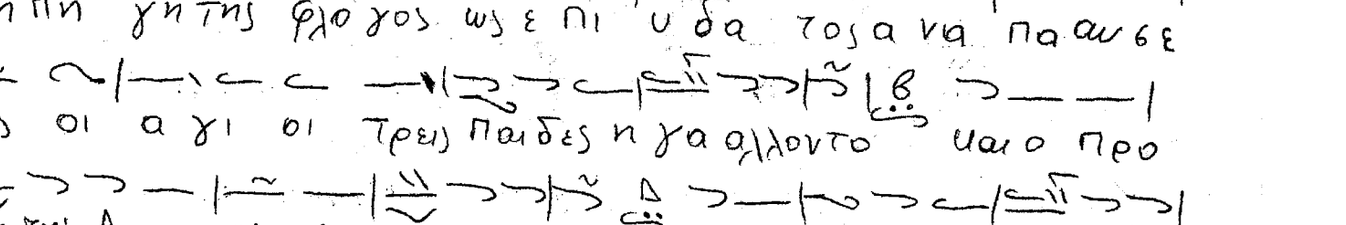

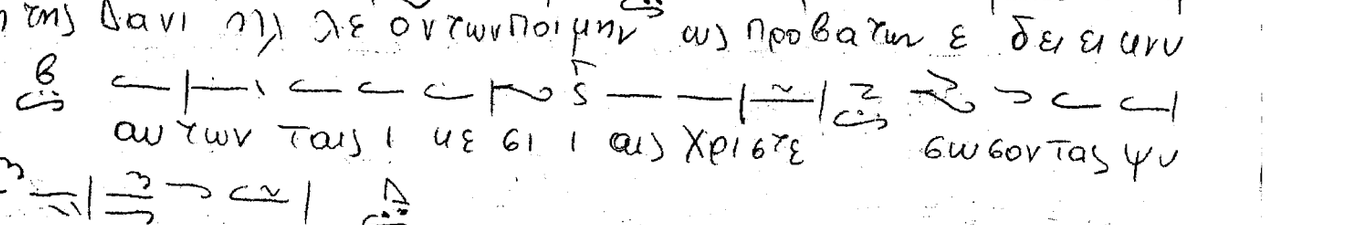

25 Δεκεμβρίου, τὰ γενέθλια τοῦ Κυρίου.

Ἦχος δ΄

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν· Κύριε δόξα σοι.

Εἰσοδικόν. Ἦχος δ΄

Ἐν γαστρὶ ὑπάρξας, παρθενικῇ ἐγεννήθης ἀφράστως· ἐν φάτνῃ ἀλόγων ἀνεπαύσω, ὁ τῶν ἀγγέλων Κύριος καὶ Θεός· ἐν ἀνθρώποις ἐπεδήμησας, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν· ὅθεν σε μεγαλύνομεν, τὴν ἁγίαν σου γέννησιν καὶ τὰ παθήματα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον τῷ Ἀπροσίτῳ προσάγει· ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι, μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

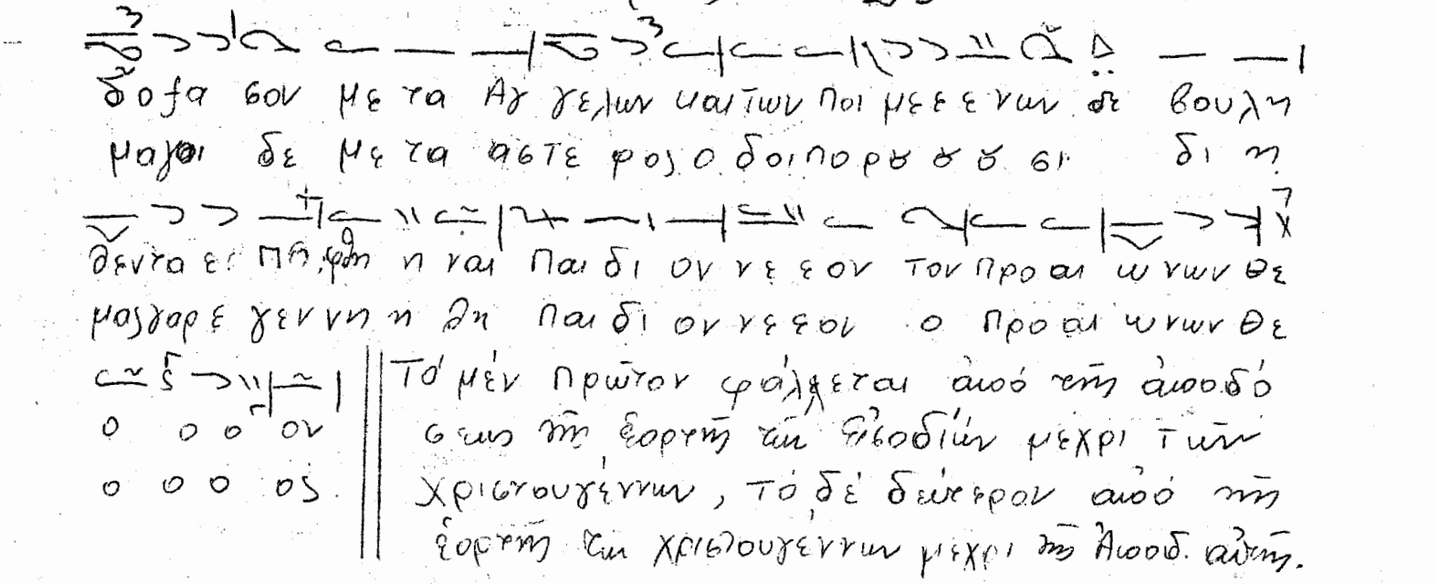

δοξα σον με τα αγγελων υμνων οι μεσ ε ναν σε βουλη
μαζομαι δε μετα θαμβους φοβου δοι πορευ σου δι η
θενησε πληθυν η και παιδι ον νεον τον προαιωνιον θε
μαζαρε γεννηση δη παιδι ον νεος ο προαιωνιος θε

ο ο ο ον
ο ο ο ος.

Τὸ μὲν πρῶτον φάλλεται ἀπὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῶν Ἐνοδίων μέχρι τῶν Χριστουγέννων, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μέχρι τῆς Ἀποδ. αὐτῆς.

Κυριακὴ μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν. Ἦχος

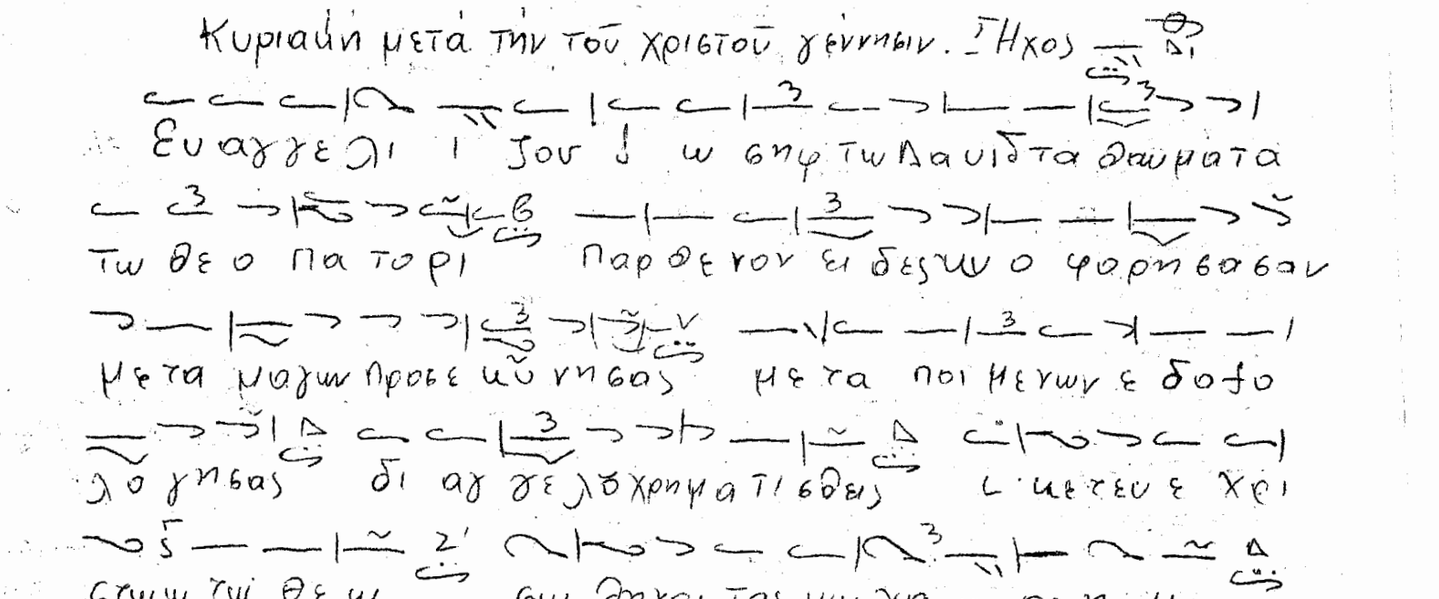

Εὐαγγελίου Ἰουδ. ω βηφ τω Δαυιδ τα θαυματα
των θεο πατορι παρθενον εκ δεξασθω φορτιδαδαν
μετα μαζων προβατων ηγαγας μετα ποιμενων δοξο
λογησας δι αγγελοχρηματισθεις ἐμνηστευσε χρι
στον τω θεω σωσαι τας ψυχας ημων

1 Ἰανουαρίου. Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ἦχος

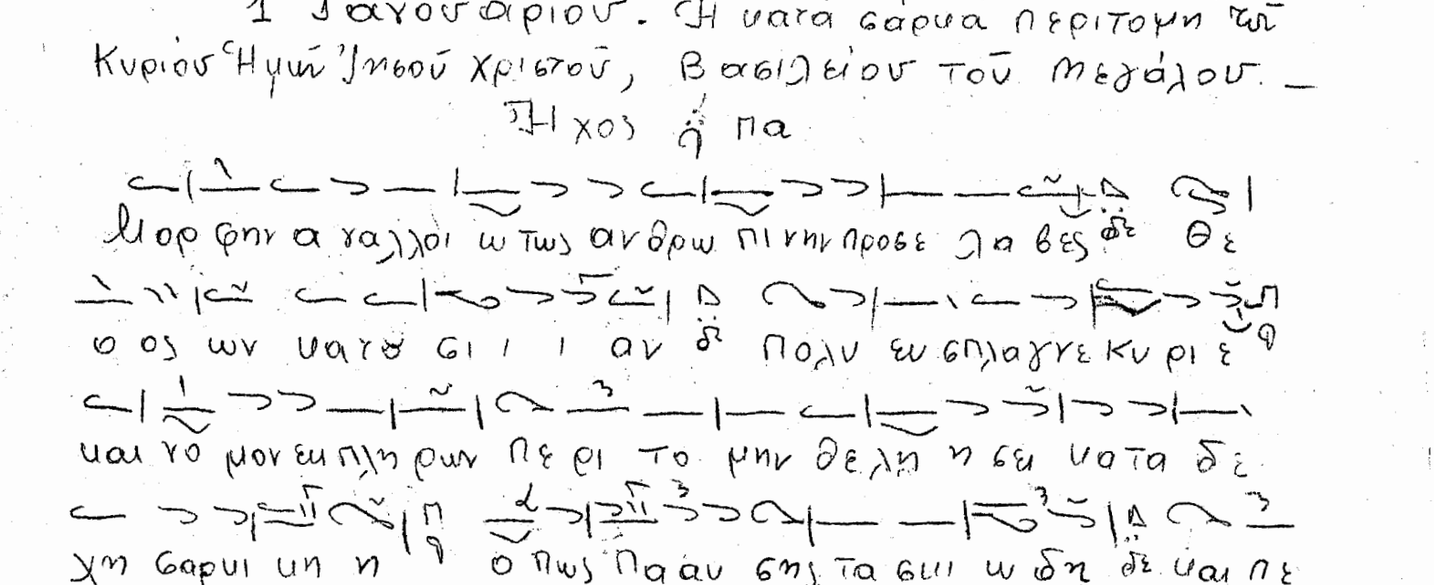

μορφην αγγελοις ωτων ανθρωπινην προσλαβεσ θε
ο ος ων αγαθος ιν ιν αν δ πολυσπλαγχνος ιν ι
και ο μοιωθεις ημων θελησας κατα δε
χθεις ηλθες ο πως παν σης τα θνητ ω δη και ε
λυσας το αναλημμα των παθων ημων Δοξα τη α γα

Ἰανουάριος 24

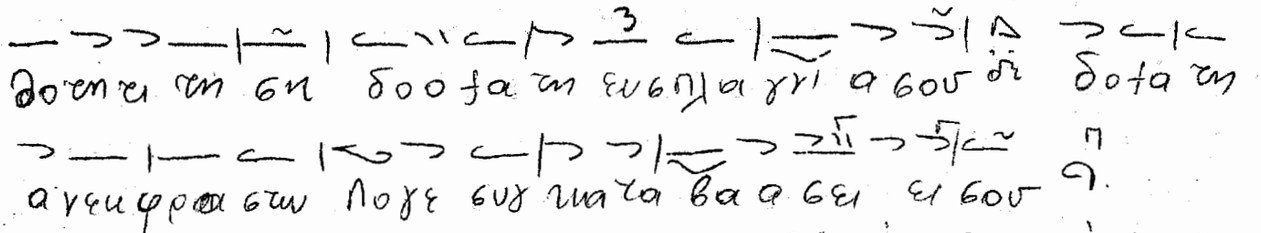

Τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

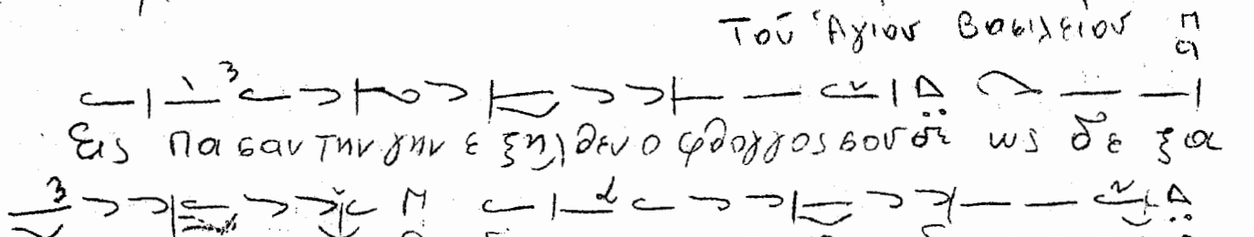

Εἰσοδικόν. Ἦχος

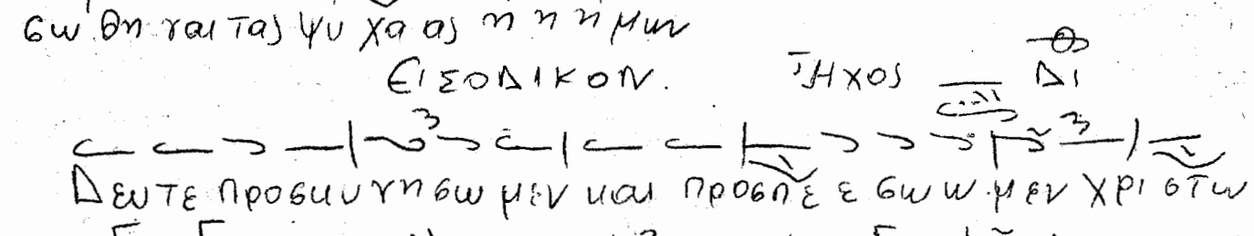

Κοντάκιον πρὸ τῆς Παρθένος σήμερον

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος περιτομὴν ὑπομένει καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ, χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ ὑψίστου ἱεράρχης καὶ φωσφόρος ὁ θεῖος Μύστης Χριστοῦ βασιλείος. —

6 Ἰανουαρίου. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια

Ἦχος Πα.

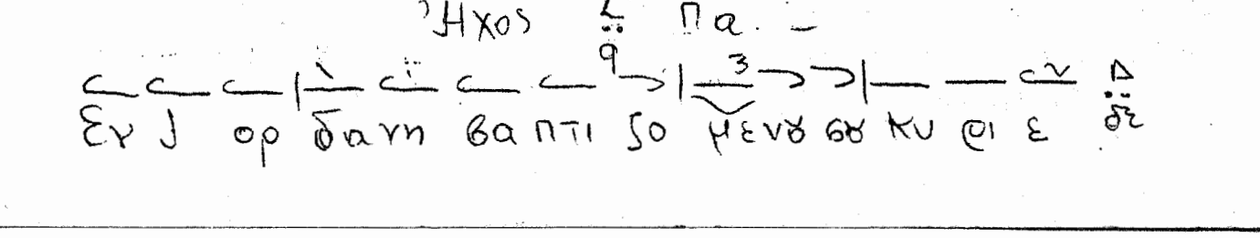

7 Ἰανουαρίου. Ἡ σύναξις τοῦ Προδρόμου. Ἦχος δ΄

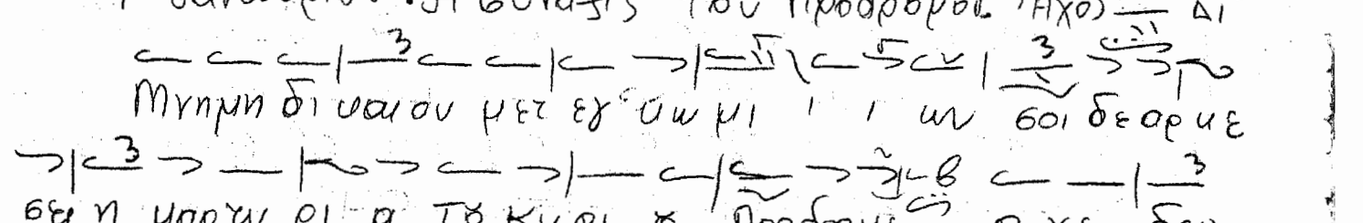

Μνημόσυνον μετ᾽ ἐγκωμίων ὧν ἐποίησε πρὸς τὸν Κύριον ὁ Πρόδρομος ἀναδείξας ἑαυτὸν μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐν ᾅδου χαίρων εὐηγγελίσατο καὶ τοῖς ἐν Ἀ ᾅδου θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ καὶ βαπτίσαντι τὸν αὐτοῦ Σωτῆρα, ἀντεύξασθαι ὑπὲρ τῶν ἑορτὴν ἐπιτελούντων.

17 Ἰανουαρίου. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Ἦχος δ΄

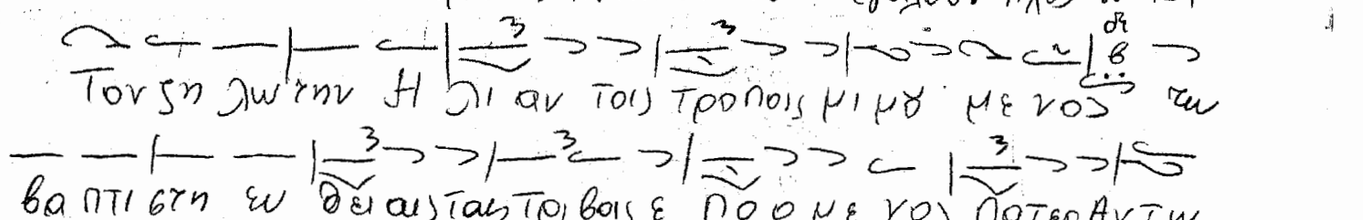

Τὸν τῆς ἀναχωρήσεως ἀκριβῆ ζηλωτὴν καὶ τῶν ἐρήμων οἰκητόρα, τὸν ἀσκητῶν καθηγεμόνα καὶ τῶν μοναζόντων διδάσκαλον, τὸν ἐν ἀγρυπνίαις καὶ προσευχαῖς ἀπαύστοις ἀγωνισάμενον, τὸν τῶν δαιμόνων ἀλάστορα καὶ τῶν παθῶν καταπολεμητήν, τὸν ἐν ἀρετῇ καὶ θεωρίᾳ τελειωθέντα, τὸν θεοφόρον Ἀντώνιον πάντες τιμήσωμεν.

25 Ἰανουαρίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἦχος πλ. δ

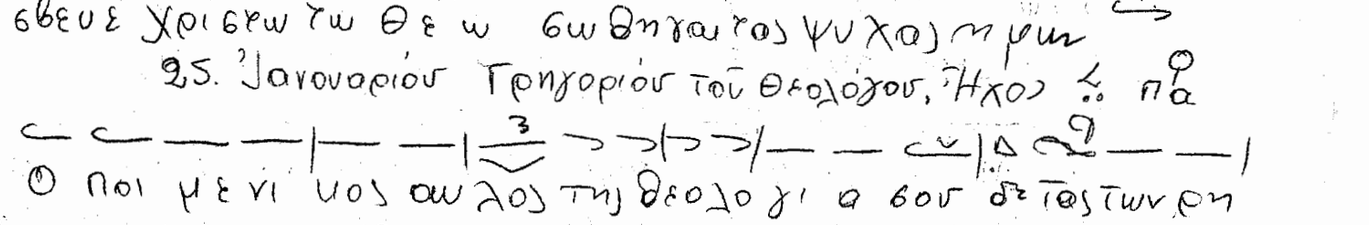

Μνήμην ποιούμενοι τῶν σῶν ἀγώνων, ὁσία, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ χαράγμασι τῆς γῆς, ἐδείχθης ἀγγέλοις ὁμότροπος καὶ τοῖς ἀσωμάτοις ἀνακραθεῖσα· διὸ καὶ τὰ τίμια λείψανά σου ἐν πίστει προσιόντες ἁγιάσματα λαμβάνομεν, ἀπαλλαγὴν παθῶν καὶ πταισμάτων ἐκζητοῦντες, Γρηγόριε πάτερ ὅσιε.

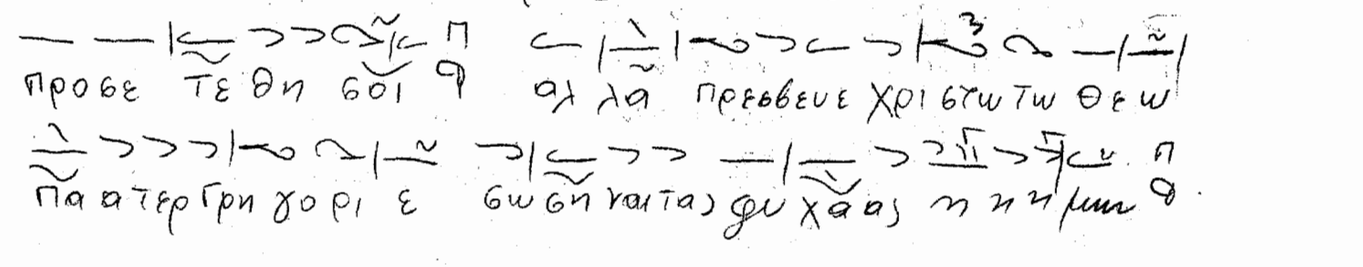

Προεορτεία τοῦ Θεοφανείων. Ἀπόστολος.

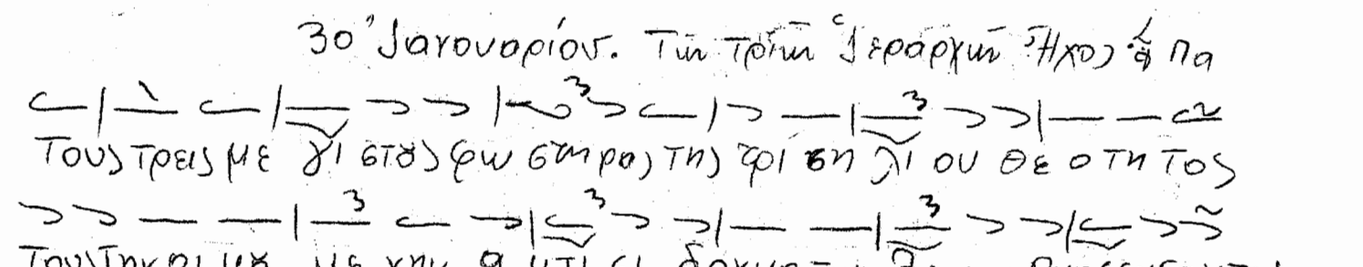

Τοὺς τρεῖς μειρακίσκους ἐν τῇ καμίνῳ τῇ τοῦ πυρὸς βαπτισθέντας
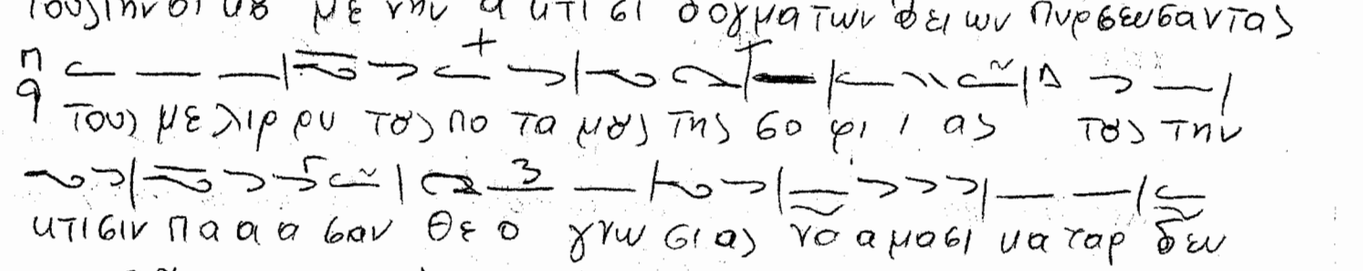

τοῦ μὴ λειτουργῆσαι τοῖς εἰδώλοις καὶ τὴν ἀθεΐαν αὐτῶν ἐλέγξαντας
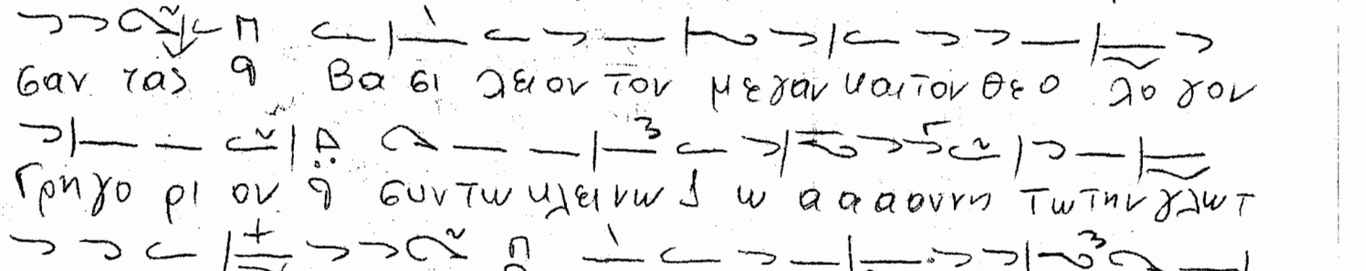

ὑμνήσωμεν πιστοί, ὡς τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀθλητὰς καὶ τοῦ Χριστοῦ
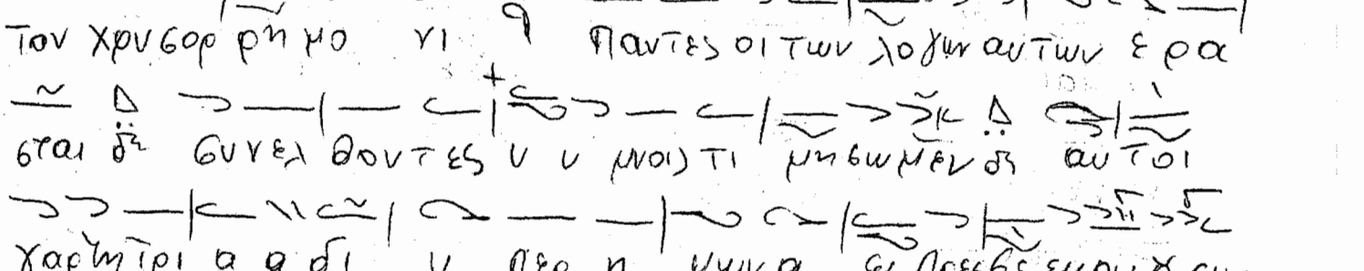

μάρτυρας· οὗτοι γὰρ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν δοξάσαντες, ἐν τῇ καμίνῳ
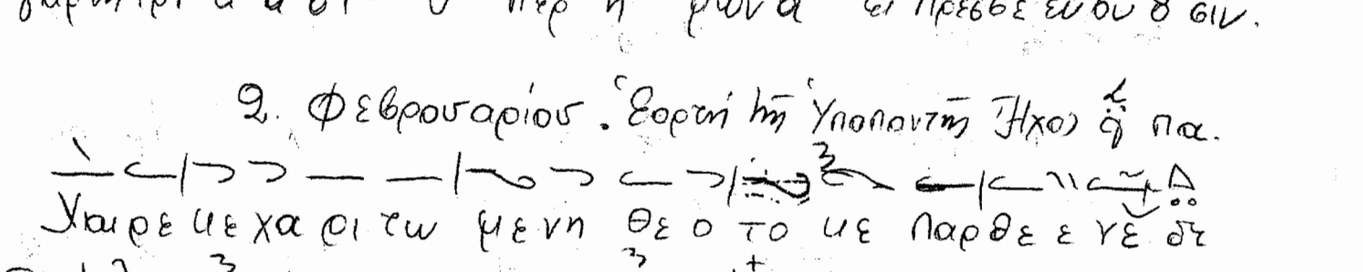

τῆς φλογὸς ἐκαταφρόνησαν, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον
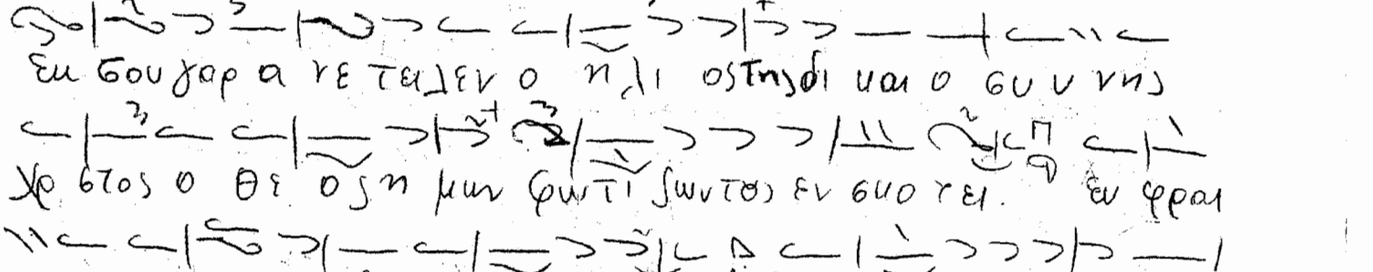

ἐν τῇ καμίνῳ ὑμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπόστολος πρὸς Τίτον (Τίτ. γ´ 4-7)

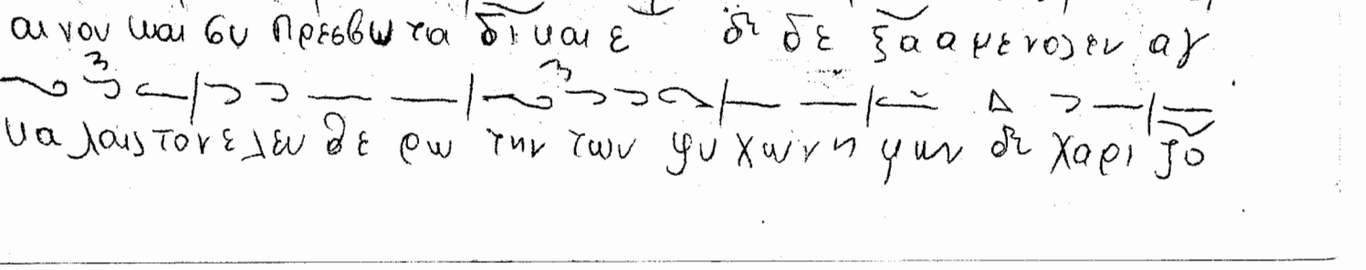

Ὅτε ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἃ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔλεος ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον (Ματθ. γ´ 1-11)

Ἐν ἐκείνοις τοῖς καιροῖς παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας καὶ λέγων· Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἰεροσόλυμα καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μού ἐστιν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρί.

2. Φεβρουαρίου. Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος δ´. Πα.

Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξανέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει· εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβὺς δικαία, ἀγκαλισαμένη τὸν λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Μέγαν μυστήριον καινόν

Εἰσοδικόν. Ἦχος

Ἐγὼ εἶπα Κύριε ἐλέησόν με ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κοντάκιον φαλλόμενον ἀπὸ τῆς ἀναδόσεως τῶν Θεοφανείων μέχρι τῆς ἀναδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Ἦχος

Ὁ μὴ τραπαρδεύων τὴν σὴν ἀγάπην ἀλλ' ἀσιγήτως κηρύττων τὴν σὴν προφθάσασαν πρεσβείαν ἐν τῷ ναῷ σου ἀνάπαυσον ἐν εἰρήνῃ τὸν λαόν σου ὃν ἐκτήσω ἀπὸ τῆς ἀνθρωπότητος.

10. Φεβρουαρίου Τοῦ ἁγίου Ἱερομ. Χαραλάμπους. Ἦχος

Ὡς στύλος ἀμόλυντος τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ ἀθλητὴς ἀήττητος ὑπάρχεις ὦ Χαράλαμπε ἐν μαρτυρίοις ἐνδοξασθείς· ὅθεν καὶ τῶν φωτῶν τῆς ἀφθάρτου μονῆς ἠξιώθης καὶ τῶν ἀγγέλων συναγάλλῃ τῇ ἁγίᾳ σου ψυχῇ.

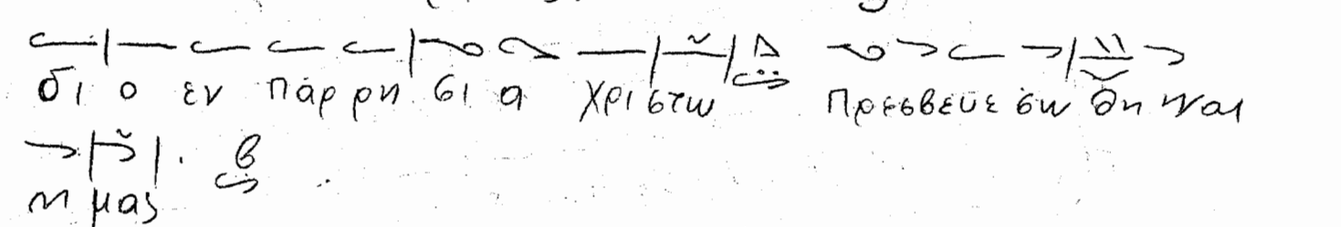

25 Μαρτίου. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆ Θεοτόκου

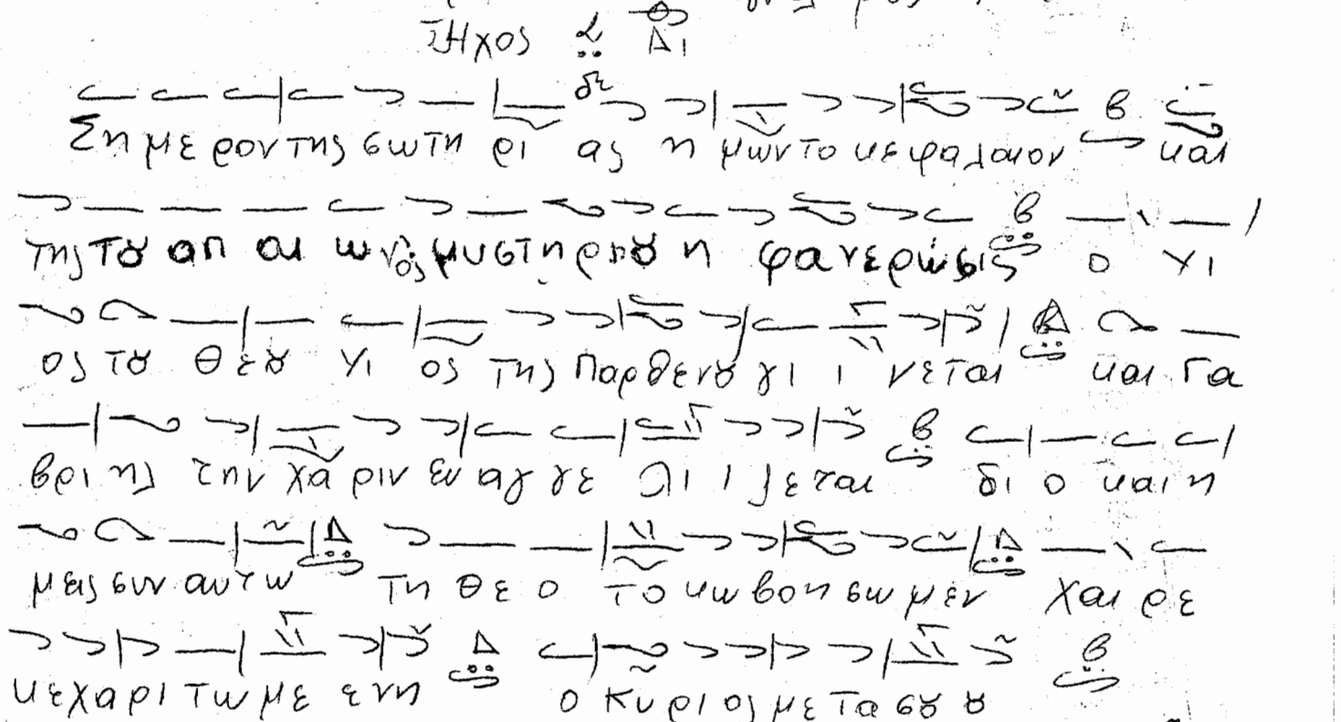

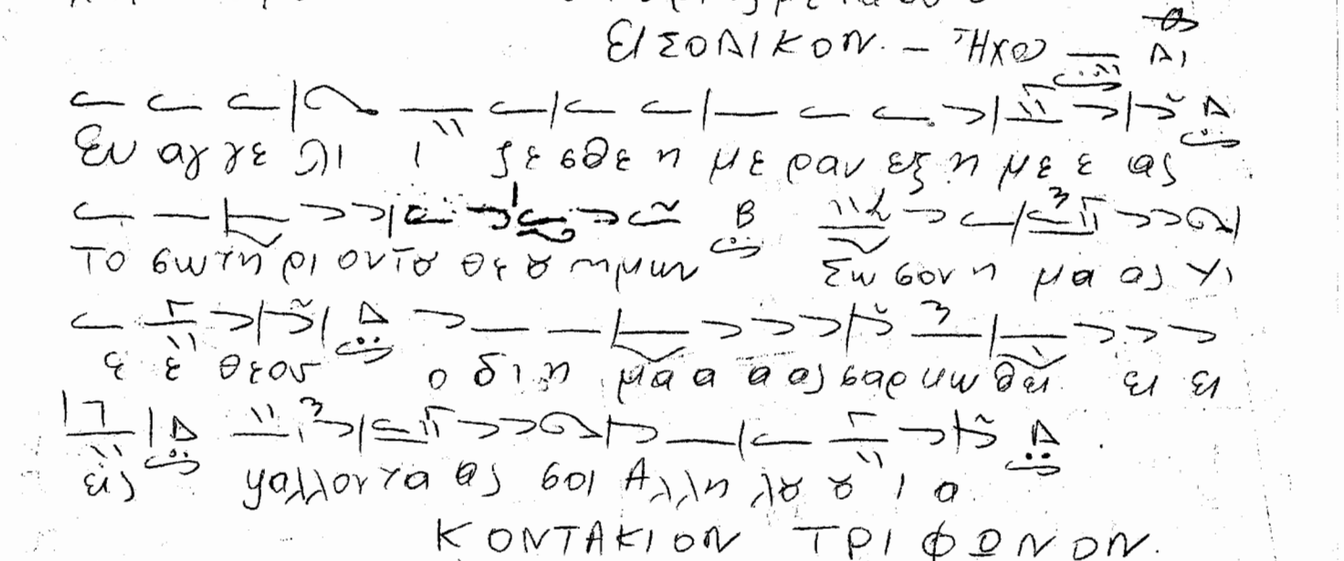

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΤΡΙΦΩΝΟΝ.

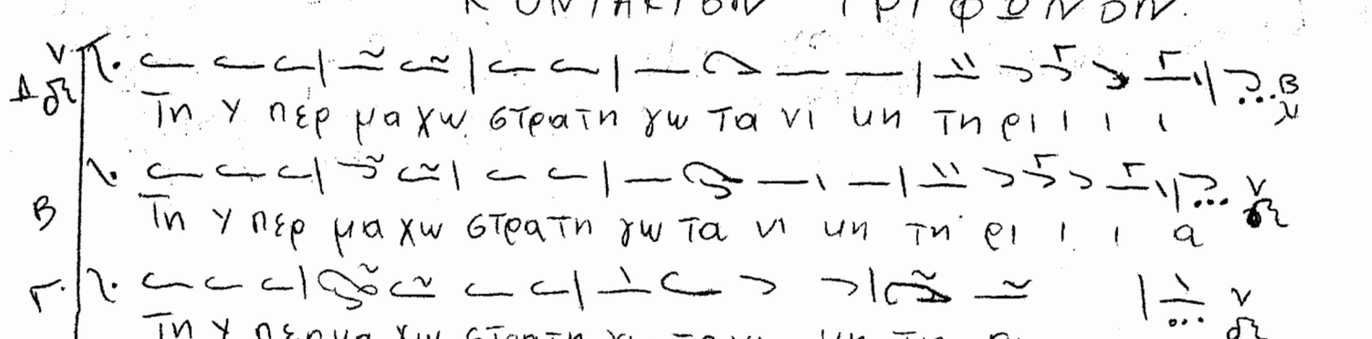

Μαρτιος 30.

Α
Β
Γ

ως λυτρω θειθα των δεινων εν χαρι στηρι ι ς

ως λυτρω θειθα των δεινων εν χαρι στηρι ι ς

ως λυτρω θειθα των δεινων εν χαρι στηρι ι

Α
Β
Γ

α να γραφωσοι η που λησθ θεο τοκε

α να γραφωσοι η που λησθ θεο τοκε

α να γραφωσοι η που λησθ θεο τοκε

Α
Β
Γ

σωλω ε χθ θα το υρατος α προβμαχη η η των

σωλω ε χθ θα το υρατος α προβμαχη η η των

σωλω ε χθ θα το υρατος α προβμαχη η των

Α
Β
Γ

εμ παν τοι ων με ιν δυ νων εσθε ωσ θεω νος

εμ παν τοι ων με ιν δυ νων εσθε ωσ θεω νος

εμ παν τοι ων με ιν δυ νων εσθε ωσ θεω νος

Α
Β
Γ

ινα υραϳωσοι χαι ε νυμφη α νυμφευσε

ινα υραϳωσοι χαι ε νυμφη α νυμφευσε

ινα υραϳωσοι χαι ε νυμφη α νυμφευσε

23 Απριλίου. Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος α΄

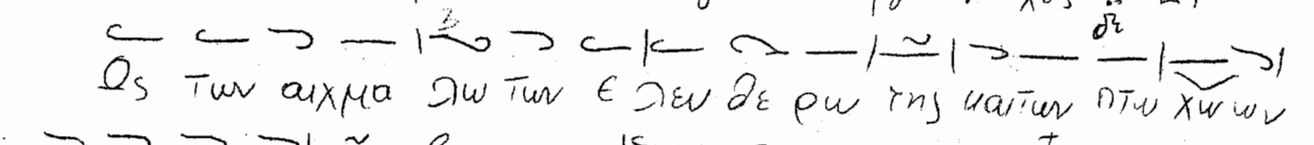

Ὃς των αιχμα λω των ε λεν δε ρω της ναϊτων πτω χω ν

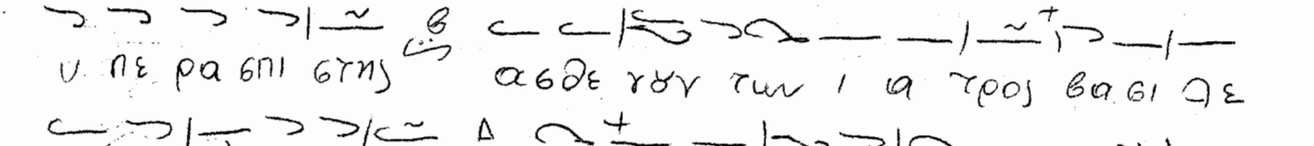

υ πε ρα βλι στης αεδε γαν των ι ω τρος βα βι δε

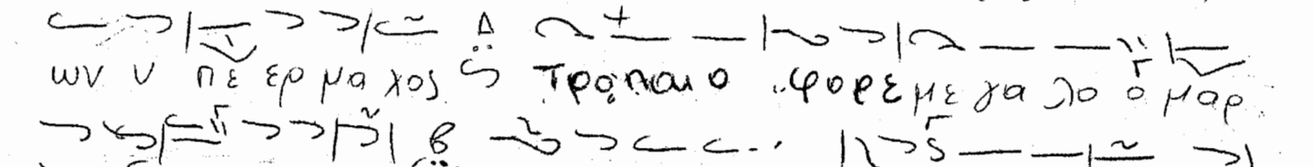

ων υ πε ερ μα χος Τροπαιο φορε με γα λο ο μαρ

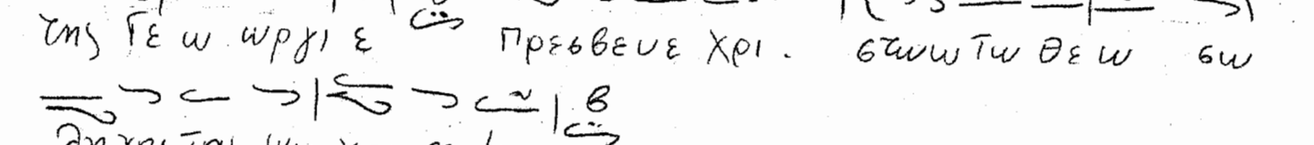

της γε ω ργι ε πρεσβευε χρι. στων τω θε ω σω

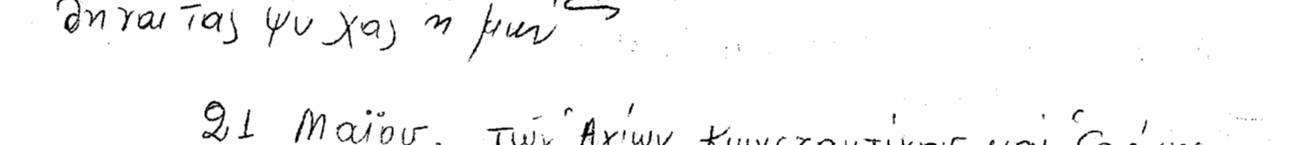

θηναι τας ψυ χας η μων

21 Μαϊου. Τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. — Ἦχος πλ. δ΄

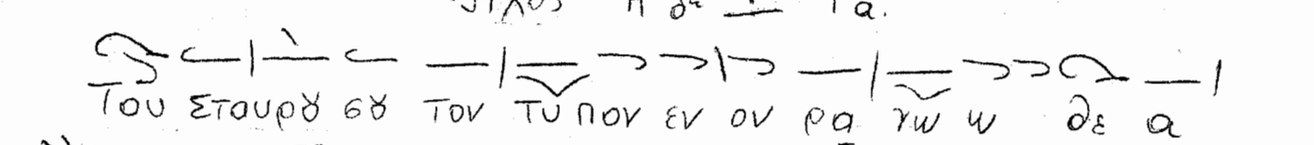

Του Σταυρο θε ντον τυ πον εν ον ρα γω ν δε α

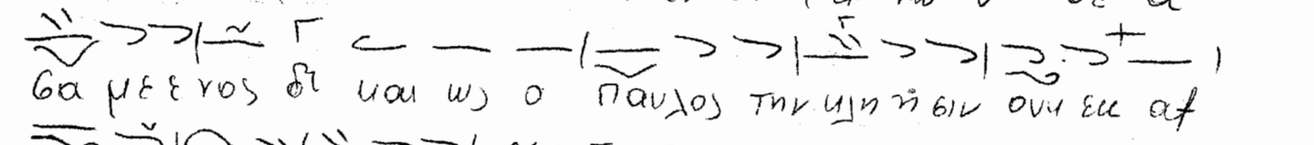

θα μεε νος δι ναι ως ο Παυλος την μη τε ρα ουκ εκ αι

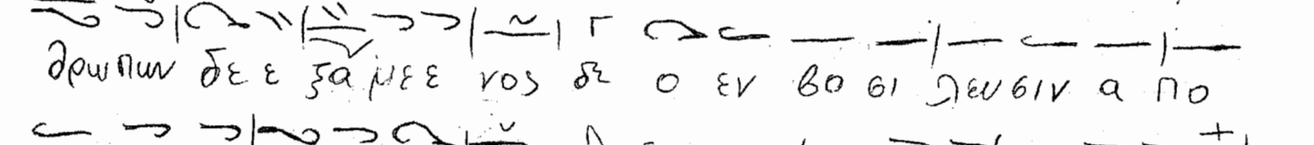

δρωπων δε ε ξα με ε νος δε ο εν βα βι λεως ουκ α πο

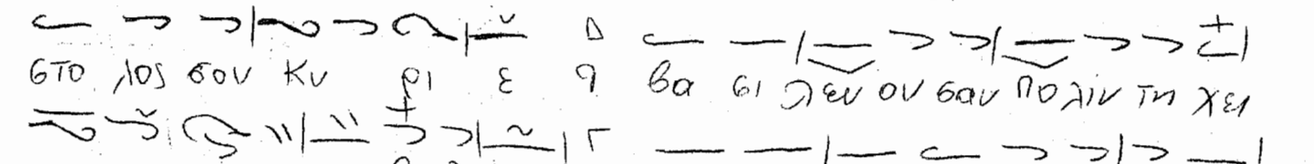

στο λος σου Κυ ρι ε η βα βι λεν σαν πολιν τη χει

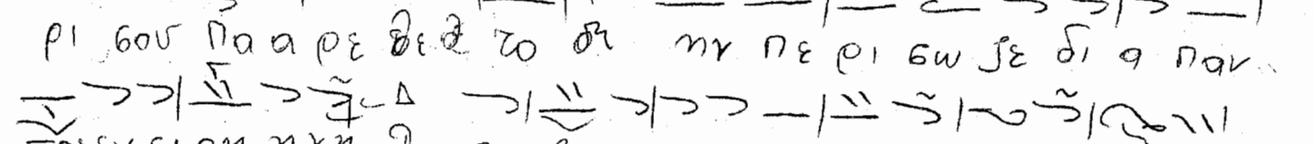

ρι σου Παρ εδε ξω το δε μυ πε ρι εω ζε δι α παν

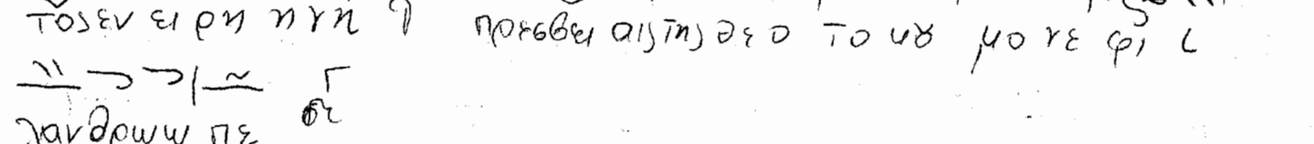

τοσε ιρη νη ς ο δηγησον ημας φι λ

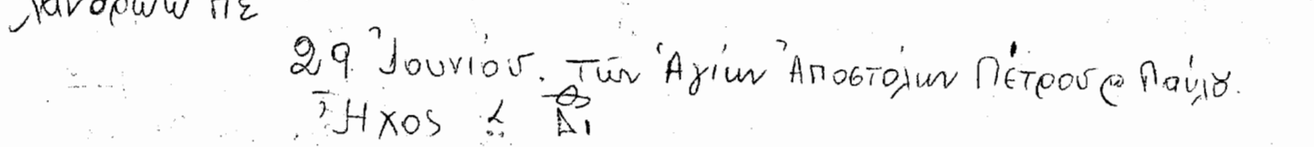

λανθρωπε

29 Ἰουνίου. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἦχος γ΄

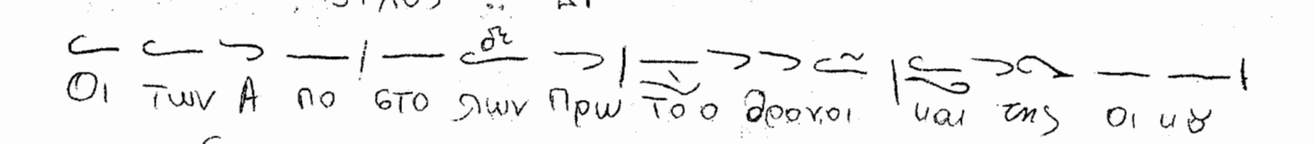

Οι των Α πο στο λων πρω τοθρονοι και της οι κου

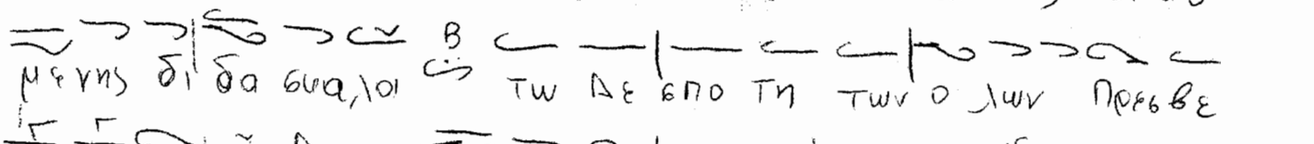

με νης δι δα σκα λοι των Δε σπο τη των ο λων πρεσβε

6 Αὐγούστου. Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος

Εἰσοδικόν.

Κοντάκιον Ἦχος γ᾽.

15 Αὐγούστου. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἦχος πλ. δ

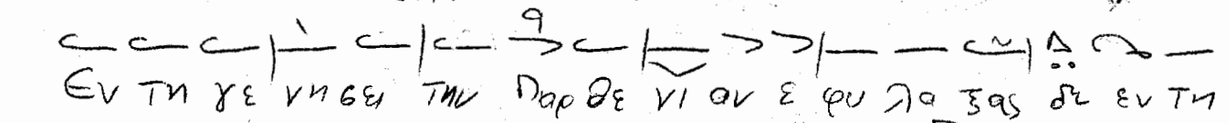
Ἐν τῇ γεννήσει τὴν Παρθενίαν ἐφύλαξας ἐν τῇ

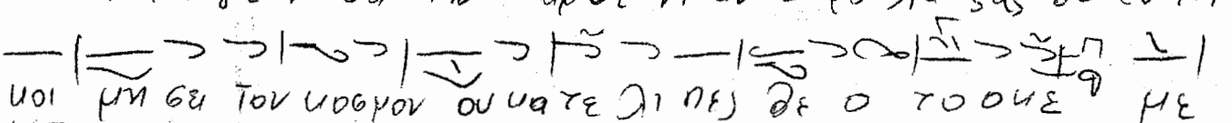
κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε μετα

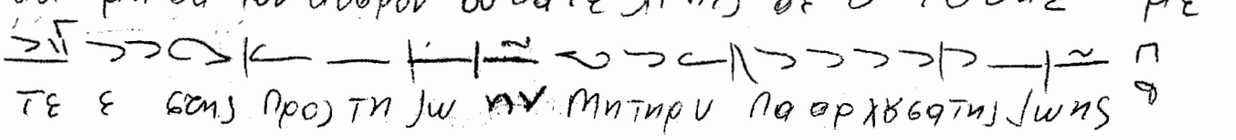
στᾶσα πρὸς τὴν ζωὴν μητρικῶς ἀρχηγέτις ζωῆς

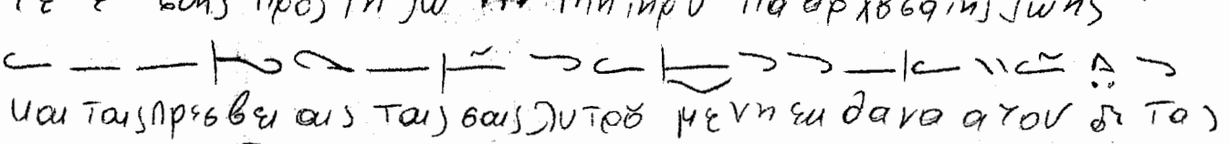
καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς ἐξαιτουμένη ἐλέους

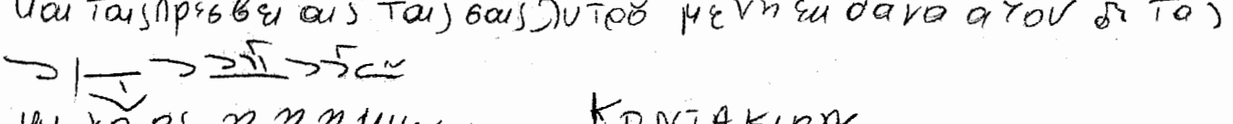
ψυχὰς πίστει μελπούσας

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. δ

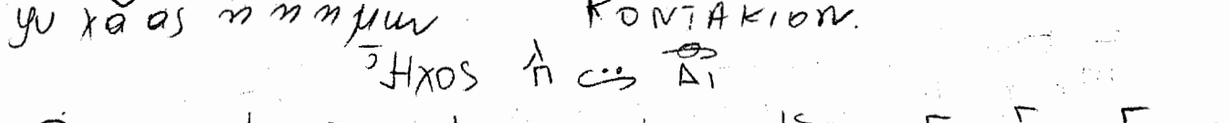
Τὴν ἐν Πρεσβείαις ἀοιδίμον θεότοκον

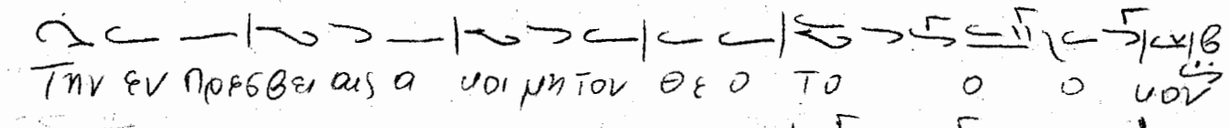
καὶ προστασίαις ἀμεταπτώτοις ἐν μνήμασι

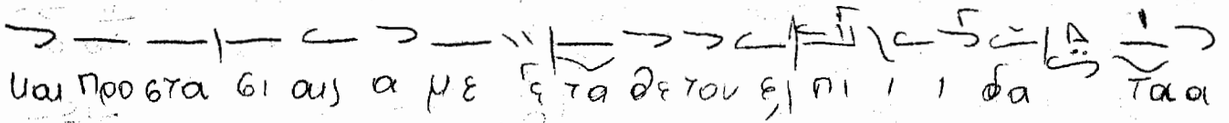
φωναῖς ἱκεσίας ὑμνολογοῦντας ὡς θεὸς ἐκήδευσε

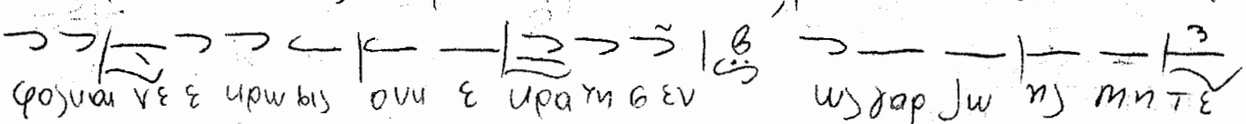
ἡ μετάστασις γὰρ τοῦ μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἐλπὶς

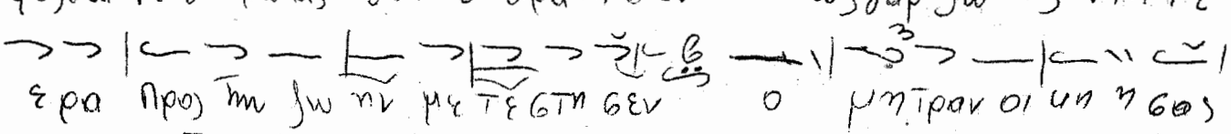
καὶ σκέπη τοῖς πιστοῖς ἀναφαίνεται.

29. Αὐγούστου Ἀποτομὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου Ἀποδυτήριον ἰδὲ τὴν 7 Ἰανουαρίου.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόρρεω. Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων Ἦχος πλ. δ΄ ιβ΄ Γα. Ἀποστ

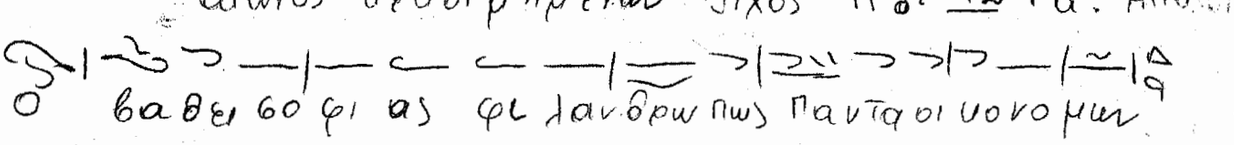
Ὁ βαθεῖ τῷ φρονήματι τῆς ἀνδρωπίνης πάντα οἰκονομῶν

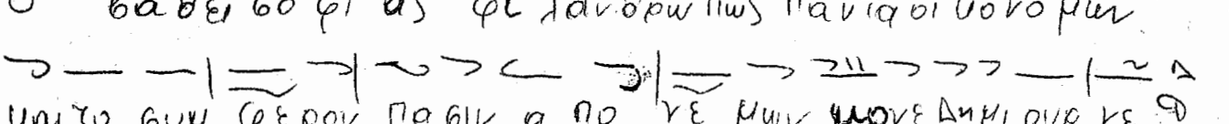
καὶ τὸ θνητὸν φέρον πάλιν ἀπὸ γῆς μνήμην ἀνίστησι γῆ

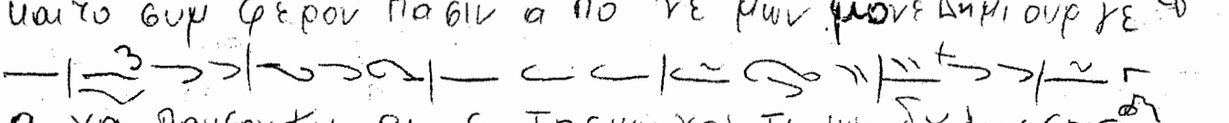
ἀναπαύοντας ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου

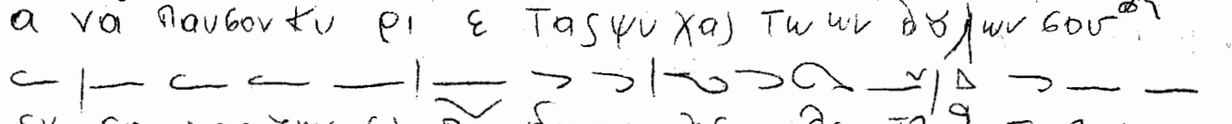
ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἔθεντο τῶν ποιητῶν

Τριῴδιον – 34

Θεοτοκίον

Κοντάκιον.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς

Κοντάκιον αὐτόμελον Ἦχος πλ. δ΄

Τριώδιον

Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας Ἦχος δ΄

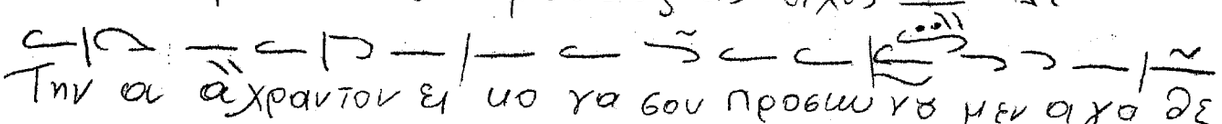

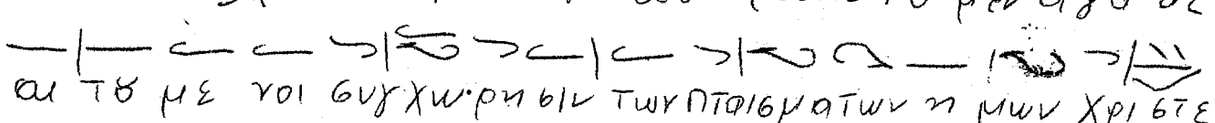

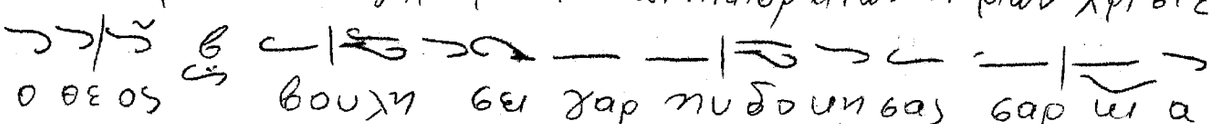

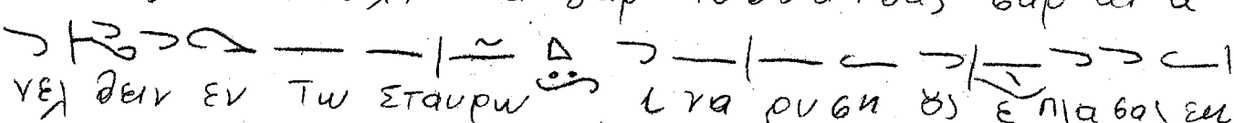

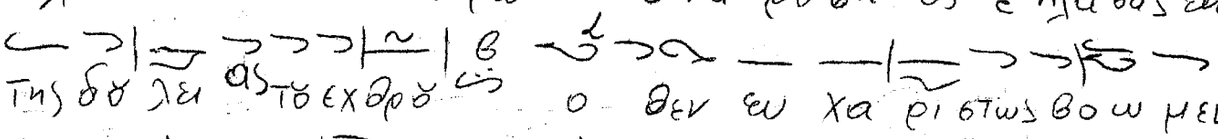

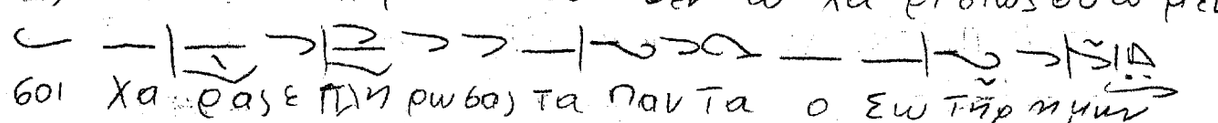

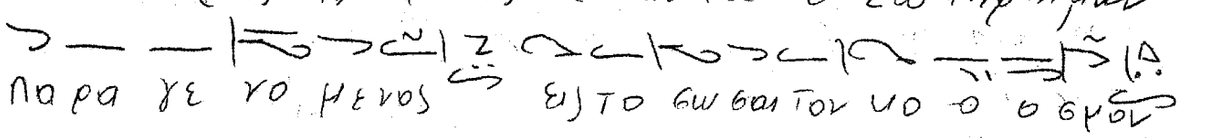

Τῇ Ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν Ἦχος πλ. δ΄ Γα

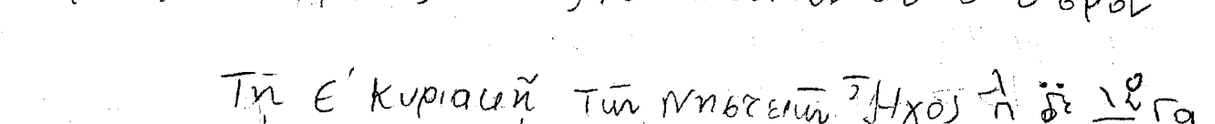

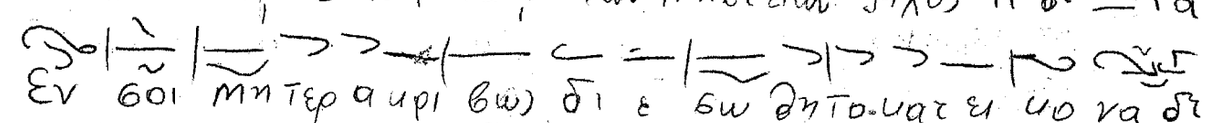

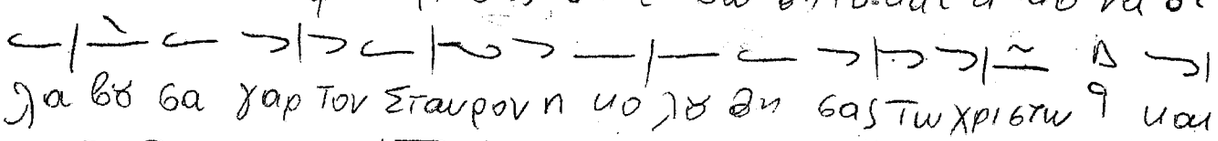

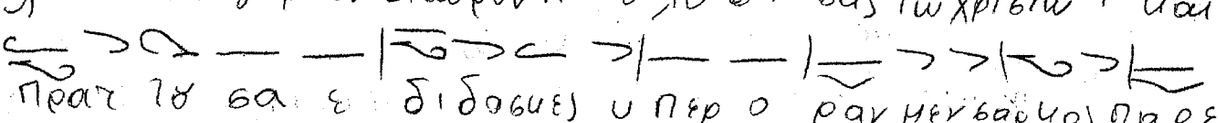

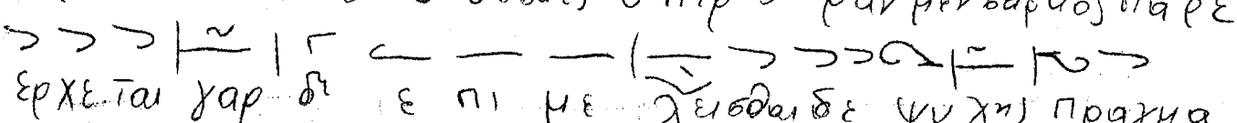

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου Ἦχος β΄ Πα.

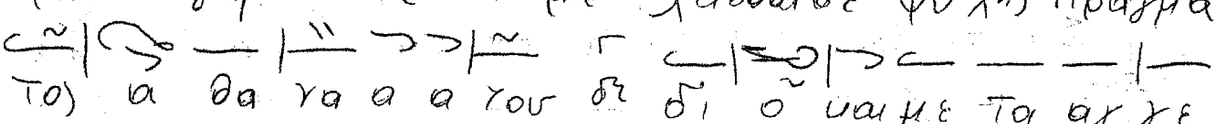

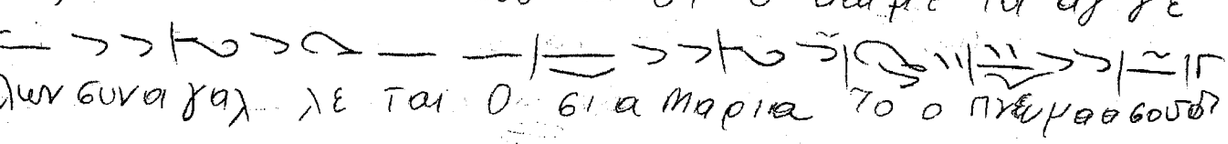

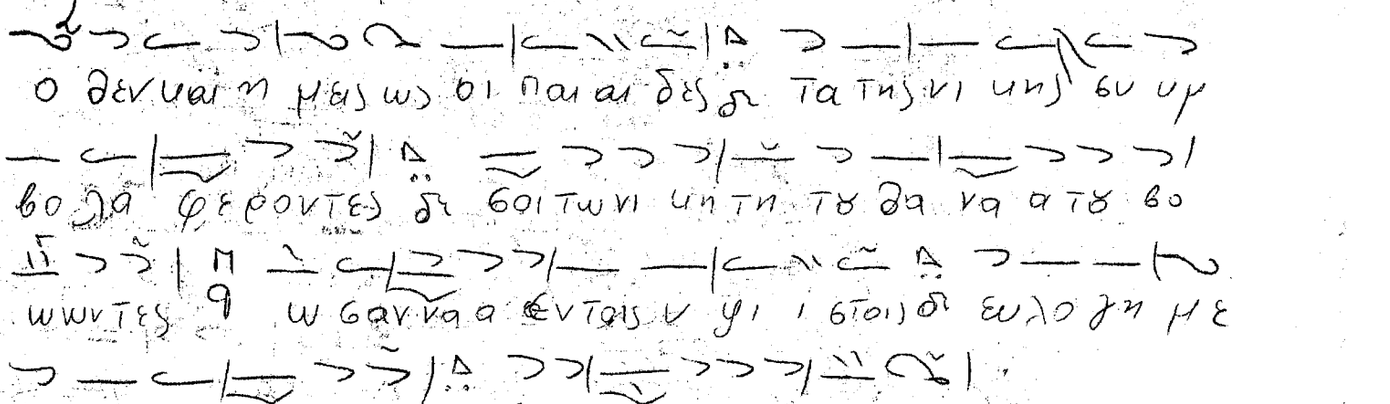

Κοντάκιον Ἦχος

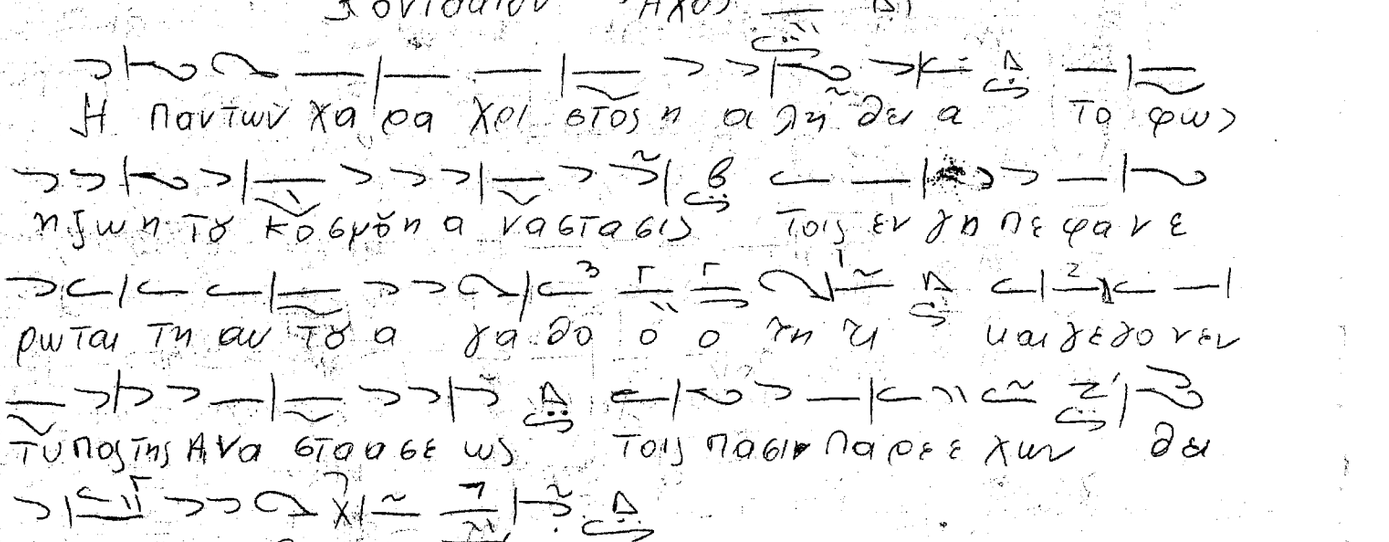

Κυριακὴ τῶν Βαΐων

Τὴν ἱερὰν Ἀνάστασιν καὶ τὸ ἑπόμενον εἰς Ἦχον

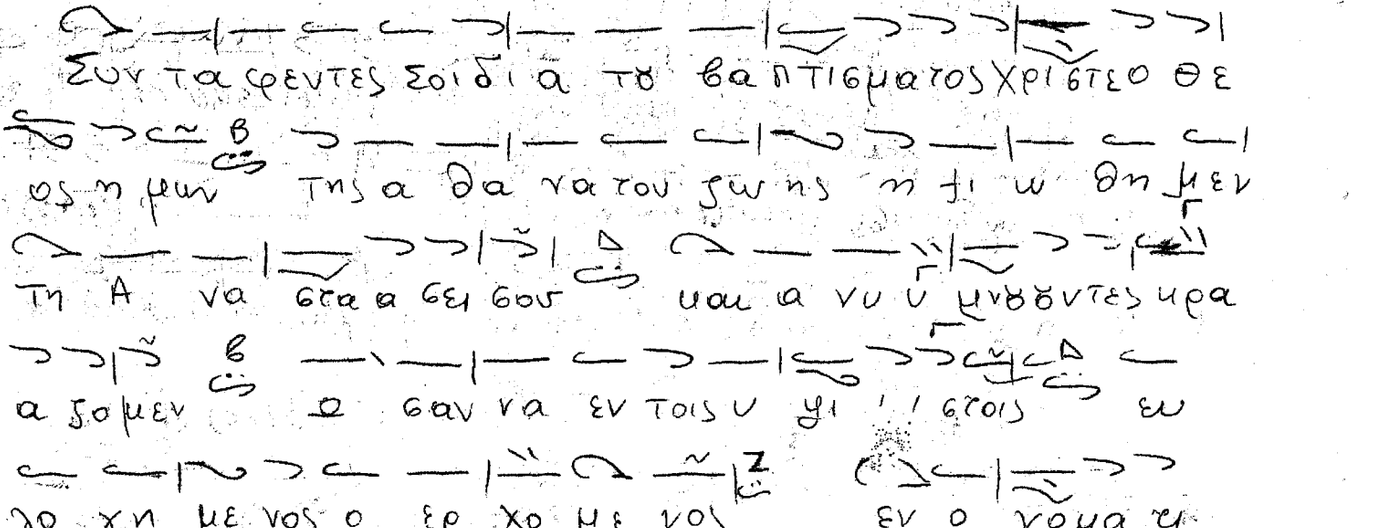

Τριῳδιον

Εἰσοδικόν Ἦχος δ΄

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογητὸς ὁ ἐρχόμενος

ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κοντάκιον Ἦχος δ΄

Ἀναβὰς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἑκουσίως ὁ ἀθάνατος Βασιλεὺς

καὶ τὸν θάνατον γευσάμενος τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει

τοὺς ἐκ τοῦ αἰῶνος νεκροὺς ἀνέστησε·

πάντα γὰρ ὑπήκουσε τῷ Κτίστῃ καὶ Δεσπότῃ

καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ Χριστὸς ὁ Θεός.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα

Ἦχος δ΄ Πα

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας

καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος

ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ Χριστὸς ὁ Θεός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί·

Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν

καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς

ᾄδοντας ὕμνον νικητήριον.

Πεντηκοστάριον

Εἰσοδικὸν Ἦχος δ

Κοντάκιον Ἦχος δ

Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ Ἦχος α

πρωραν ο Θωμας εξηρευνησε Χριστε ε ο Θεος
συγκεκλεισμενων γαρ των θυρων ως εισηλθες συν τοις
λοιποις Αποστολοις εβοα σοι Κυριος υπαρ
χεις και Θε ε ος μου ου ου.

Κυριακή των Μυροφόρων Ήχος β

Ο ευσχη η μων Ιωσηφ απο του ξυλου καθε
λων το αχραντον σου σω ω ω μα σινδονι καθα
ρα ειλησας και αρωμασιν εν μνηματι καινω
κηδευσας απεθετο αλλα τριημερος ανε
στης Κυ υ ριε παρεχων τω κοσμω το μεγα ε ε ε
λεος

Ταις Μυροφο ο ροις γυναιξι παρα το μνημα
επιστας ο Αγγελος εβο ο οα τα μυ
ρα τοις θνητοις υπαρχει αρμοδια Χριστος δε δια
φθορας εδειχθη αλλοτριος αλλα κραυγασα
τε ανεστη ο Κυριος παρεχων τω κοσμω το με
γα ε ε ελεος

Τετάρτη της Μεσοπεντηκοστής Ἦχος πλ δ' Γα

Μεσου σης της εορ- της δι ψω σαν μου την ψυχην ευ
σε βει ας ποτι σο ον νάμα α τα δι ο τι πασι Σω
τηρ ε βο η σας ο διψων ερ χε σθω προς με και
πι ι νε ε ε τω δι η πη γη της ζω ης Χριστε ο
Θεος δο ο ξα α σοι δι

Πέμπτη της Αναλήψεως Ἦχος Δι

Α νε λη φθης εν δοξη Χριστε ο Θε ος ημων χα ρο
ποι η σας τους μα θη τας τη ε πα αγ γε λι α του Α
γι ου Πνευματος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ
λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο υι ος του Θεου
ο λυτρω της του κο ο σμου

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

Α νε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω Κυρι ος
εν φω ω νη η η σα α λπιγγος Σω σον η μας Υι ε
ε Θεου ο εν δοξη α να λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα
νου ου ου ους ψαλλοντας σοι....

Κοντάκιον Ἦχος πλ Δι

Την υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι ι αν
και τα ε πι γης ε νω σας τοις ου ρα νι οις α νε λη

φθης εν δοξη Χριστε ο Θεος ημων ου δαμοθεν χωρι
ζομενος αλλα μενων αδιαστατος και βοων τοις α
γγελοις σου ειρηνη τω κοσμω σου και τοις εαυτου
μαθηταις ειρηνην την μεγαλην δωρουμενος δι ους
και προσλαμβανεται ο κοσμος την σωτηριαν

Κυριαυή τῶν Ἁγίων Πατέρων. Σελὶς 14

Κυριαυὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πανσο
φους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας διὰ τοῦ πυρὸς αὐτοῖς
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκου
μένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Εἰσοδικὸν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεεν ὁ Ὕψιστος ὅτε πυρὰς
διένειμε, πάντας εἰς ἕνωσιν ἐκάλεσε· καὶ ἡμᾶς ἐφώτισε
τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ δι' αὐτοῦ ἁλιεῖς σοφοὺς ἀνέδειξε
καὶ ἀγραμμάτους θεολόγους· ὅθεν καὶ σὲ ἀναμέλπομεν
Παράκλητε ἐλθὲ καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλλόντως ...

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

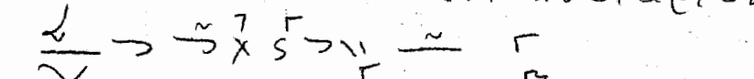

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἦχος α΄

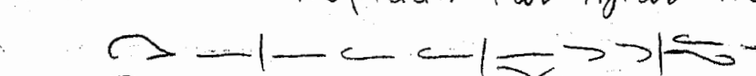

Τῶν ἐν ὁλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρησάντων, ὡς πορφύραν
καὶ βύσσον τὰ αἵματα ἐκχυθέντα, ἐν ἑνὶ στίχῳ ἀθροίσας
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δι' αὐτῶν βοᾷ τοῖς υἱοῖς·
Τὰ ἔργα σου τοῖς σοῖς ἐγνώρισται, ὅτι ἐμίανάν σου τὴν κληρονομίαν.
Ἐν τῇ πολυθρυλήτῳ σου ἐπιδημίᾳ, ἐν τῇ ἐκουσίῳ σου παθήσει,
ἐν τῇ ἀφράστῳ σου ἀναστάσει, ἐν τῇ ἀνόδῳ σου τῇ θεοπρεπεῖ,
ἐν τῇ ἐκχύσει τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τῇ θεαρχικῇ,
ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ σου τῇ δευτέρᾳ, ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῳ σου κρίσει,
ἐν τῇ ἀπροσώπῳ σου δικαιοσύνῃ, ἐν τῇ ἀπαραιτήτῳ σου ἀνταποδόσει,
ἐν τῇ ἀπαρχῇ τῆς φυσέως ἡμῶν τῶν φυτῶν γωνίας ἡμῶν,
ὦ ἡ οἰκουμένη μεγαλύνει σου τὴν ἀνάστασιν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄

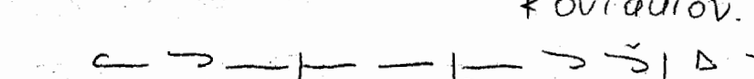

Ὡς ἀπαρχὴ τῆς φυσέως ἡμῶν τῶν φυτῶν γωνίας ἡμῶν,
ὦ ἡ οἰκουμένη μεγαλύνει σου τὴν ἀνάστασιν.
Ἐν τῇ πολυθρυλήτῳ σου ἐπιδημίᾳ, ἐν τῇ ἐκουσίῳ σου παθήσει,
ἐν τῇ ἀφράστῳ σου ἀναστάσει, ἐν τῇ ἀνόδῳ σου τῇ θεοπρεπεῖ,
ἐν τῇ ἐκχύσει τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τῇ θεαρχικῇ,
ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ σου τῇ δευτέρᾳ, ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῳ σου κρίσει,
ἐν τῇ ἀπροσώπῳ σου δικαιοσύνῃ, ἐν τῇ ἀπαραιτήτῳ σου ἀνταποδόσει,
διὰ τῆς θεοδοσήτου μητρὸς πολυοικτίρμων,
ἐν οἷς ἐν εἰρήνῃ βάθεσιν τὴν ἐκλογήν σου ποίμνην,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἀναπαύων, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλὰ Ἀπολυτίκια ἡ κοντάκια ψάλλονται ὡς προόμοια διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐγράφησαν.

—•—

Ὅταν τελεῖται μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀναλογίου τοῦ Ναοῦ ὁ ἱερεὺς γάλλει τὸ ἓν τροπάριον τῶν ἐκκοιμητηρίων. Ἦχος δ΄

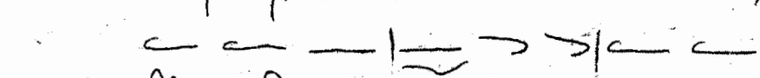

Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθὸς τοῦ

Τριςάγιος ὕμνος

Χωρὶς Σὲ δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα
μὴ Σοῦ ὁ δυνατὸς καὶ τὰ μετὰ στὰ
δυνατὴν α α να παν σὲ

Τριςάγιος ὕμνος. Ἦχος

(1)
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς,

(2)
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

(3)
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

(4)
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τρισάγιος ὕμνος

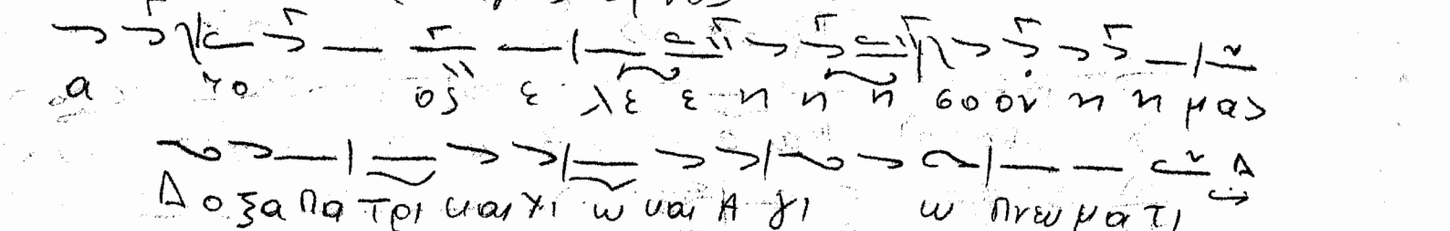

Τοῦ Βήματος

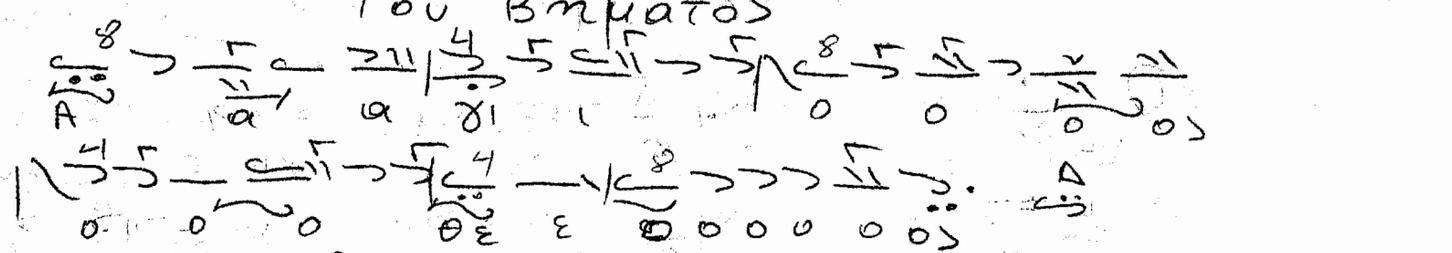

Τριῳδάγιος Ὕμνος. 45

Δύναμις ὑπὸ συνήθειαν Καμαράδου.

Ἦχος ὁ αὐτός Δι

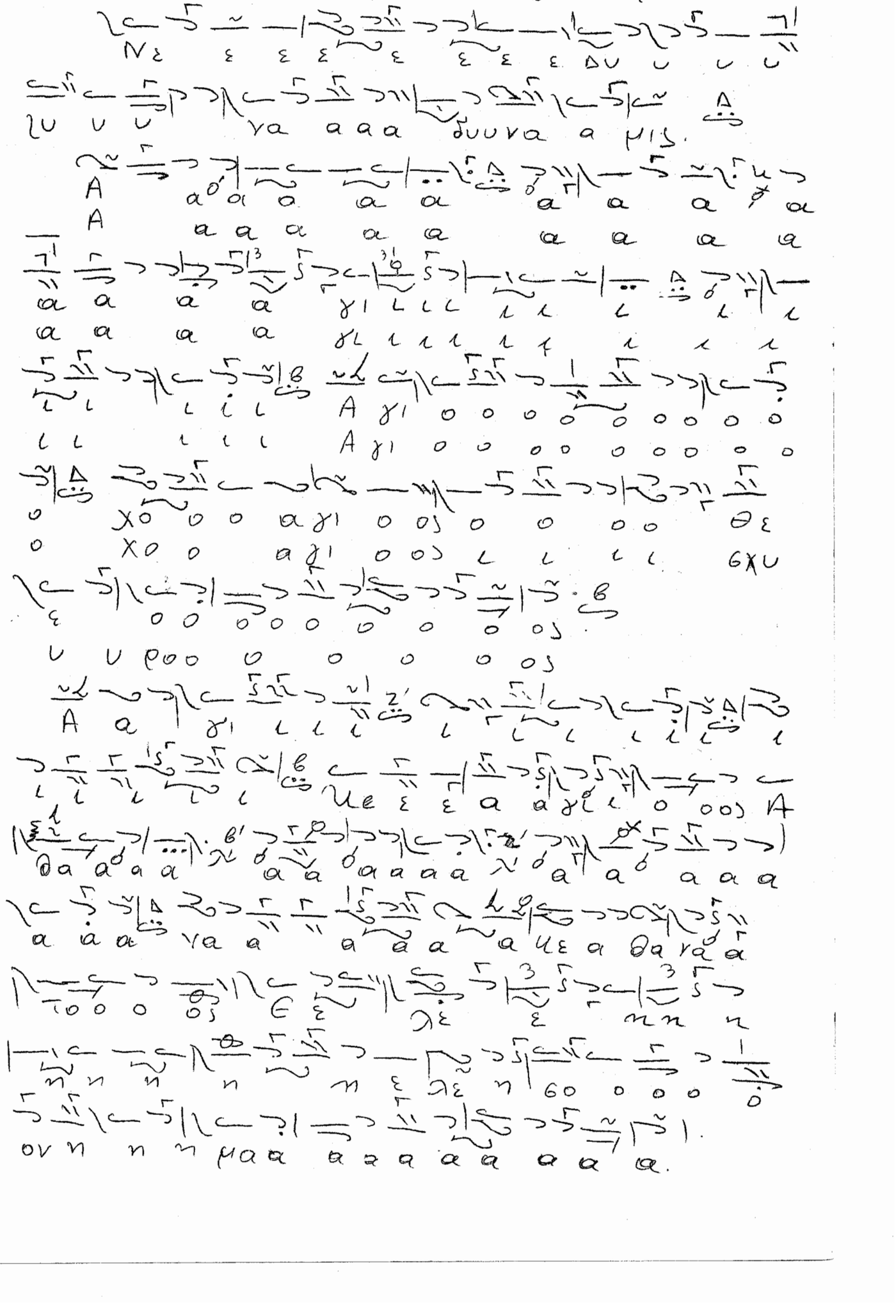

Τρισάγιος ὕμνος 1-6

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου τοῦ Κρητός Ἦχος Δ

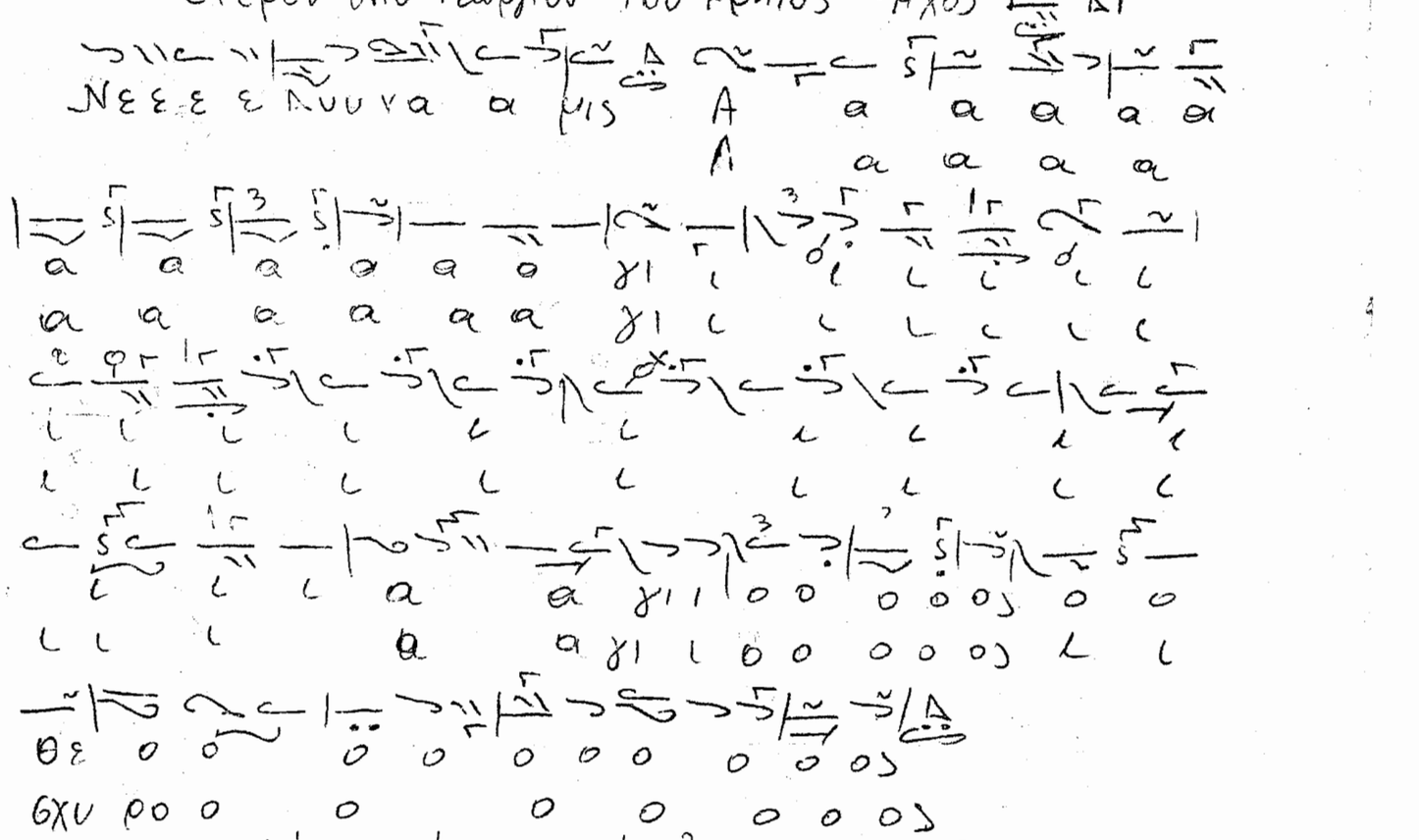

Ἅγιος ὁ Θεός Τετράφωνον.

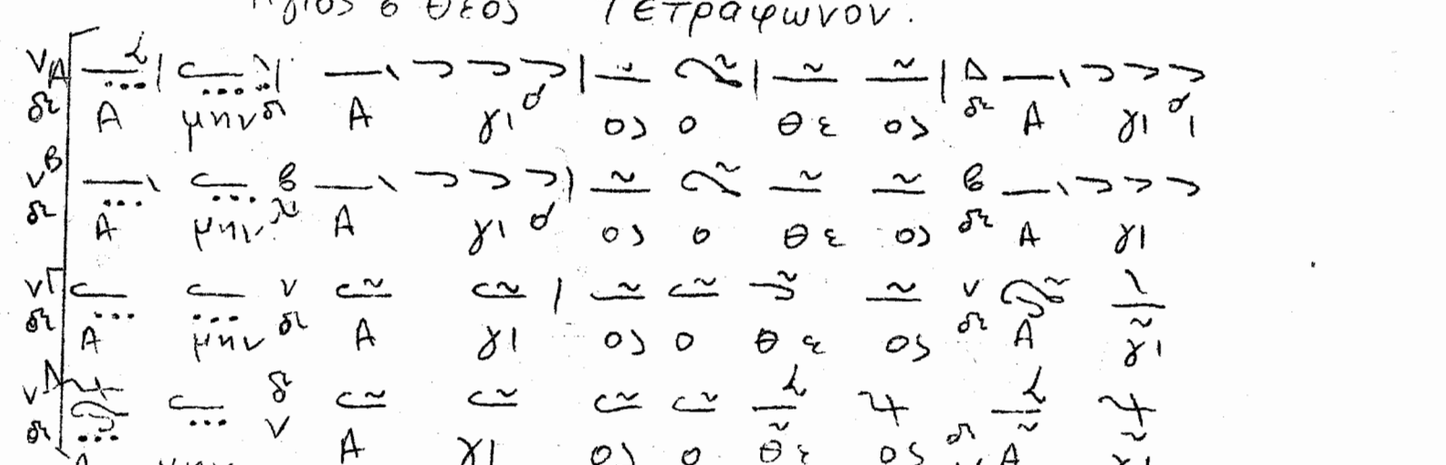

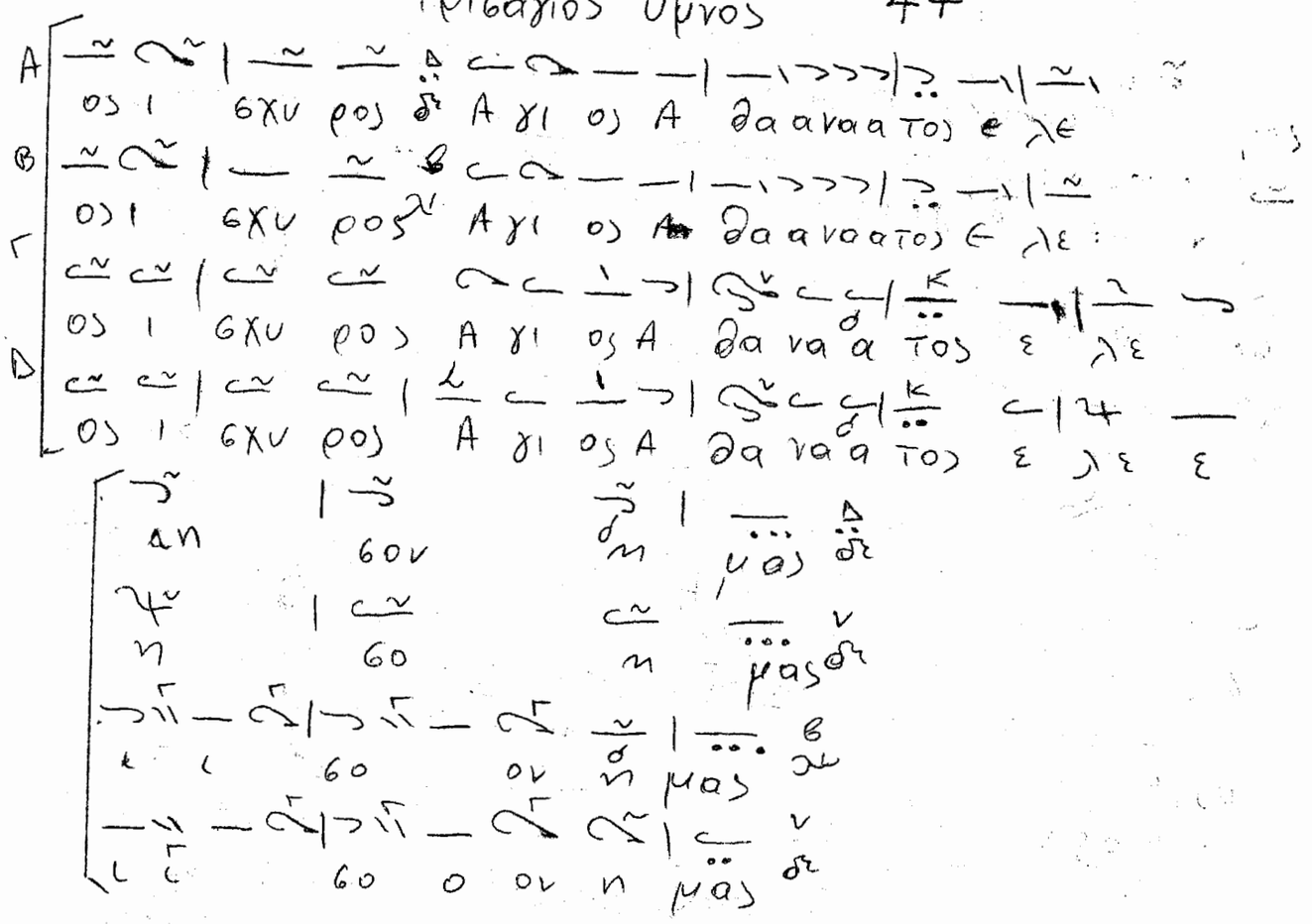

Ἅγιος ὁ Θεός Τρισάγιον Ι. Σαμ/δου

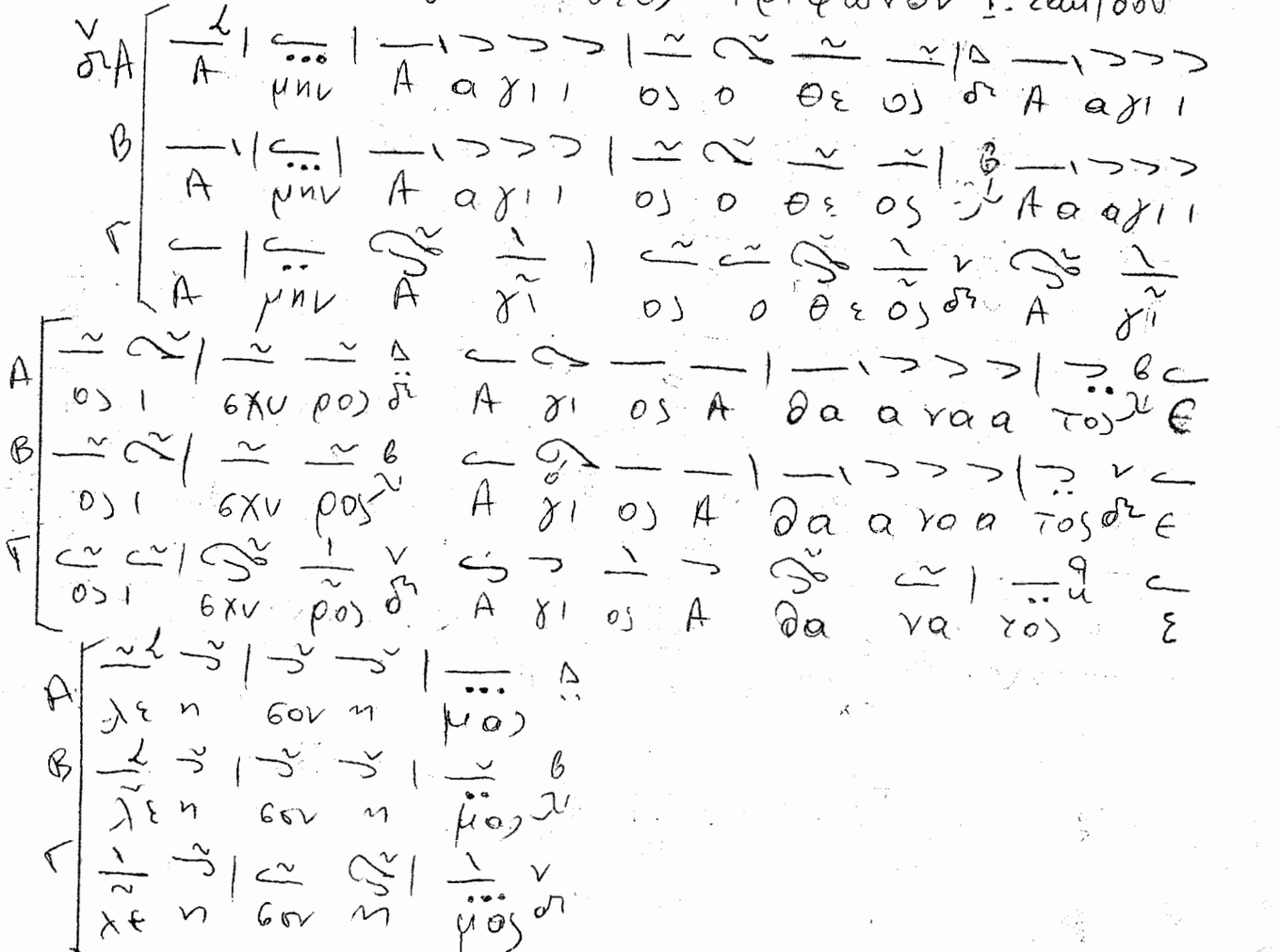

Τριῳδάγιος ὕμνος 48

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου Ἦχος β΄ πα

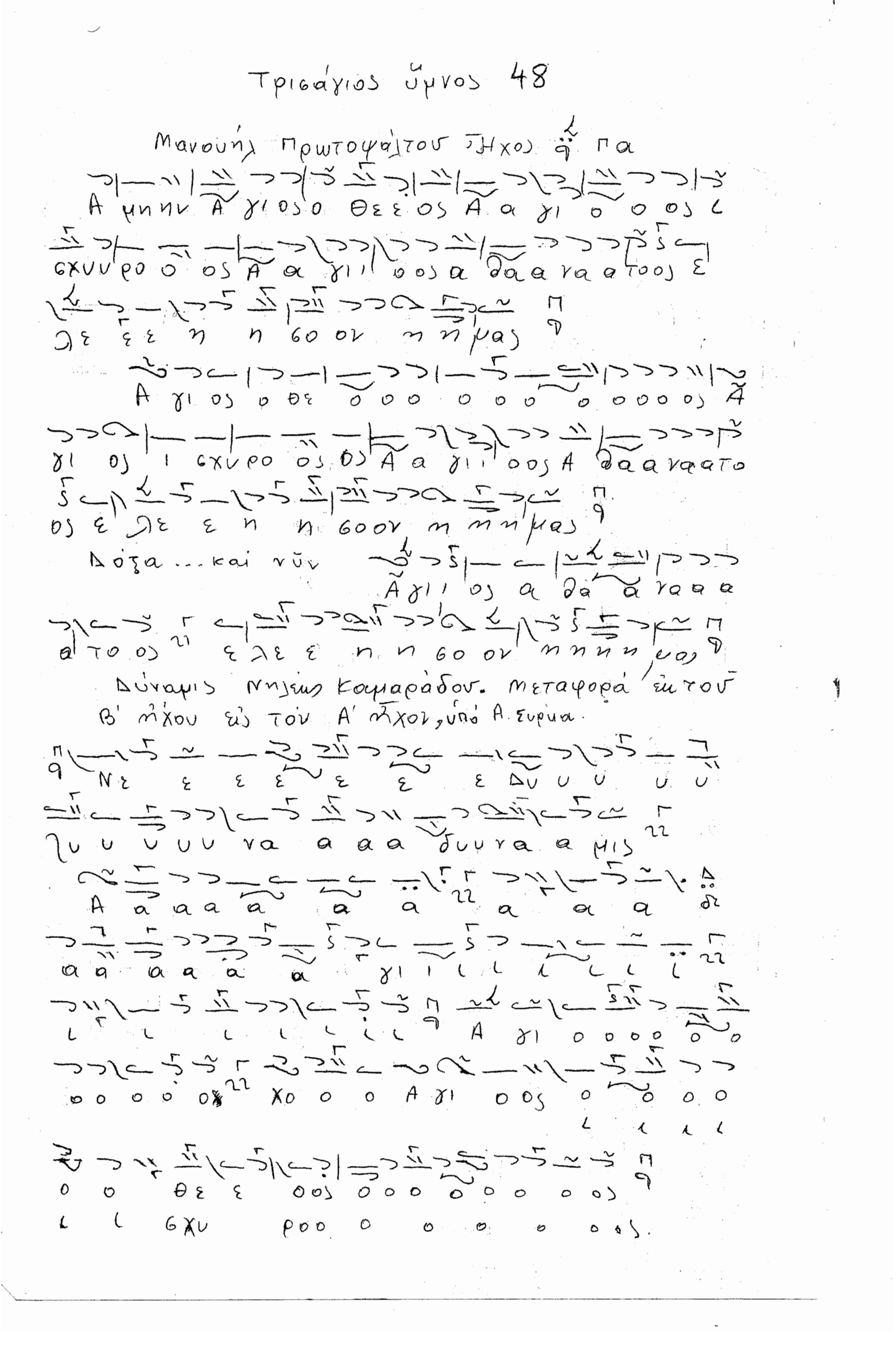

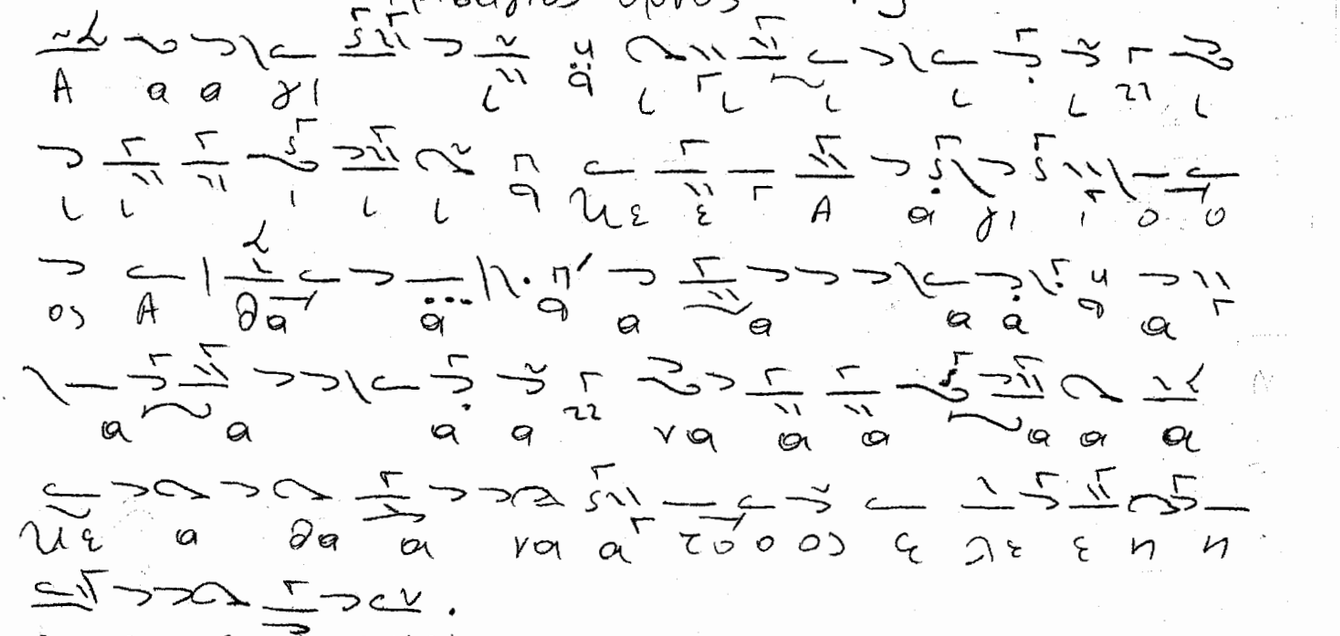

Τριῳδάγιον εἰς ἦχον βαρύν
Νικολάου Πρωτοψάλτου Σμύρνης.

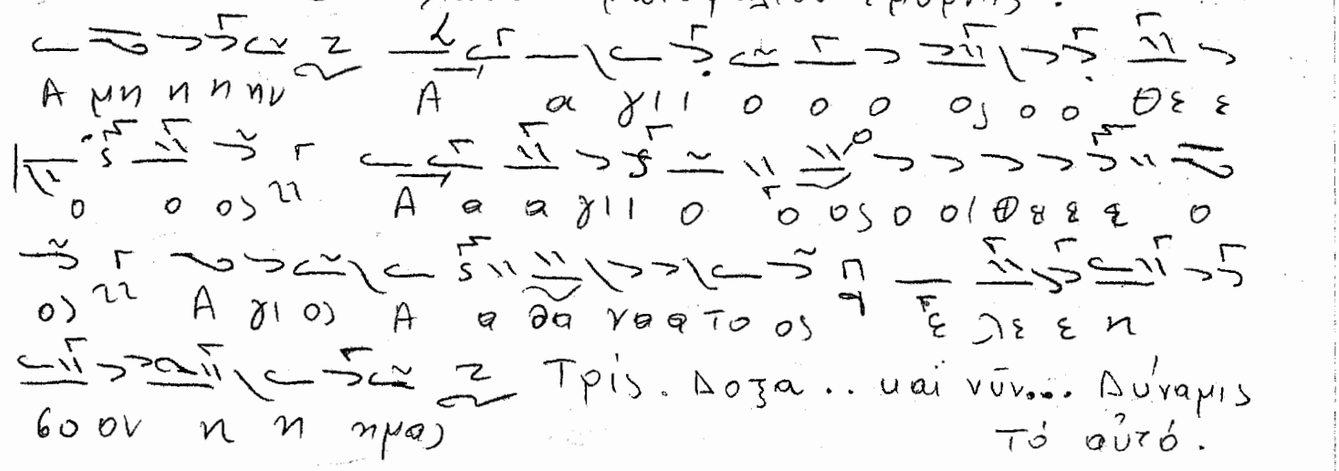

Τρίς. Δοξα.. καὶ νῦν... Δύναμις τό αὐτό.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. — Ἦχος β΄ πα.

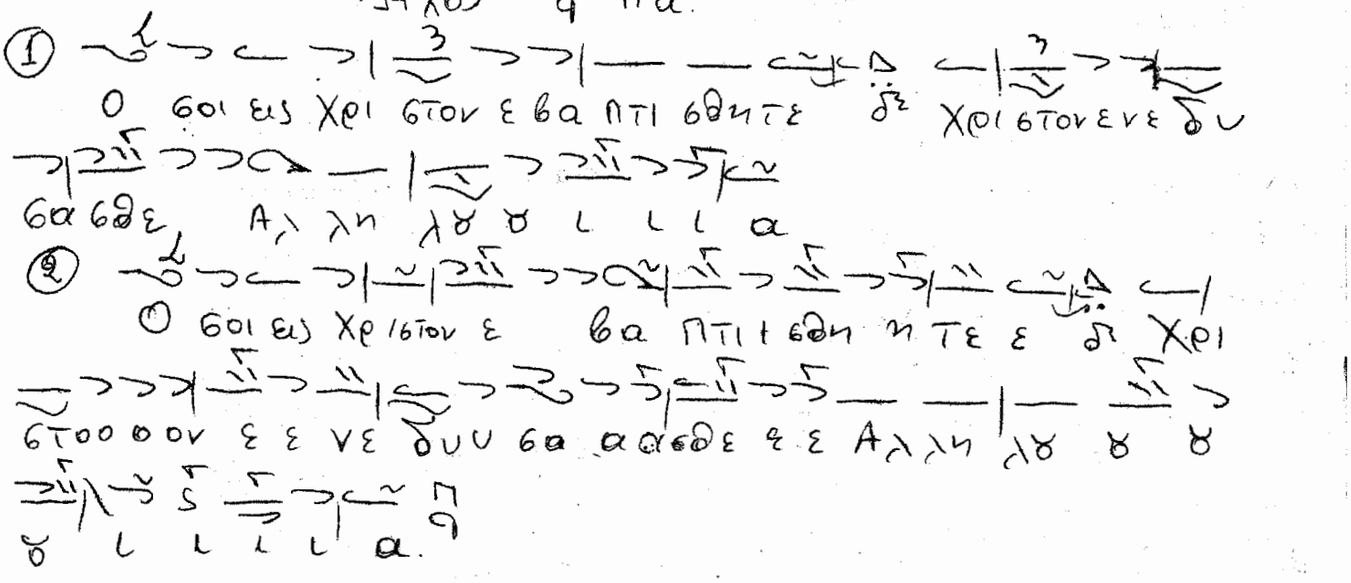

ὁ λαὸς εἰς Χριστόν

③ Βαπτι σθέντες εἰς Χριστὸν πάντες

Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦ Βήματος

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Δύναμις. ὑπο Γ. Σαραντάεκκλησιώτου

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Εἰς τὴν Ὕψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευματι Και νυν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω νων Α μην Και την Αγίαν σου...

Τοῦ Βήματος

Τον Σταυρο σου Προσ κυ
ω μεν Δυ να μις Του Σταυ
ρω θεντα Δο ξα σοι Χρι στε ο Θεος
Α γα λι α μα την Α γι αν σου Α να στα σιν
Δο ξα σοι τω ζω ο δο τη σα σοι μο νη.

Κύριε σῶσον... — Φῶς

καὶ τὴν ἀ γι α

Κύριε σῶσον Ἦχος

Κύριε σῶσον .... Τετράφωνον

Τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. –

Τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

Τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης
κυρ. Λεωνίδου

Τὰ τῆς Χειροτονίας. Ἦχος

Πολυχρονισμός

Ἦχος ἤ γα

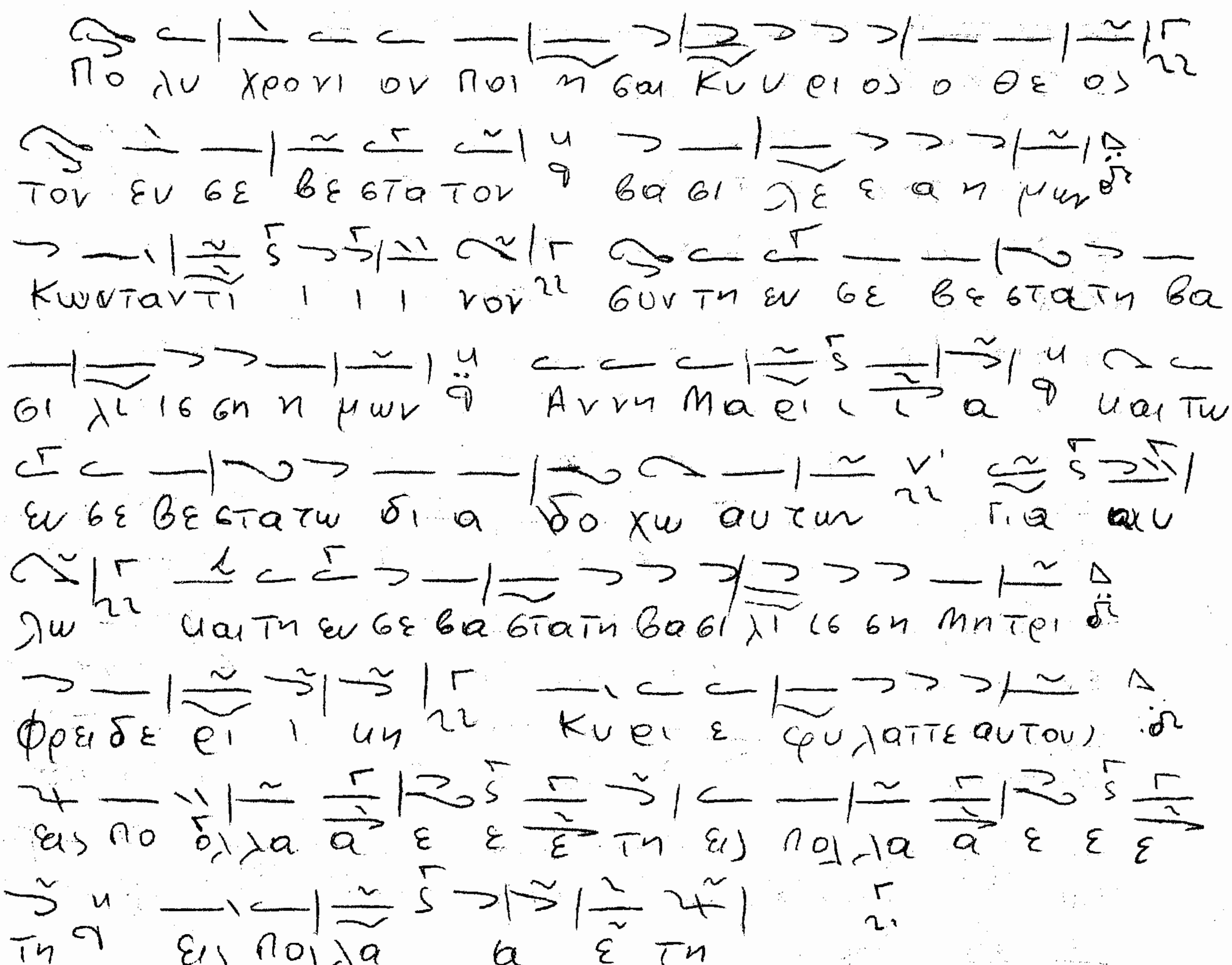

Ἕτερον εἰς Ἦχον πα Πα

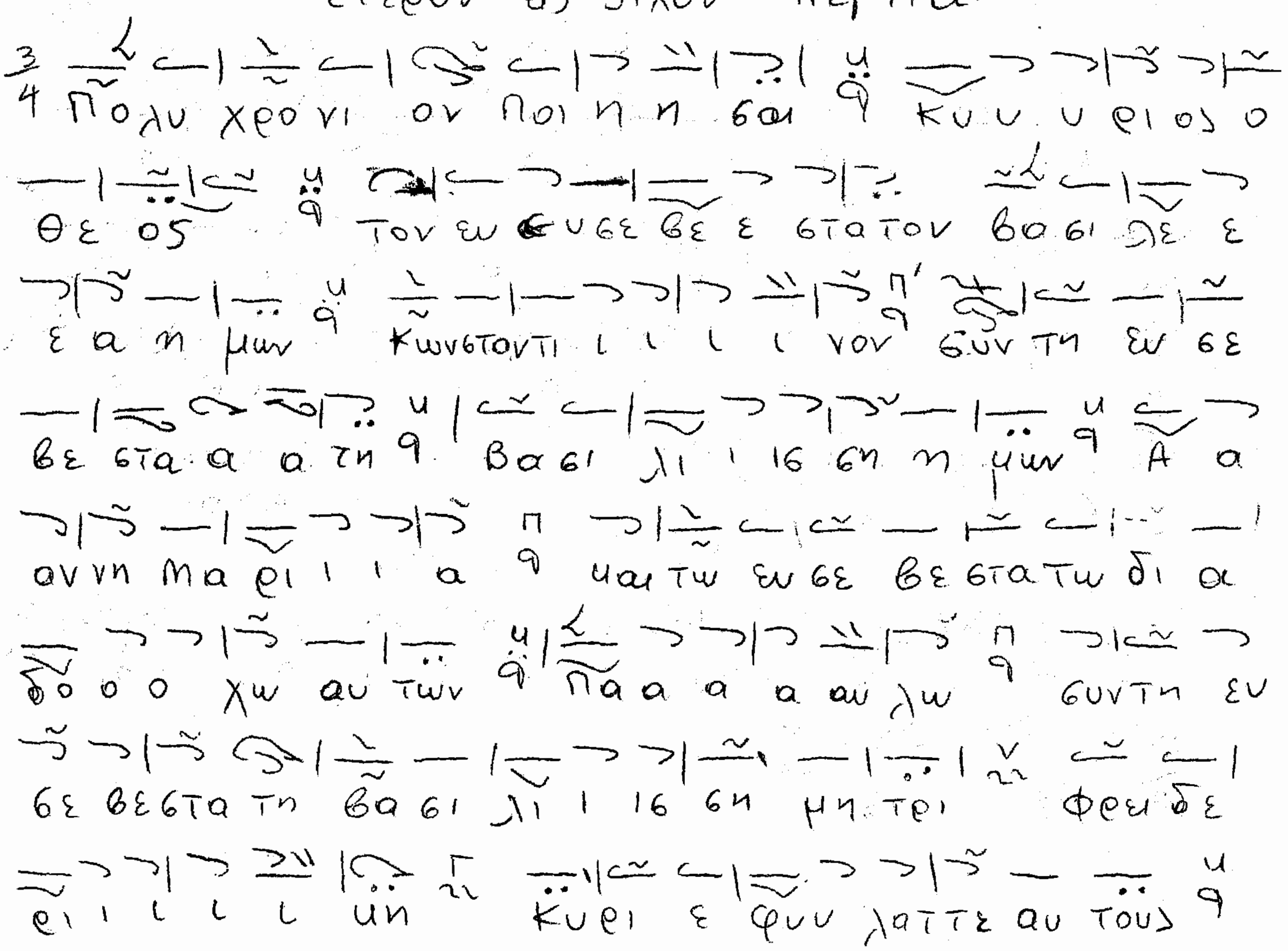

Πολυχρονισμός

Δεύτερον Ἦχος β΄ Νη.

Πολυ χρονι ον ποι η σαι δε Κυριος ο Θε
ος Τον ε ν Βε θλε εμ χ Βα σι λε α η
μων δε Κωνσταν τι νον ην τη ευ σε βε στα τη βα σι
λι σ η η μων δε Αν νη Μαρι α δε Και τω
ν ε υ σε βε στα τω δι α δο ο χω αν των δε Πα
ντα τα ε θνη προ τη σα τε χει ρας
Προς Κυ ριε φυ λατ τε αυ τους
Απόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Τυροφάγου
Ἦχος δ΄ Νη.
Ψαλατε τω Θεω η μων ψαλατε
Προς Ρω μαι ους ε πι στο λην Παυ λου το α να α γνω σμα
Δεῦτε ἀδελφοί ναν εγγυτεον η σωτηρία

Ἀπόστολος -

Προς Εφεσίους ἐπιστολὴ ἀναγνωσθήσεται τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐν πάσῃ προσευχῇ καὶ δεήσει προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν. Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

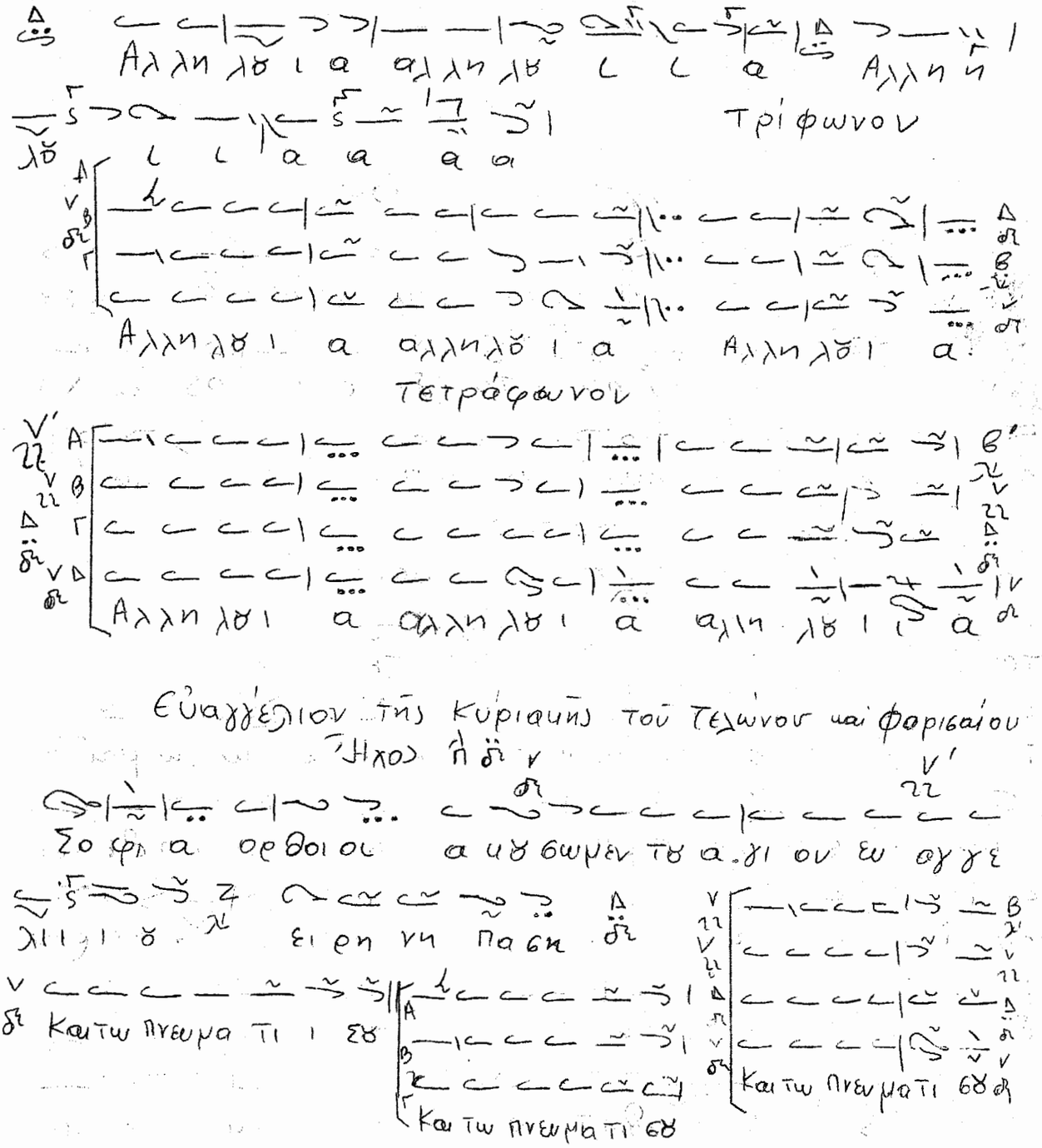

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου
Ἦχος β΄

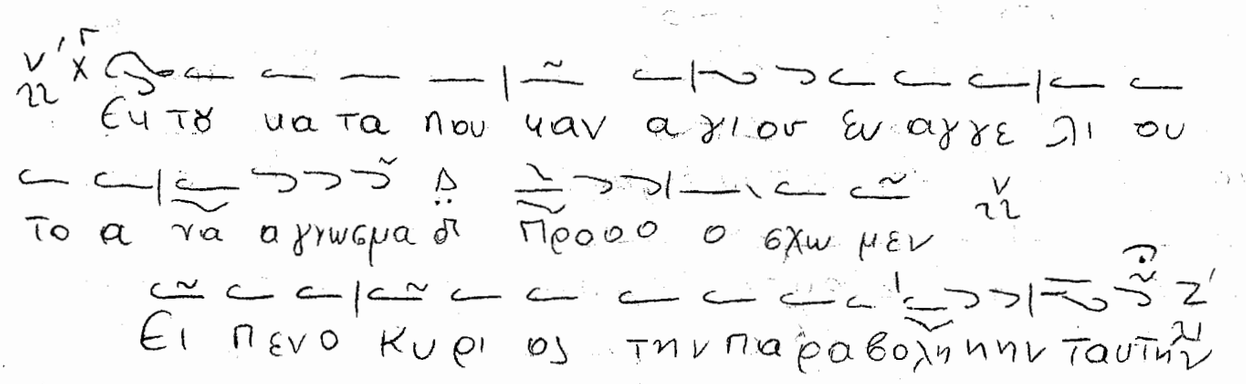

Εὐλογοῦντος Ἀρχιερέως ὁ χορὸς ψάλλει.

Χερουβικά

V'

Δοξα σοι Κυριε δοξα σοι Δοξα σοι

Δοξα σοι οι οι οι οι οι Κυ ρι ε Δοξα σοι

ΤΕΤΡΑΦΩΝΟΝ.

Α

Β

Γ

Δ

Δοξα σοι Κυριε Δοξα σοι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ.

Ἦχος πα. Θ. φωναέως.—

Ἦχος δ΄ Κ. Ψάχου.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Χερουβικά

Δεύτερον ἦχον ἀπὸ δ΄ Φωνάσωμεν

Χερουβικά.

Στερον εἰς ἦχον δ΄ κ. Ψάλτου.

Χερουβικά

Ἕτερον εἰς Ἦχον Πλ. δ΄

Ἕτερον εἰς ἦχον βαρύν

Τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τὴν ζωοποιὸν Τριάδα τὸ τρισάγιον ᾆσμα προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ἵνα ὑποδεξώμεθα τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀοράτως δορυφορούμενον ὑπὸ τῶν τῆς ἱερατικῆς τάξεως δυνάμεων. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος, καὶ παραδεχόμενος καὶ παραδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσελθεῖν ἐλεύσεται εἰς τὸ σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν πιστοῖς. Προηγοῦνται δὲ τούτου χοροὶ ἀγγελικοὶ πάσαι τε ἀρχαὶ καὶ ἐξουσίαι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Ἁγίων Θυρῶν ἢ τοῦ Ἁγίου Βήματος, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν·

Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα.

Ὁ λαὸς ψάλλει τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον καὶ τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογοῦμεν ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶμεν ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ λαὸς ψάλλει·

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς δὲ σὺν τοῖς ἀγγελικοῖς τάγμασι τὸν ἐπουράνιον Βασιλέα ὑμνήσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀναπαυόμενον.

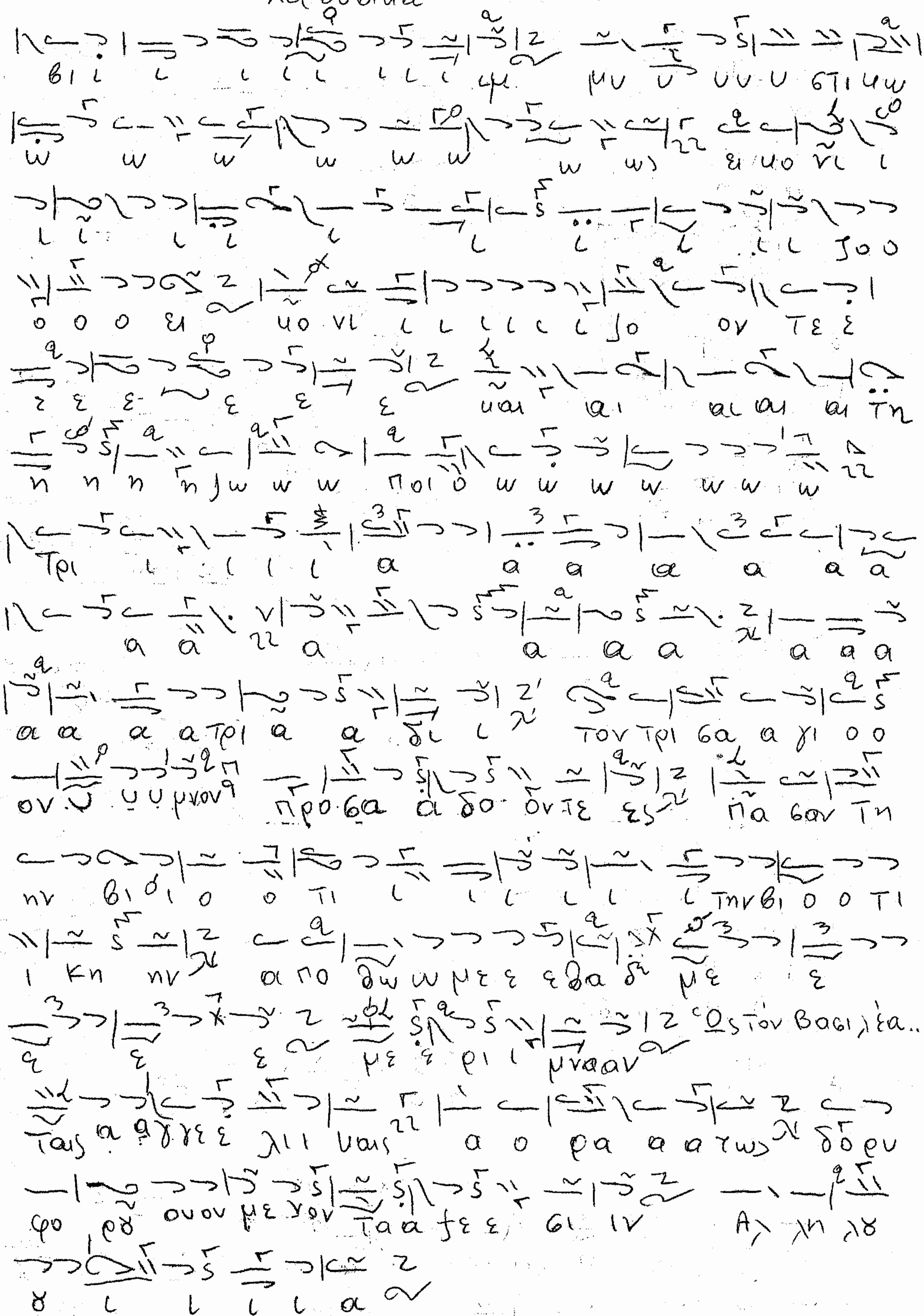

Ἕτερον εἰς ἦχον πλ δ' Νη. βκ. Νικολαΐδου.

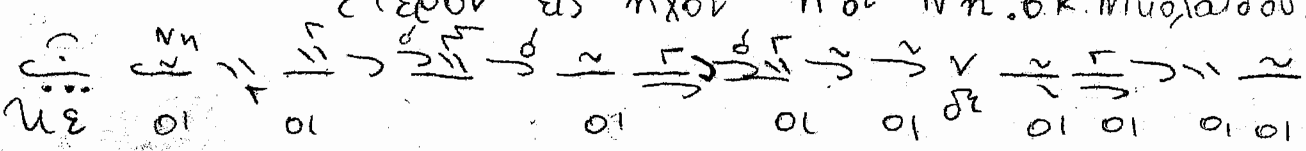

Χερουβικά -

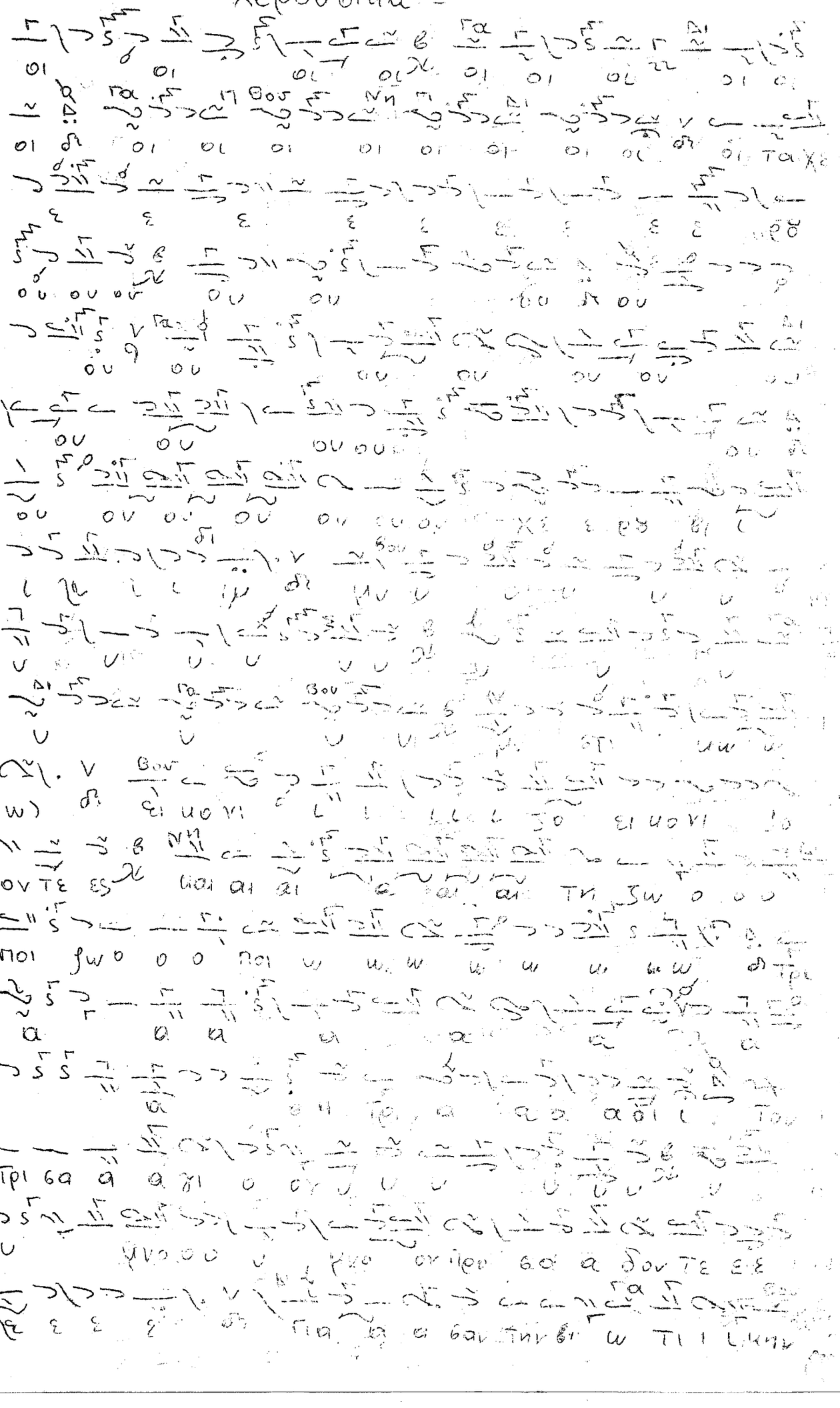

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ. Ι Σαμπλαρίδου

Ήχος α' @ Πα'

Χερουβικά

δεύτερον τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἦχον β' @ Ἦ β'.

Χερουβικά τρίφωνα τοῦ αὐτοῦ Ἦχος πλ. δ = sol

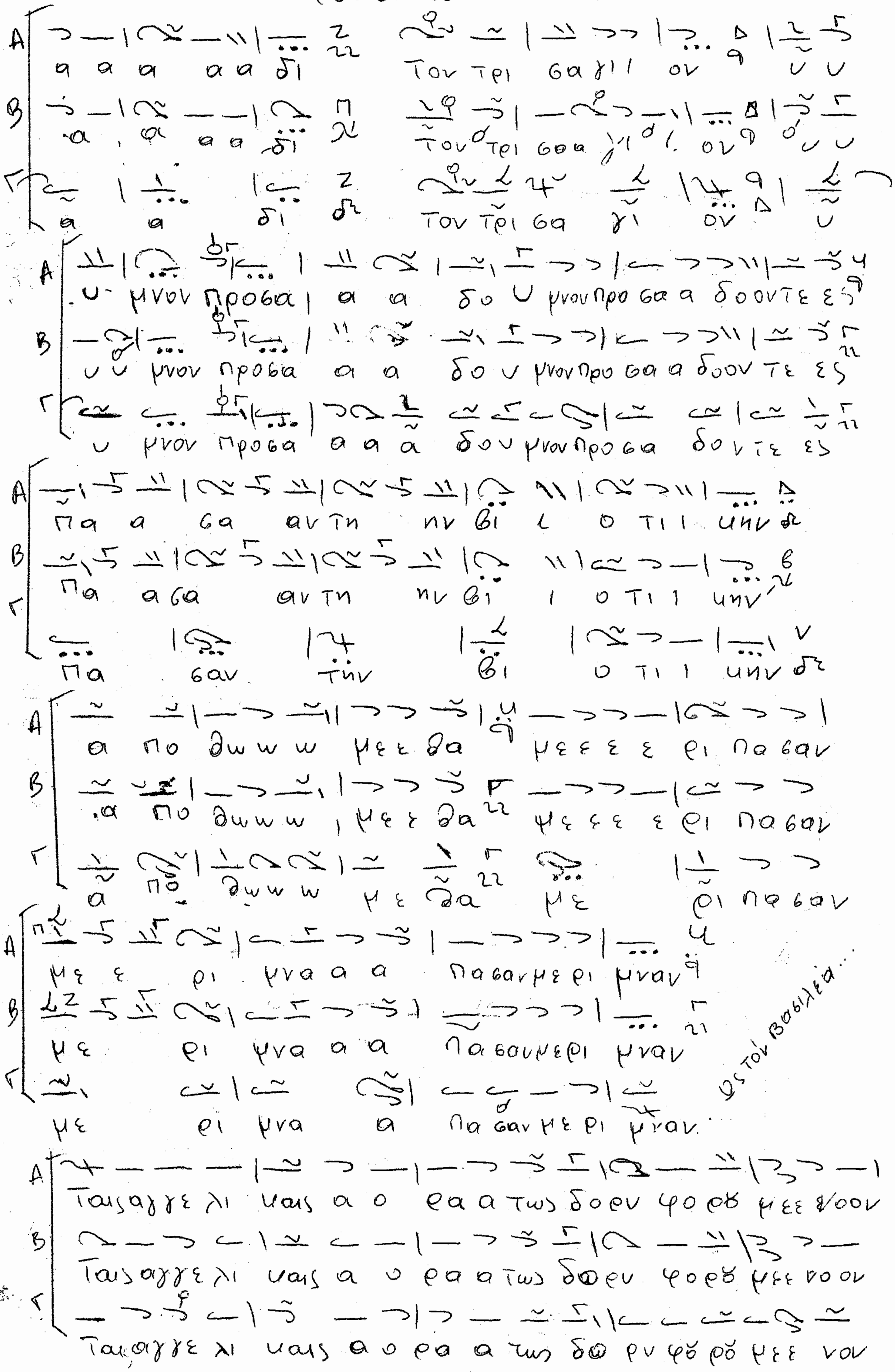
Α α α α α α δι Τον Τρι σα γι ι ον υ υ
Β α α α α δι Τον Τρι σα γι ι ον υ υ
Γ α α δι δι Τον Τρι σα γι ον υ
Α υ μνον προσα α α δο υ μνον προ σα α δοοντε ες
Β υ υ μνον προσα α α δο υ μνον προ σα α δοον τε ες
Γ υ μνον προσα α α α δο υ μνον προ σα δο ντε ες
Α Πα α σα αν τη ην βι ι ο τι ι κην
Β Πα α σα αν τη ην βι ι ο τι ι κην
Γ Πα σαν την βι ο τι ι κην
Α α πο θω ω ω με ε θα με ε ε ε ρι πα σαν
Β α πο θω ω ω με ε θα με ε ε ε ρι πα σαν
Γ α πο θω ω ω με ε θα με ρι πα σαν
Α με ε ρι μνα α α πα σαν με ρι μναν
Β με ρι μνα α α πα σαν με ρι μναν
Γ με ρι μνα α πα σαν με ρι μναν.
ως τον βασιλέα...
Α Ταις αγγε λι καις α ο ρα α τως δο ρυ φο ρου με ε νον
Β Ταις αγγε λι καις α ο ρα α τως δο ρυ φο ρου με ε νον
Γ Ταις αγγε λι καις α ο ρα α τως δο ρυ φο ρου με ε νον

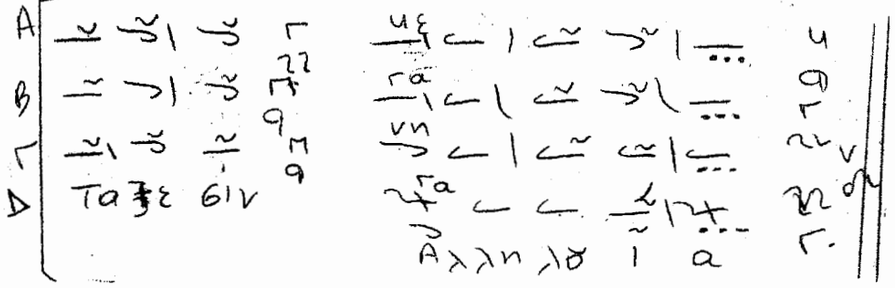

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ μεταφορᾷ ἦχ. πλ. Α.

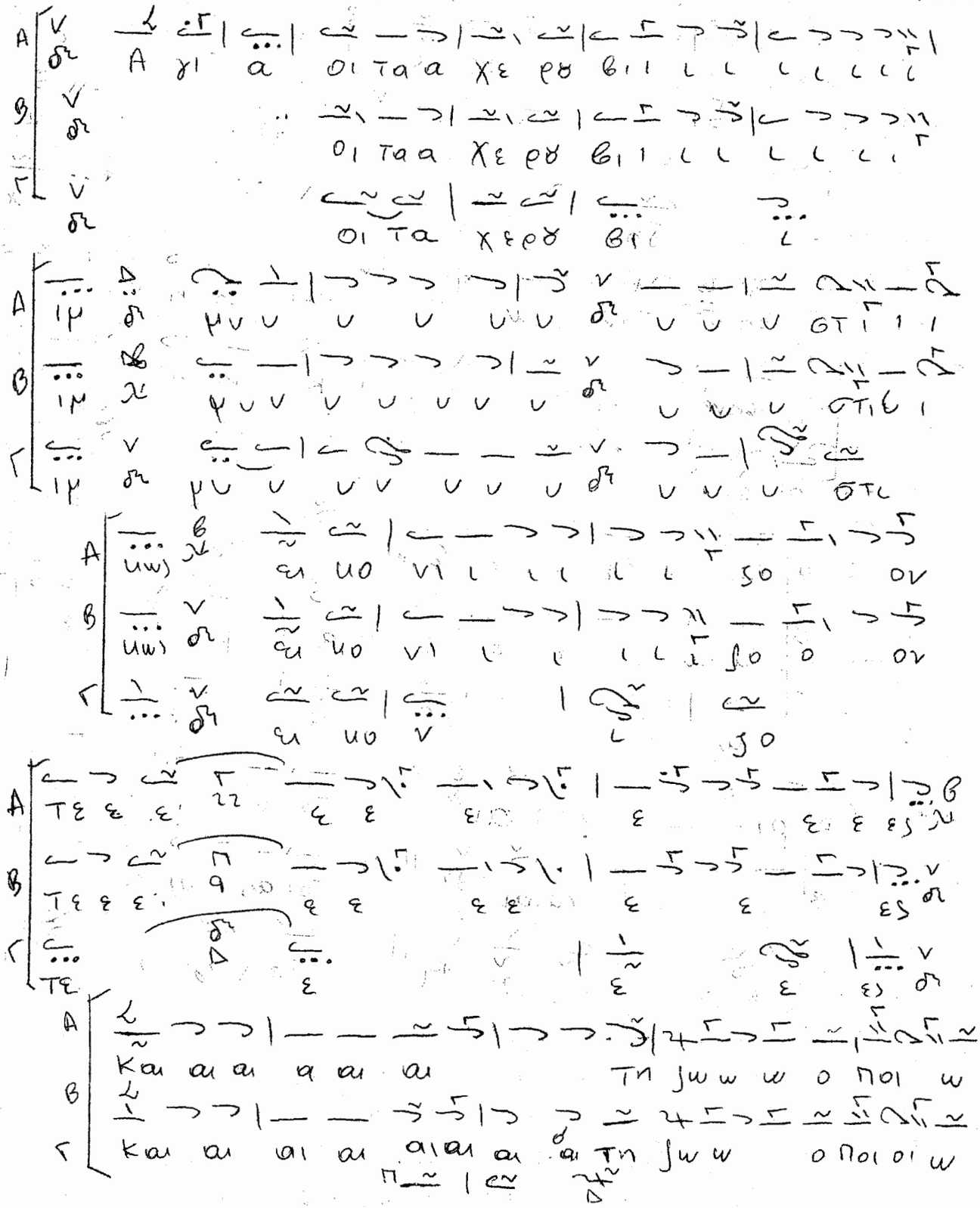

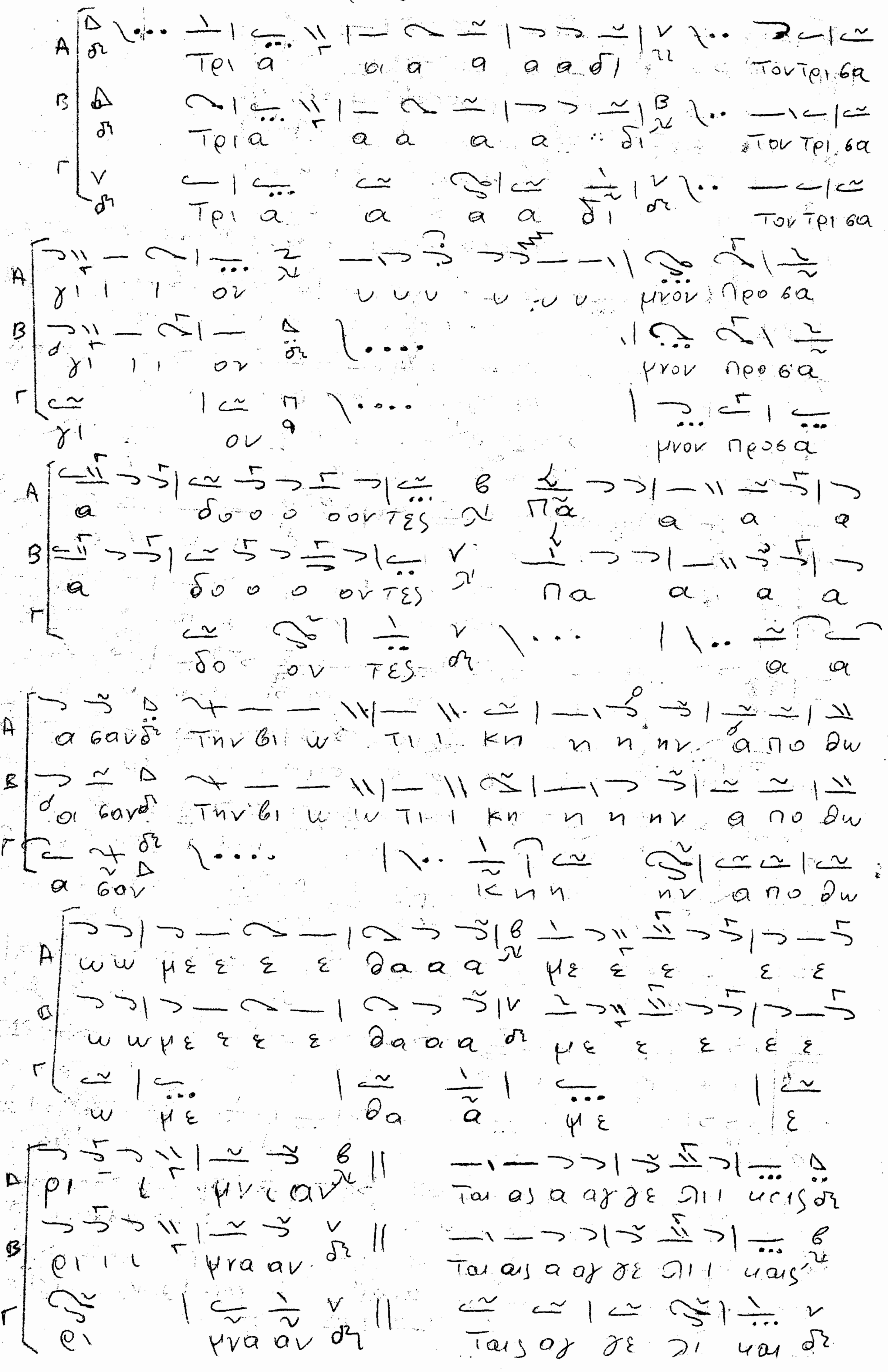
Τρι α α α α α δι Τον Τρισα
Τρι α α α α α δι Τον Τρισα
Τρι α α α α δι Τον Τρισα
γι ι ι ον υ υ υ υ υ υ μνον Προσα
γι ι ι ον μνον Προσα
γι ον μνον Προσα
α δο ο ο οοντες Πα α α α
α δο ο ο οντες Πα α α α
δο ον τες α α
α σαν Την βι ω τι ι κη η η ην α πο θω
α σαν Την βι ω ω τι ι κη η η ην α πο θω
α σαν κη η ην α πο θω
ω ω με ε ε ε θα α α α με ε ε ε ε
ω ω με ε ε ε θα α α α με ε ε ε ε
ω με θα α με ε
ρι ι μνι αν Ται ας α α γε δι ι μερι ι μναις
ρι ι ι μνα αν Ται ας α ας γε δι ι ναις
ρι μνα αν Ταις ας γε δι ναι

Χερουβικά 77

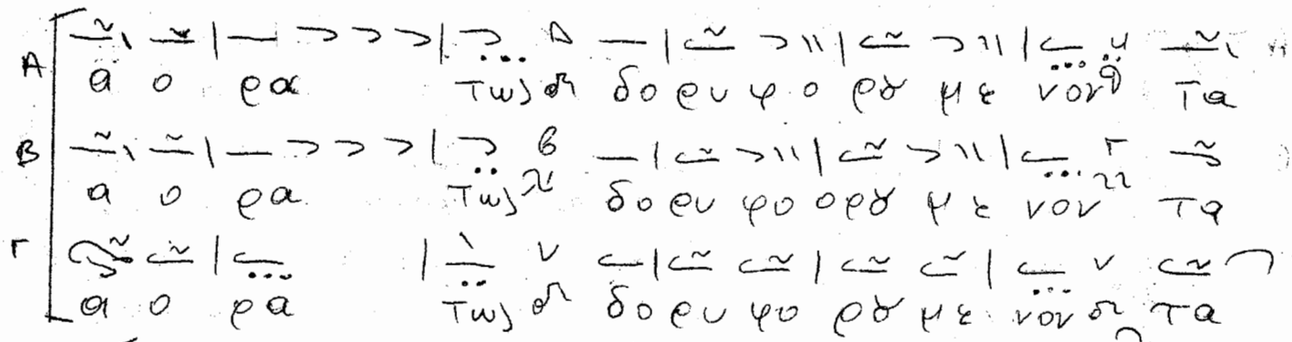

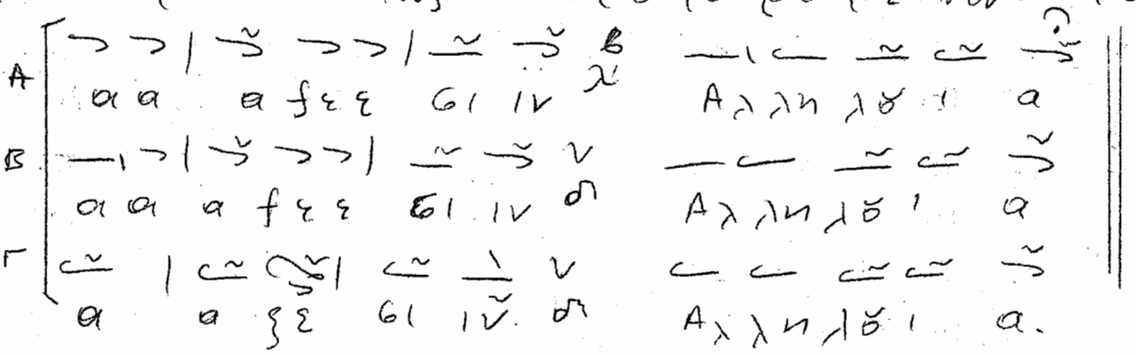

Ἕτερον τετράφωνον Ο Botniansk ii.

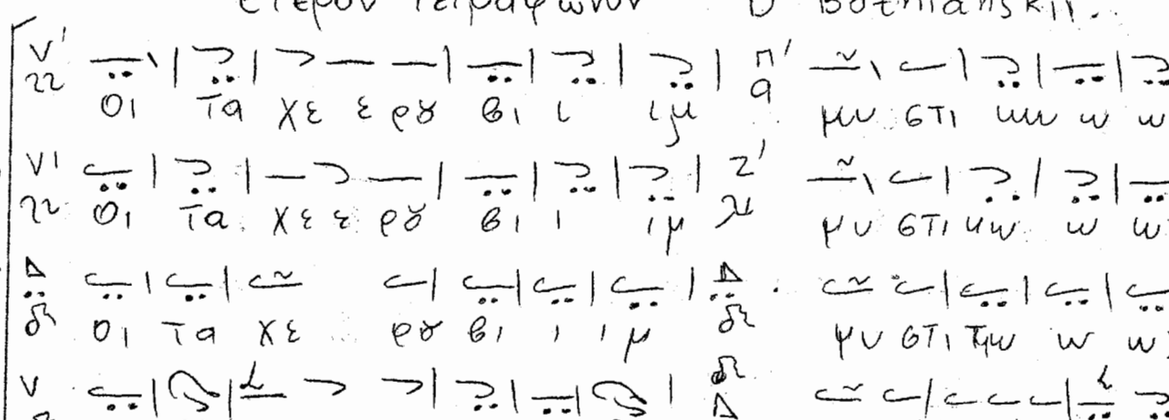

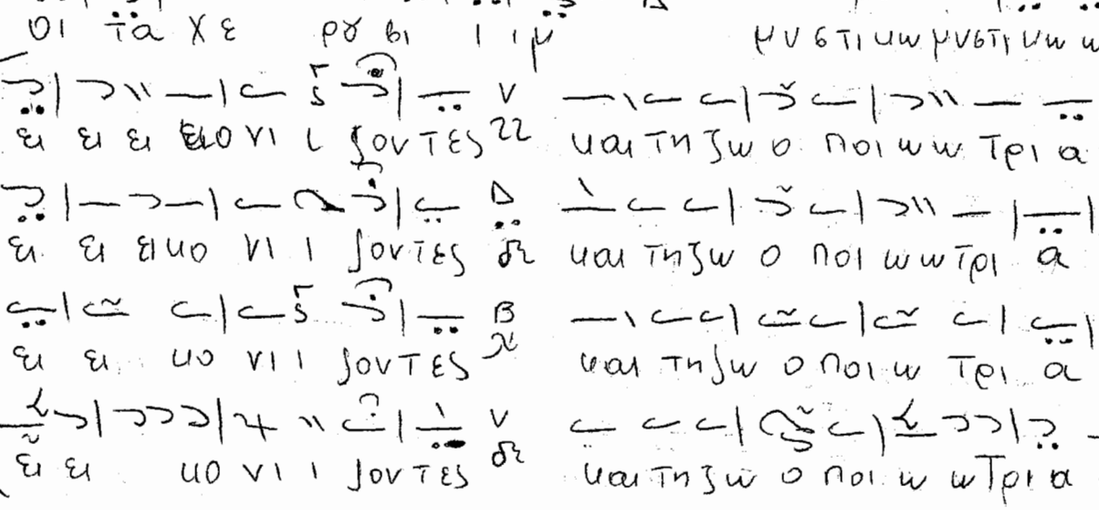

Τον Τρι σα γι ον υ μνον προ σα γα προ σα γα δον τες

Τον Τρι σα γι ον υ μνον προ σα γα προ σα γα δον τες

Τον Τρι σα γι ον υ μνον προ σα γα προ σα γα δον τες

Τον Τρι σα γι ον υ μνον προ σα γα προ σα γα δον τες

Πα σαν την βι ω τι κη ν η κη τι ω με σω μα

Πα σαν την βι ω τι κη ν η κη τι ω με σω μα

Πα σαν την βι ω τι κη ν η κη τι ω με σω μα

Πα σαν την βι ω τι κη ν η κη τι ω με σω μα

ο σε ρα φι κας τας α γε λι κας δυ νά μεις α σω μα τως α νυ μνεί

ο σε ρα φι κας τας α γε λι κας δυ νά μεις α σω μα τως α νυ μνεί

ο σε ρα φι κας τας α γε λι κας δυ νά μεις α σω μα τως α νυ μνεί

ο σε ρα φι κας τας α γε λι κας δυ νά μεις α σω μα τως α νυ μνεί

Του Δειπνου σου του Μυστικου.
ψάλλεται ἀντὶ χερουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τῇ
Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.
ἦχος πλ. δ΄

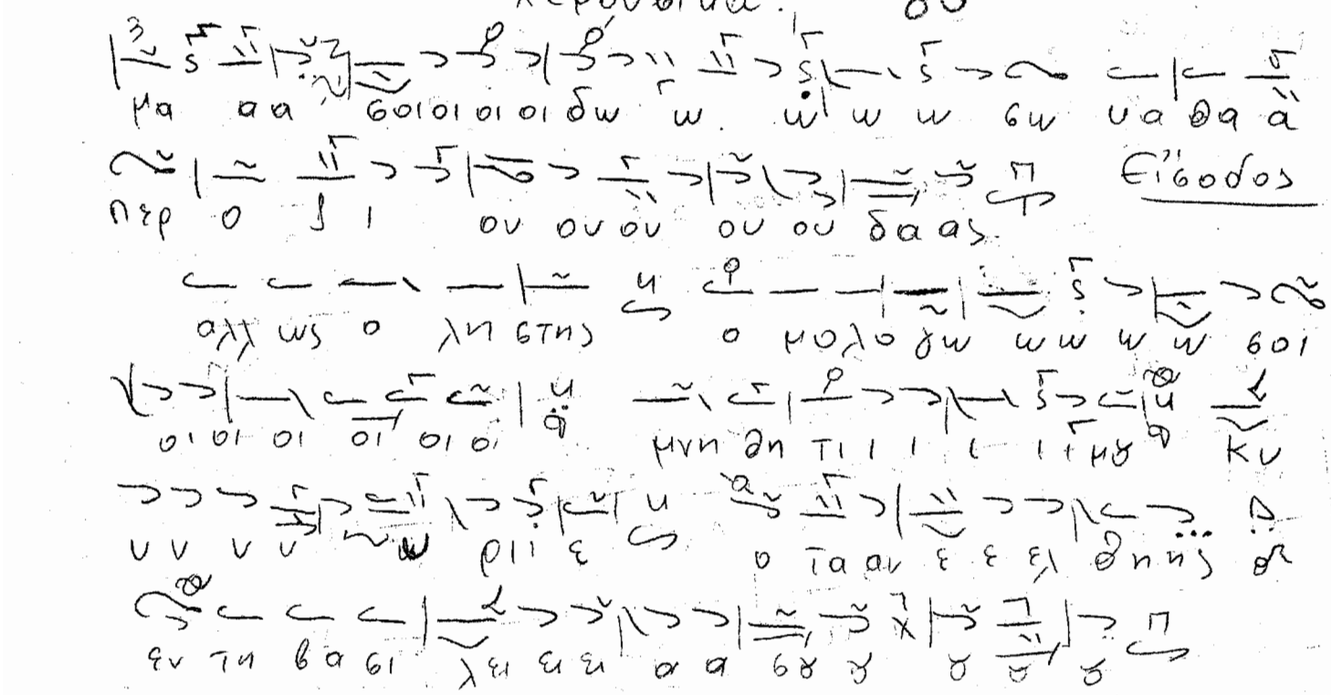

Εἴσοδος

ΣΙΓΗΣΑΤΩ ΠΑΣΑ ΣΑΡΞ.

Ψαλλεται ἀντὶ χερουβικοῦ τῷ Ἁγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ

Ἦχος πλ. δ. πα Γρηγ. Πρωτοψαλτου.

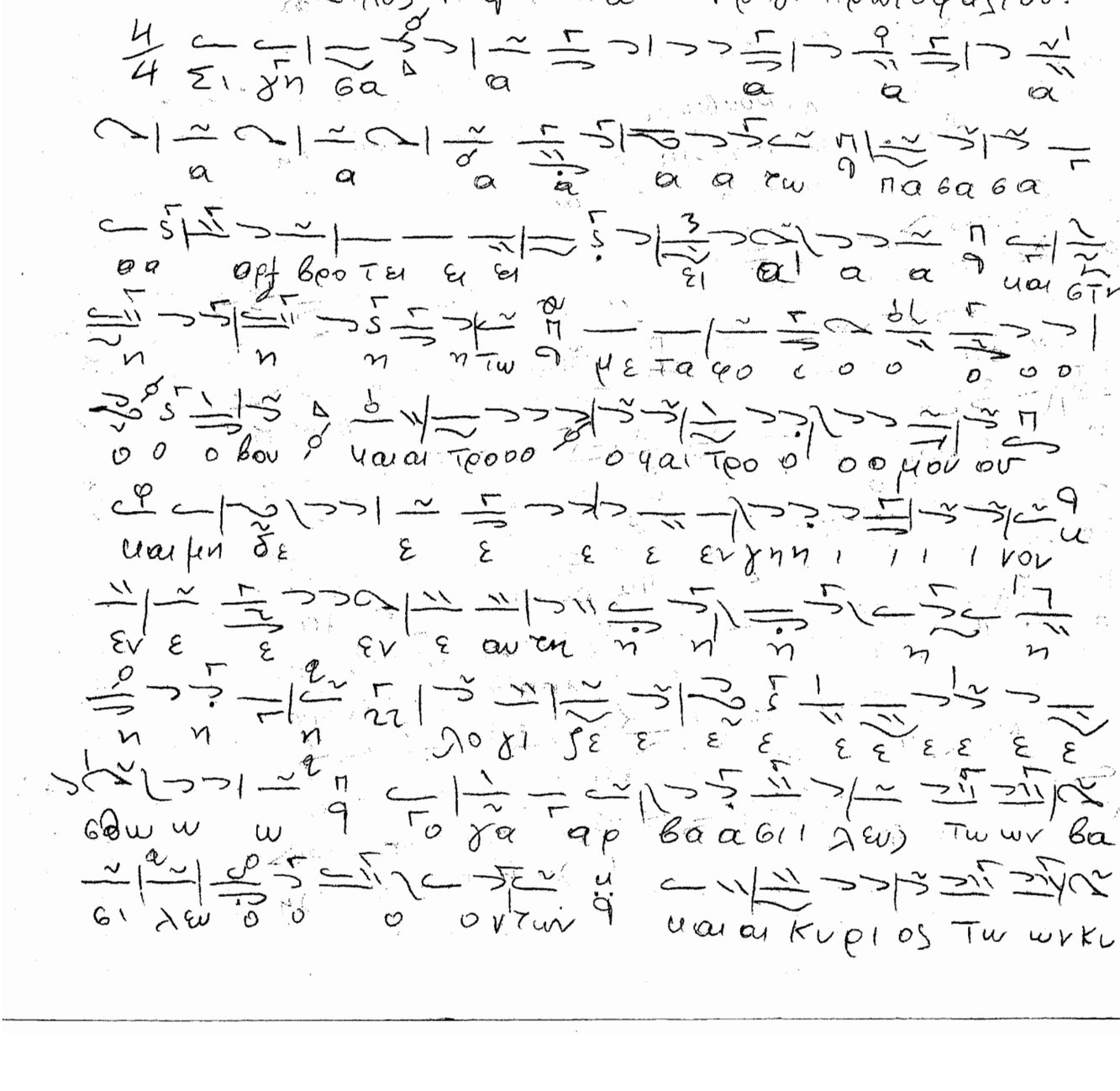

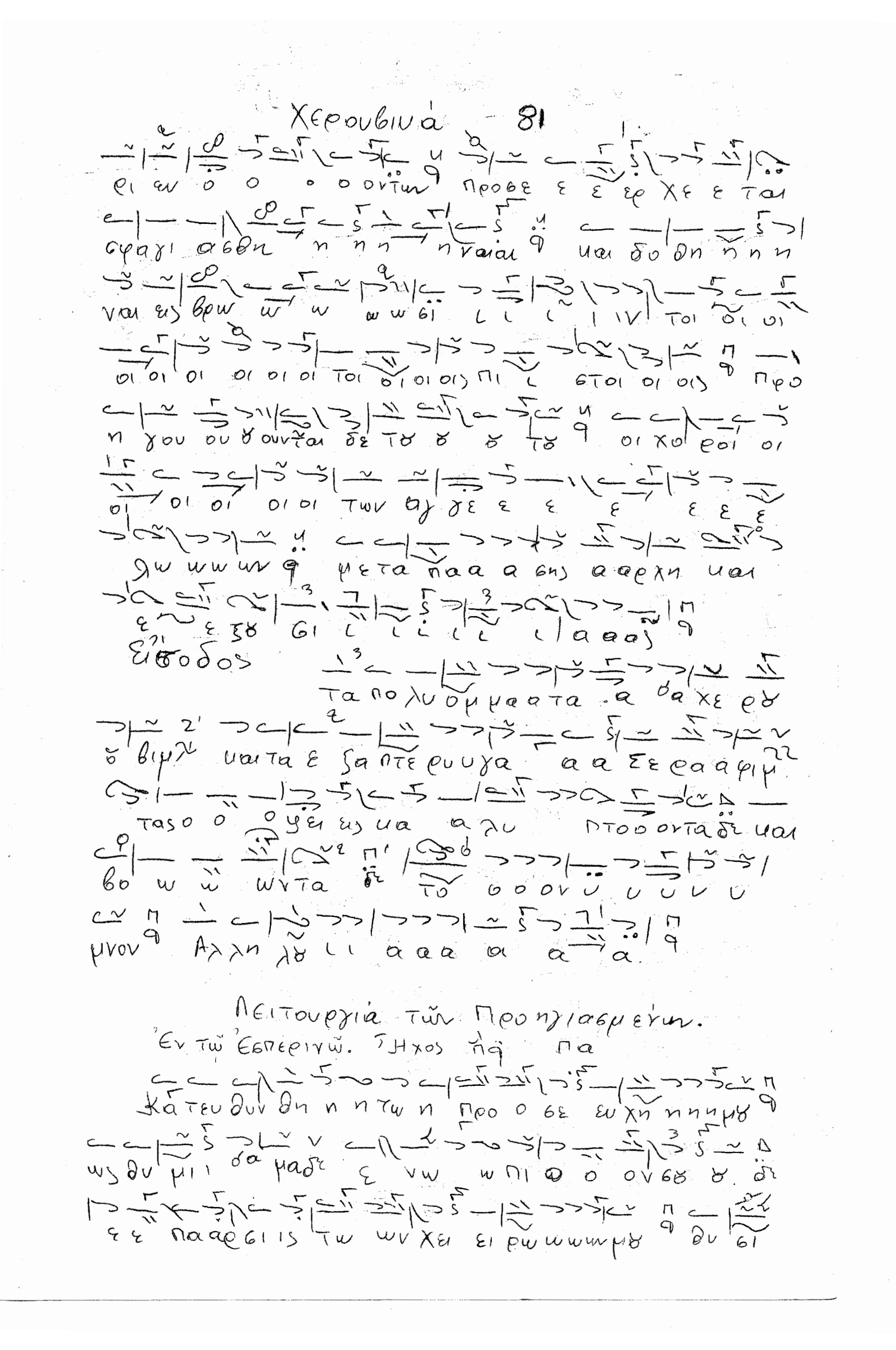

Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἦχος πλ. δ΄

Κοινωνικόν Ἦχος δ΄ νη

Ἀντί Χερουβικοῦ Ἦχος πλ. δ΄

Εἴσοδος

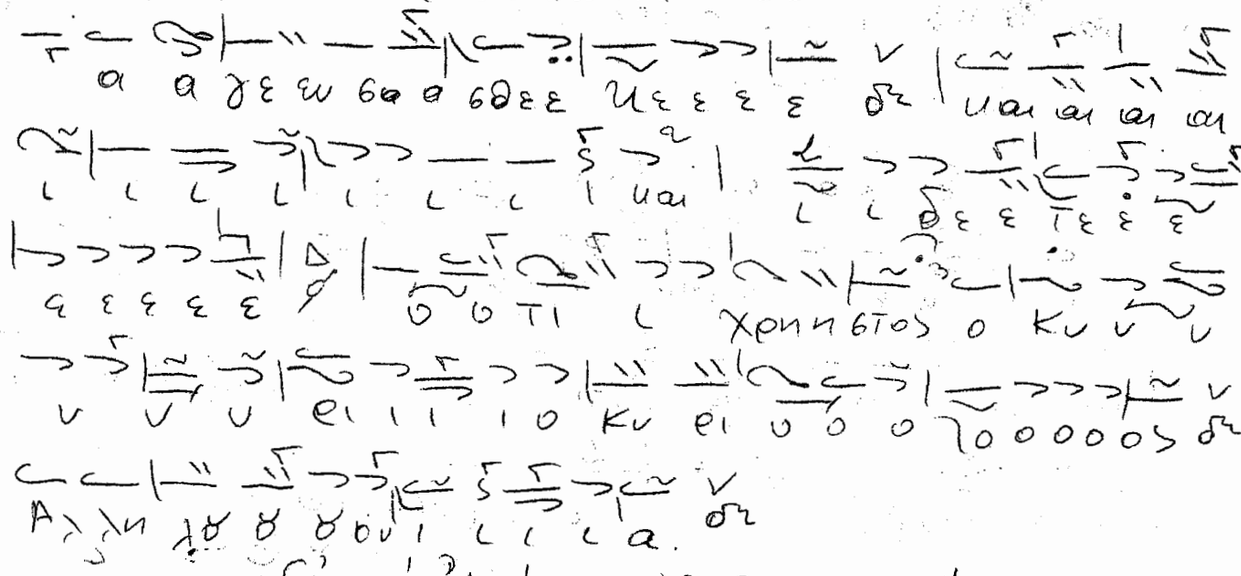

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῆ προηγιασμένης. —

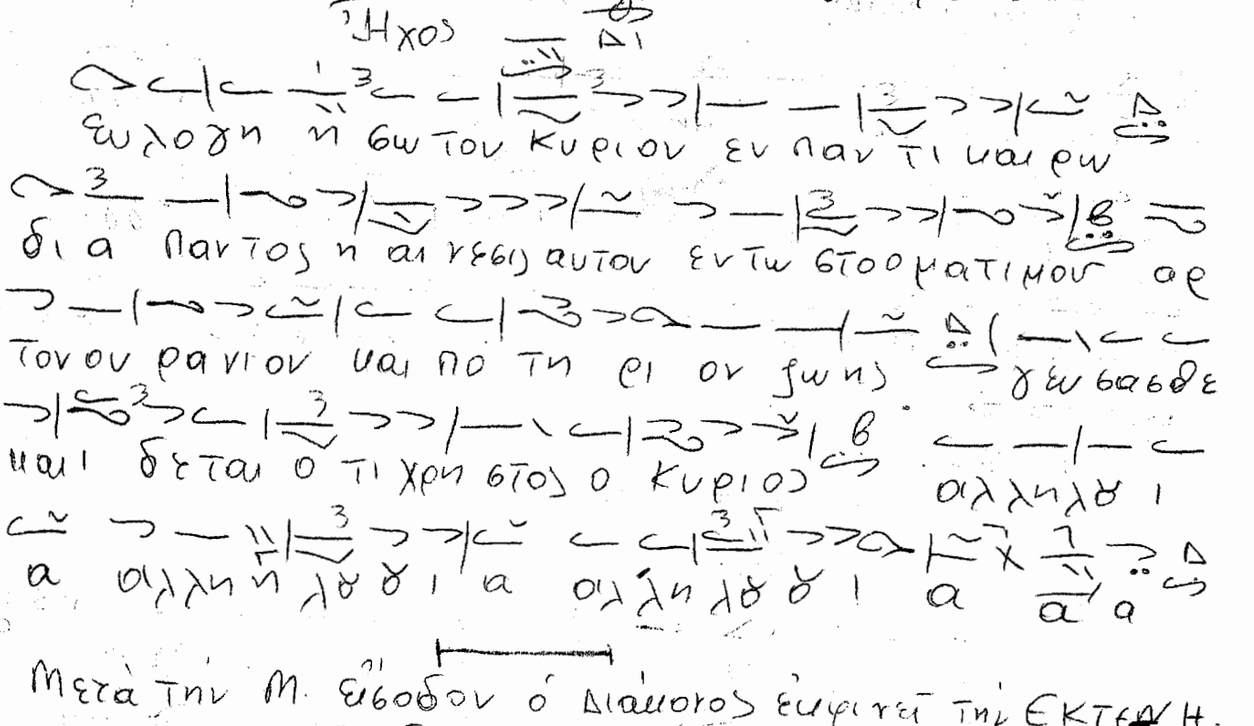

Μετὰ τὴν Μ. Εἴσοδον ὁ Διάκονος ἐνφωνεῖ τὴν ΕΚΤΕΝΗ.

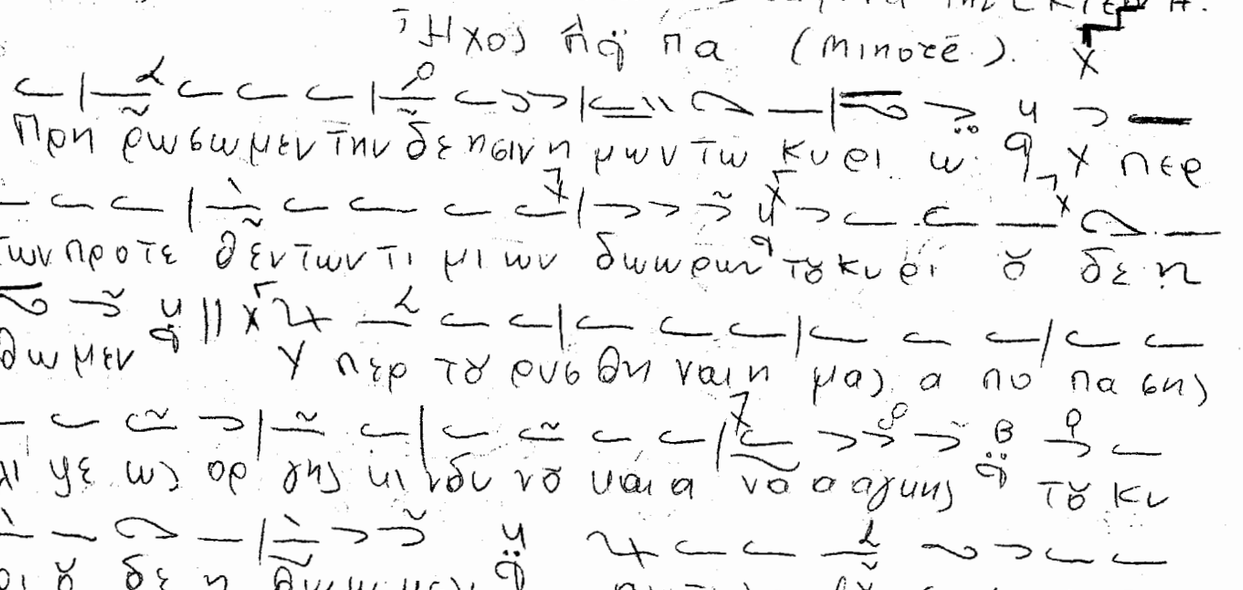

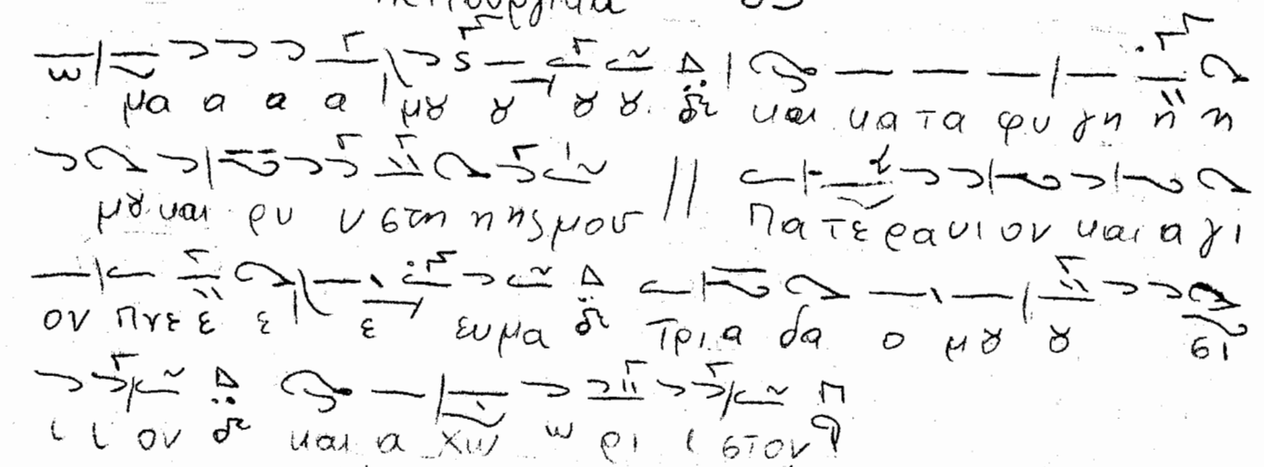

Τό σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν + Πατέρα Παντοκράτορα + Ποιητήν οὐρανοῦ καί γῆς + ὁρατῶν τε πάντων καί ἀοράτων. + Καί εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, + Τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν Μονογενῆ + τόν ἐκ τοῦ Πατρός γεννηθέντα πρό πάντων τῶν αἰώνων. +.

Φῶς ἐκ φωτός + Θεόν ἀληθινόν + ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ + γεννηθέντα + οὐ ποιηθέντα ++ ὁμοούσιον τῷ Πατρί + δι' οὗ τά πάντα ἐγένετο. +.

Τόν δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν + κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν + καί σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου + καί Μαρίας τῆς Παρθένου + καί ἐνανθρωπήσαντα + Σταυρωθέντα τε ὑπέρ ἡμῶν ἐπί Ποντίου Πιλάτου + καί παθόντα καί ταφέντα. + Καί ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατά τάς Γραφάς. + Καί ἀνελθόντα εἰς τούς οὐρανούς + καί καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. + Καί πάλιν ἐρχόμενον μετά δόξης + κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς + οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος +.

Καί εἰς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον + τό Κύριον + τό Ζωοποιόν + τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον, + τό σύν Πατρί καί Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καί συνδοξαζόμενον + τό λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν + Εἰς μίαν + Ἁγίαν + Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν. + Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν + Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν +. Καί ζωήν τοῦ μέλλοντος +. Ἀμήν. —

Λειτουργικά 87

Ήχος δ΄

Λειτουργικά

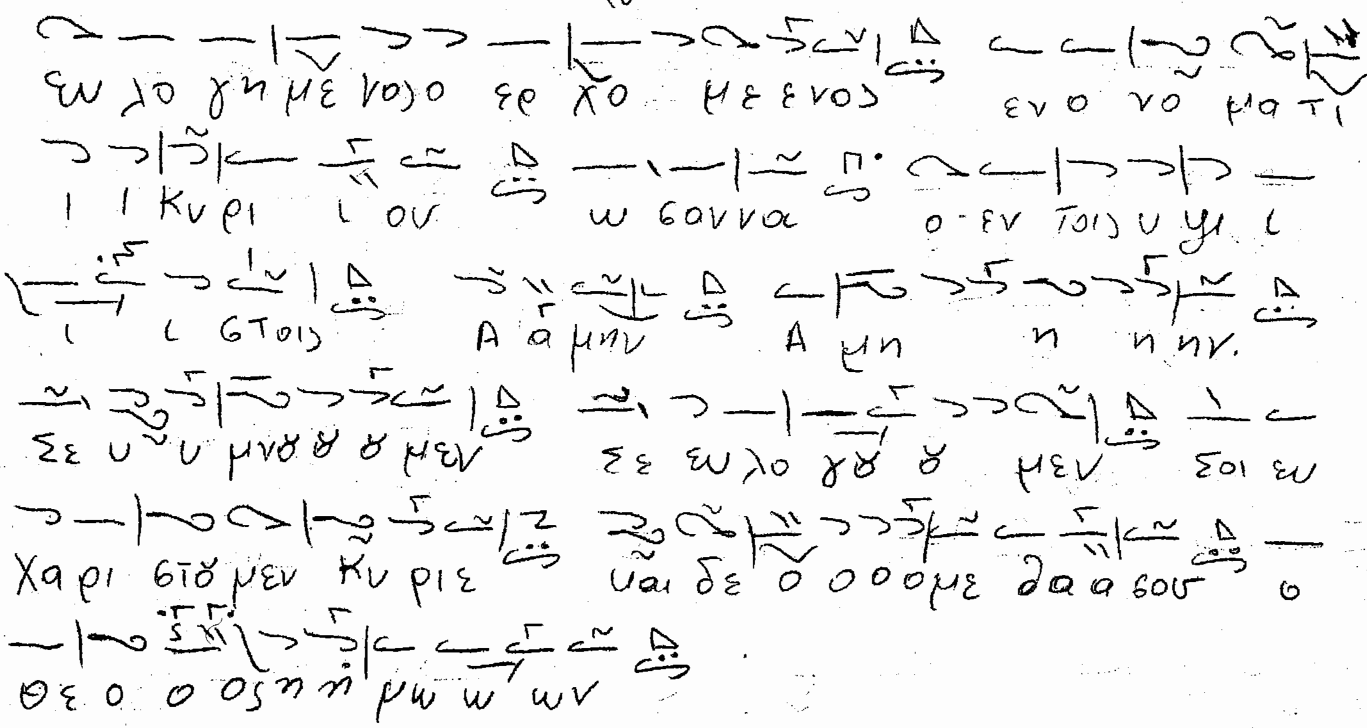

Έτερα εις Ήχον πλ. α' Πα. Γερ. Κανελλίδου μετά προσθήκης του Κύριε ελέησον & Παράσχου Κύριε

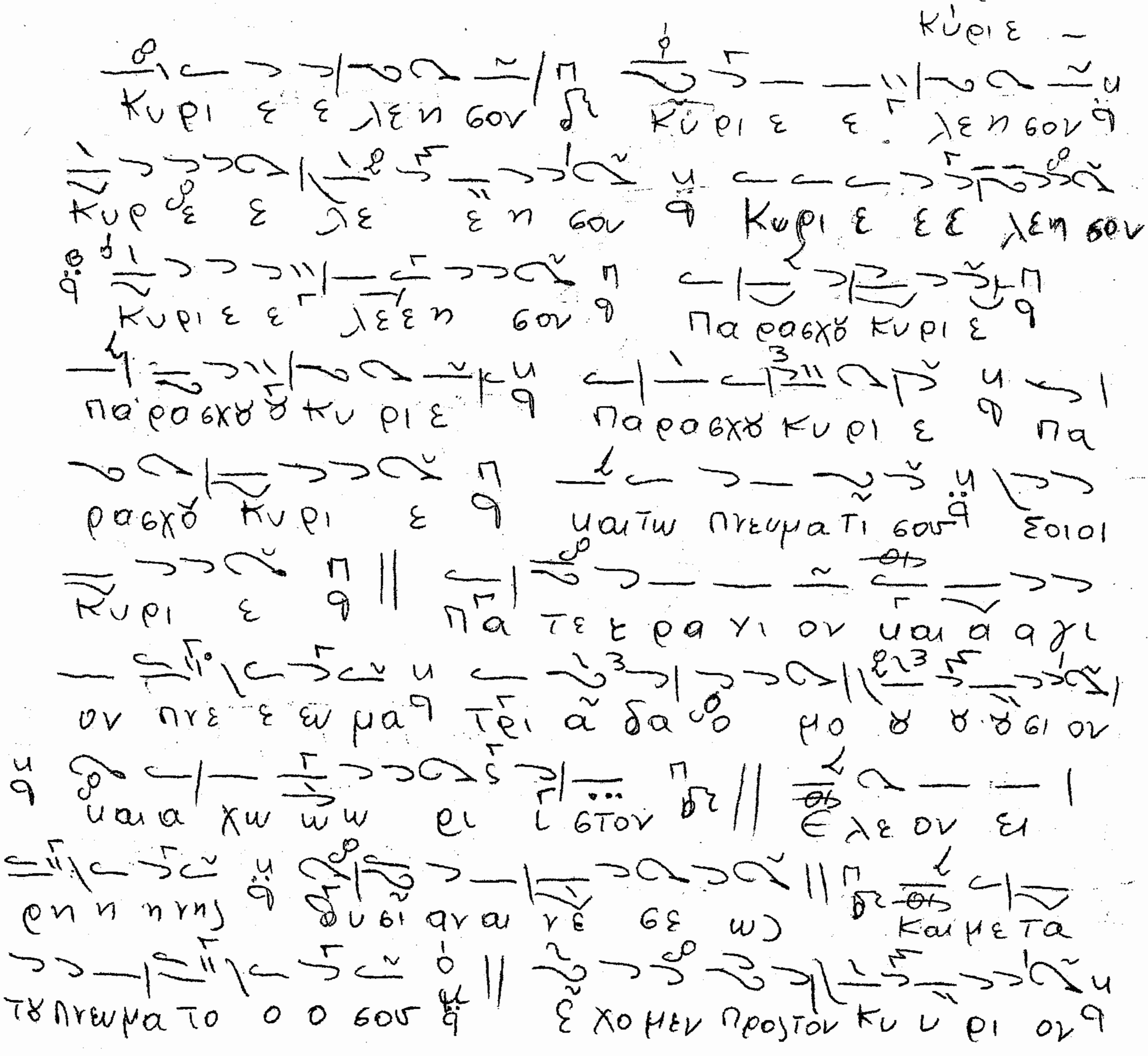

Λειτουργικά.

Πατερ ε ρα γι ον και α α γι ον πνευ μα
Τρι α δα ο μο ου σι ον και α
α α α Χωρι ι ι στον ε ξον ει ε ν η
νης θυ σι ι αν α ι ν ε σ ε ως και
μετα τ ου πνευ μα το ο ο ου ε χο μεν προ στον κυ
ριον. Αξι ο ον και α ι δι ι και α ον
Αμην Αμην * *
Σε υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σοι α
Χα ρι στου μεν κυ ρι ε ι ε και δε ο μεθα σου
Ο θεος ο ο ο μων
* Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ριος Σα βα ωθ
πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης σου
ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ε
ρχο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ω σαν να
α α α ο εν τοις υ ψι ι ι στοις.

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
Κυ ρι ε ε λε η σον

Λειτουργικά

Λειτουργικά

Ἑτέρα εἰς Ἦχον Πλ. δ. Νη.

Λειτουργια Μ. Βασιλειου

Λειτουργία Μ. Βασιλείου

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Ἀνθ. Ἀρχιδιακόνου

Ἦχος πλ. δ΄ Νη.

Λειτουργία Μ. Βασιλείου.

Μετέρον Τρίφωνον Ι Σαμπλαρίδου.

Λειτουργία Μ. Βασιλείου.

Ἄξιόν ἐστιν.

Ἦχος β΄ Παρ. Πρωτοψάλτου

Ἄξιόν ἐστιν

ως Θε ο ο ὁμο λο γο ουν τε ου ου σαν την
ουν τω ω Θε ε ο το ο κον σε με γα λυ νο ο
με ε ε εν

Ἕτερον εἰς ἦχον πα̈ Κε Λ

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η θως μα κα
ρι ζειν σε την Θε ε ε ο το ο ο κον την α ει
μα κα α ει ι ι στο ο ον και πα να μω μη η τον
και μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μων την τι μι
ω τε ραν των Χε ε ρου ου βι ιμ και εν δο ξο τε
ε τε ρα αν α συγ κρι τως των Σε ε ρα α α φιμ
την α δι α φθο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο γο
ον τε κου ου ου ου σαν την ον τως Θε ο το ο
ο ο κο ο ον σε με ε γα α λυ υ υ νο
ο ο με ε ε εν

Ἕτερον ἦχος πα̈ πα. Ι. Σακελλαρίδου

Α ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα ρι
ζειν σεε την Θε ο ο ο το ο ο κον την α
ει μα κα α ει στο ον και πα να μω μη η το ον και μη τε
ε ε ρα α του Θε ε ε ε ου ου η η μων την τι

Ἀνωνύμου. Ἡχος δ΄. Ἀξιόν ἐστιν

Ὁ οὐρανὸς διηγεῖται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιὰ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν ἡλίῳ ἔθετο τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡσεὶ νυμφίος προϊὼν ἐκ τοῦ νυμφῶνος αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας τοῦ δραμεῖν ὁδόν· ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κράτος αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρύψεται τὴν θερμότητα αὐτοῦ. Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· τὸ μαρτύριον Κυρίου πιστόν, σοφίζον νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου ἅγιος, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Τὰ κρίματα τοῦ Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύ· καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει ταῦτα· ἐν τηρήσει αὐτὰ πολλὴ μισθός. Ἁμαρτίας δὲ τίς συνήσει; Ἀπὸ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μὴ κυριεύσωσί μου, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ παραπτώματος μεγάλου. Καὶ ἔσται τὰ ἐπιτήδευμα τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός, Κύριε, βοηθός μου καὶ λυτρωτής μου.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ τὴν ἀφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ τὴν ἀφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Ἀνωνύμου. Ἡχος δ΄. Ἀξιόν ἐστιν

Ὁ οὐρανὸς διηγεῖται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλιὰ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν ἡλίῳ ἔθετο τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡσεὶ νυμφίος προϊὼν ἐκ τοῦ νυμφῶνος αὐτοῦ. Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας τοῦ δραμεῖν ὁδόν· ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ ἡ ἀπάντησις αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κράτος αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρύψεται τὴν θερμότητα αὐτοῦ. Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· τὸ μαρτύριον Κυρίου πιστόν, σοφίζον νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρδίαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου ἅγιος, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Τὰ κρίματα τοῦ Κυρίου ἀληθινά, δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύ· καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει ταῦτα· ἐν τηρήσει αὐτὰ πολλὴ μισθός. Ἁμαρτίας δὲ τίς συνήσει; Ἀπὸ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φείσαι τοῦ δούλου σου. Ἐὰν μὴ κυριεύσωσί μου, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ παραπτώματος μεγάλου. Καὶ ἔσται τὰ ἐπιτήδευμα τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός, Κύριε, βοηθός μου καὶ λυτρωτής μου.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ τὴν ἀφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλύνομεν.

Αξιόν εστιν

Εἰρηνοπολίτης ἀντὶ Ἡξίου ἔσαν.

[illegible]

Τῇ ΚΑ' Νοεμβρίου Ἦχος β βου

Γ. Πρωϊαίτ.

[illegible]

Ἐρημοί θ' ὁδοὶ αὐταὶ Ἅγιον ἔσαν.

Τῇ κε' Δεκεμβρίου, Πέτρου Λαμ. τοῦ Πελγίου

Ἦχος α'

Τῇ κστ' Δεκεμβρίου

Εἰρμοί Θ' ὨΙδῆς αὐτὰ Ἄξιον ἐστιν

Τῇ ΣΤ' Ἰανουαρίου Ἤχος

Ἤχος β' Π.Υ. Πελαγίου

Τῇ Ἰανουαρίου Ἤχος

Ἐρῆμοί θ' ἁδὴν ἀνὰ ἄλσεα ἔσαν

Τῇ Β' φεβρουαρίου. Ἦχος πλ. δ΄

Εἰρμοὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἄξιον ἐστίν.

Τῇ κε' Μαρτίου. Ἦχος β'. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Ὁ ἀπαστράπτων.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Ὁ ἀπαστράπτων.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Ὁ ἀπαστράπτων.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Ὁ ἀπαστράπτων.

Εἱρμοί θ' ᾠδῆς ἀντί Ἄξιον ἐστίν.

Τῇ ΣΤ' Αὐγούστου Ἦχος πλ. δ' Νη.

Νυυνταα ανηη ηκ στα η η ηκ κ κσθη δι

ο α Πααατωρ γααρ υι υι υι ος εικηκης Παρθε ε

ε ενου δι Τη πατεωω ω α φωωνη ενδο

ο φως μααρτυ υ ρει ει ται δι οια Θεοο ος και

α α ανθρωω πωω πο ως ο αυτος ει εις τους αι

αι ω ωωω να α α ας δι

Τῇ ΙΕ' Αὐγούστου Ἦχος α' Πα π.λ.π.

Αι γενε αι αι πααα α σαι αι αι αι μα κα

ρι ι ζο ο με ε εν σε τηην μο ο νην θε

ο ο το ο ο κον Νεε ε νι ι ι κη η η ην

ται της φυ υ σε ω ως οι ο ο ο ροι οι δι εν

σοι οι οι Πααρθε ε νε ε α χραα αντε ε ε Πα

α α αρ θε γει ει ει γααρ τοοο κο ο ος και ζω

ω ην δι προμνηστε ε ε ω ε ε ται αι θα να α

το ο ος η με ε ε ε τα το κο ον Παρθε ε ε ε

νος δι και με ε τα θα α να α τοο ον ζω σα σω

ζει εις α α α ει δι Θε ο ο το ο ο κε δι

τη ην κλη ρο ο νο μι ι ι ι ι α α αν σου ου.

Εἱρμοὶ θ' ᾠδῆς ἀντὶ Ἄξιον ἐστίν. —

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου Ἦχος δ' Νη.

Τὸ Ἄγιον Πάσχα. —

Ἦχος β' Πα Π.Λ.Π.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἦχος β' Π.Λ.Π.

Εἰρμοὶ Θ' Ὠδῆς ἀπὸ Ἄξιόν ἐστιν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Θωμᾶ

Ἦχος πλ. δ'. Τῶν Ἁγίων Πρωτοκλήτου

Εἶχεν ἡ ὠδὴ ἀντὶ Ἄξιόν ἐστιν

Κυριακὴν Δ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα.
Ἦχος δ'. Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ. Σελὶς 115

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Σελὶς 108

Κυριακὴν Ε' ἀπὸ τοῦ Πάσχα
Ἦχος δ'. Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ. Σελὶς 115

Εἱρμοὶ θ' ᾠδὴ αὐτὴ Ἄξιον ἐστιν

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως

Ἦχος πλ. α. Πρωτοψάλτου.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος γ

Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἦχος β

Εἰρμοί· Θ' Ὠδὴ ἀνοῖ Ἄξιον ἐστιν

Κύριε ἐλέησον Τετράφωνον Ρωσσικόν 4/4

Κύριε ἐλέησον τετράφωνον

(4)

Α Κυ ρι ε
Β Κυ ρι ε
Γ Κυ ρι ε
Δ Κυ ρι ε

(5)

Κυ ρι ε ε

Soso

Κυ ρι ε ε

Α
Β
Γ
Δ

Soso

Α
Β
Γ
Δ

Εἷς Ἅγιος ὁ Κύριος ..... Τρίφωνον

Α Β Γ

Εἷς Ἅγιος Εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός

Εἰς 9Αγιος ἐξ Κύριος.

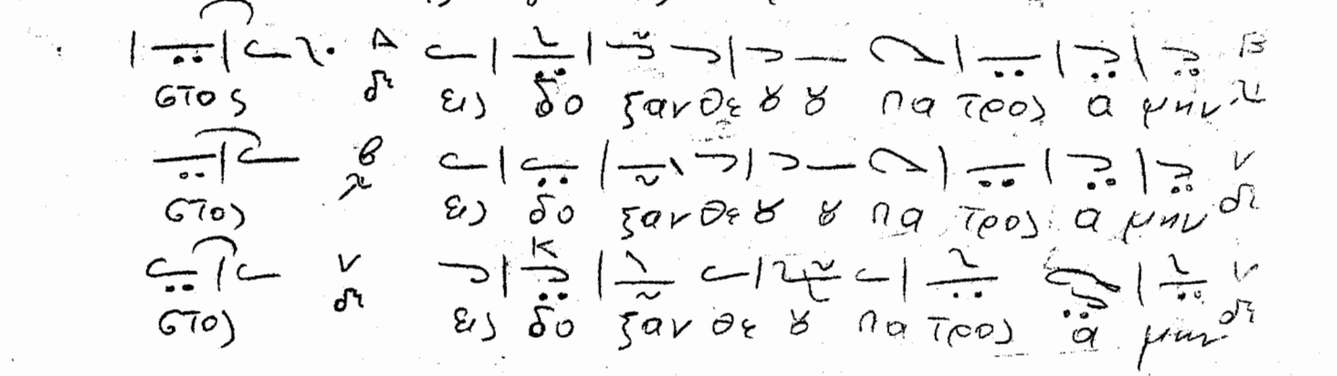

Εἰς 9Αγιος ἐξ Κυρίου Τετράφωνον

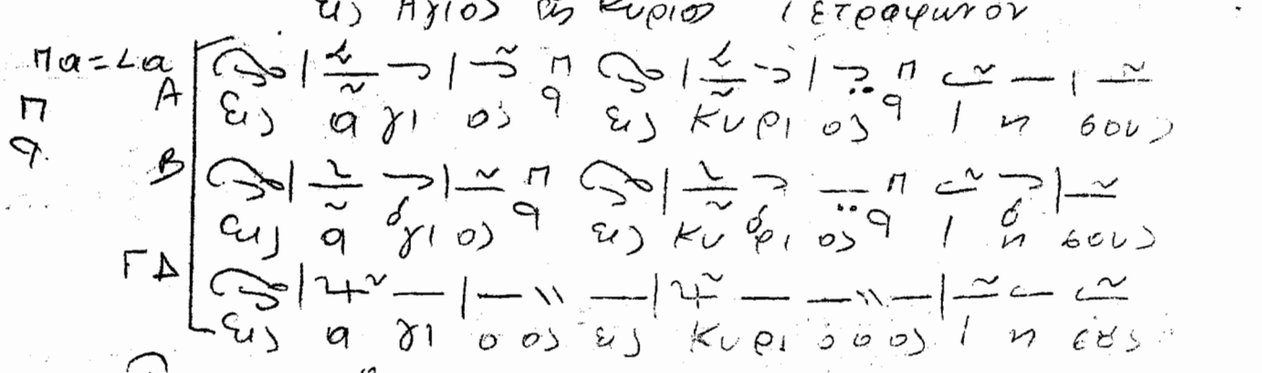

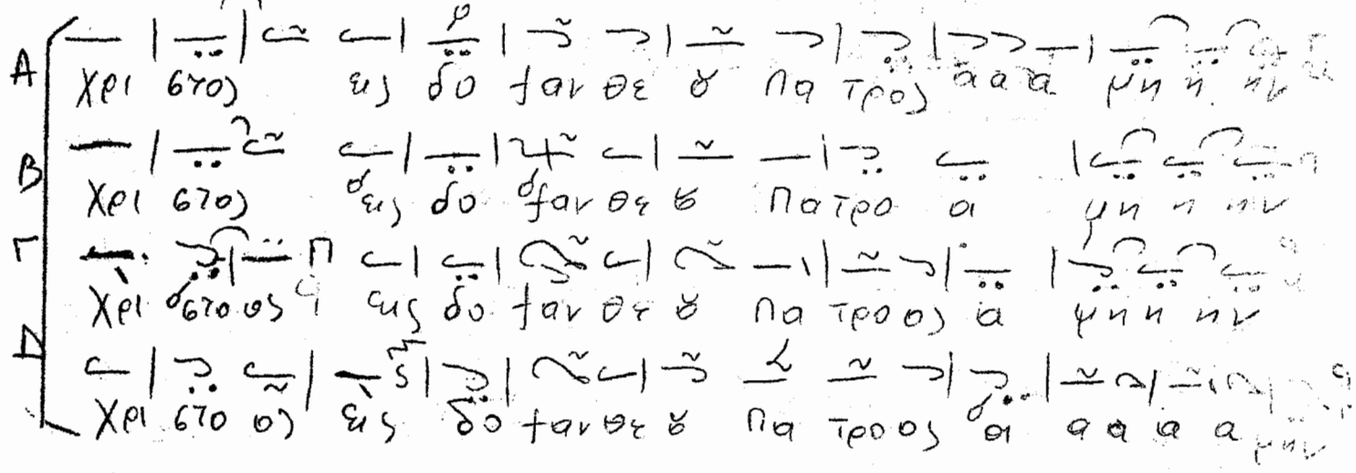

Κοινωνικά Κυριακῶν

Αἰνεῖτε Τρίφωνον Ι. Σαμωδουρίδη

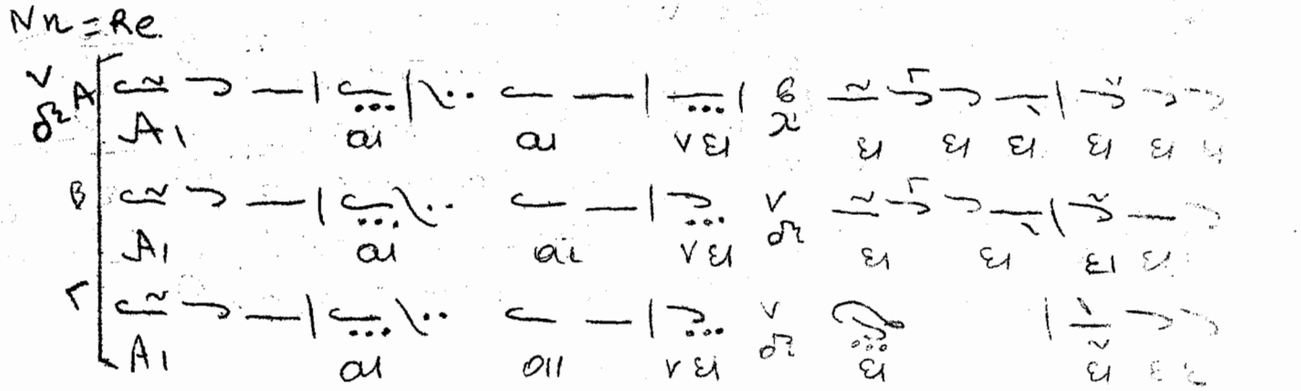

Κοινωνικά κυριακών.

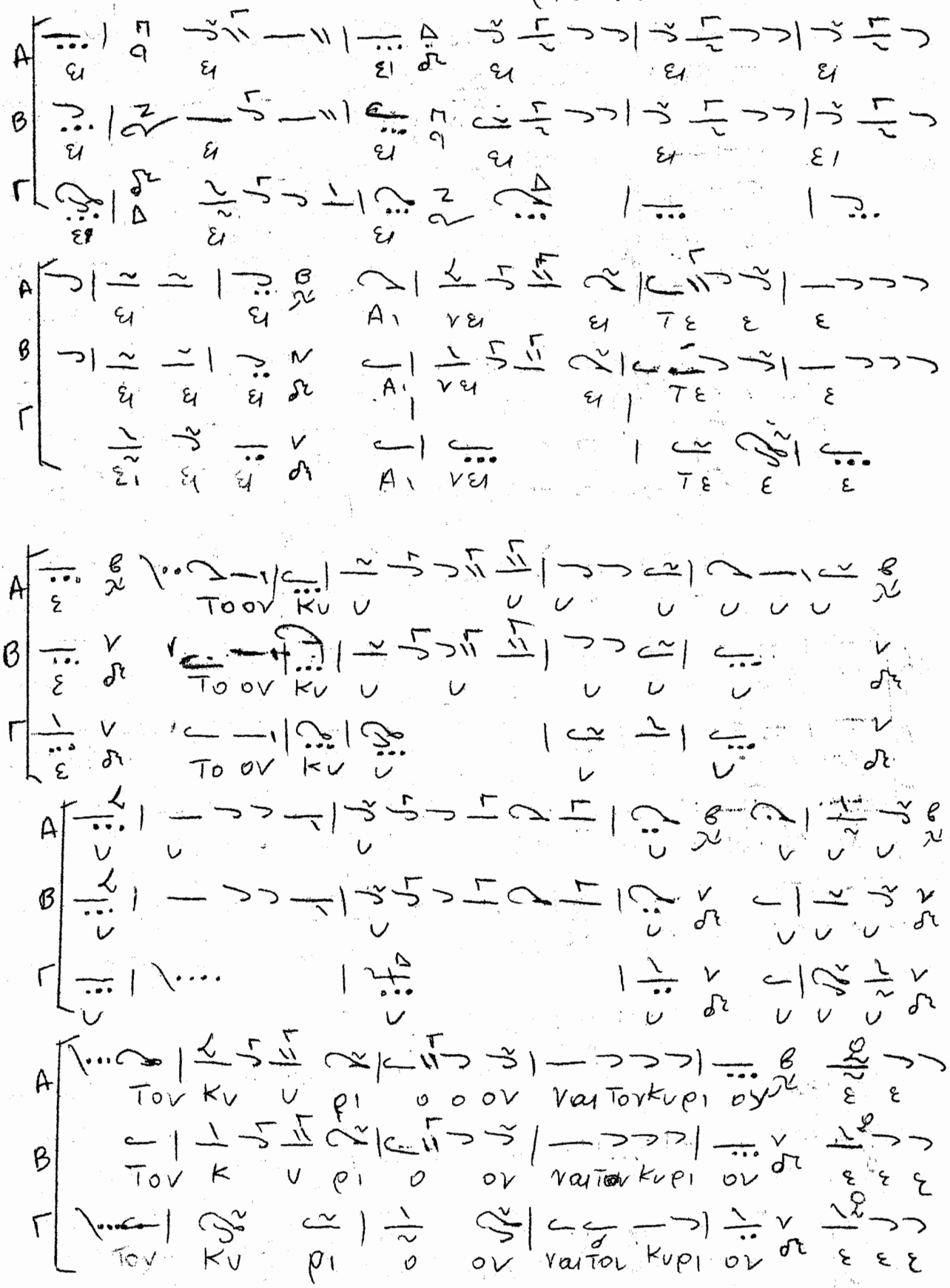

Κοινωνικά κυριακών.

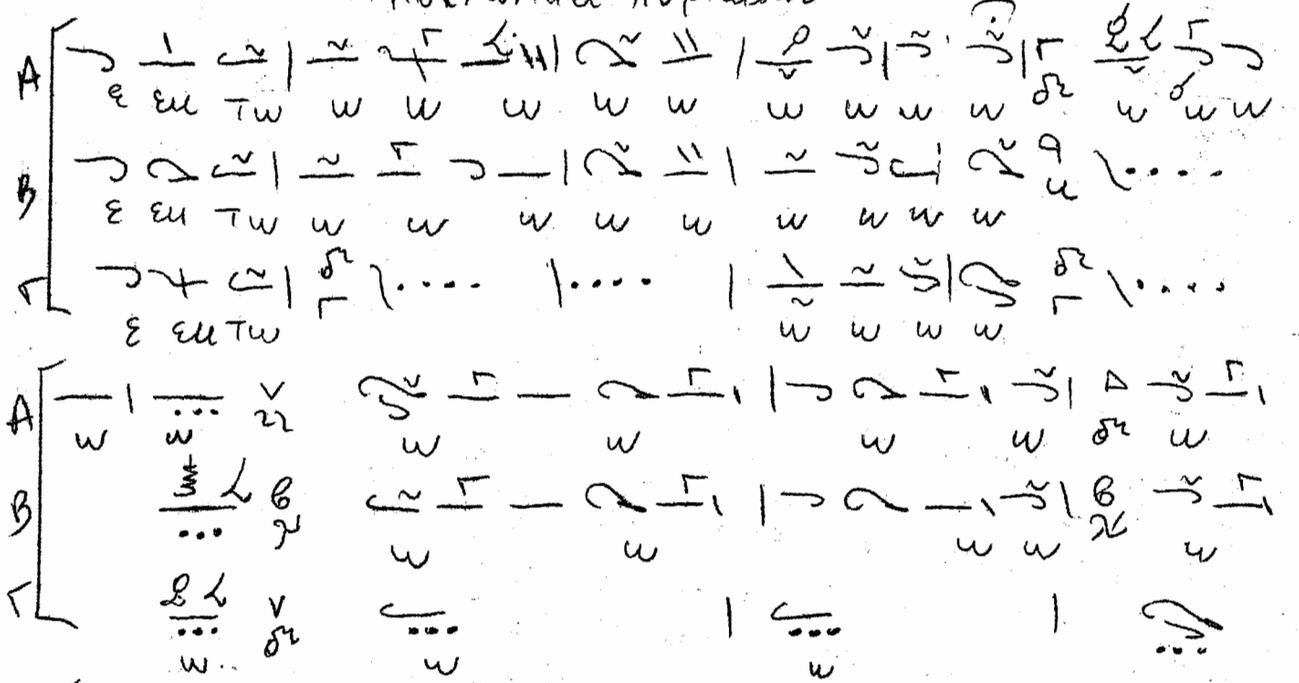

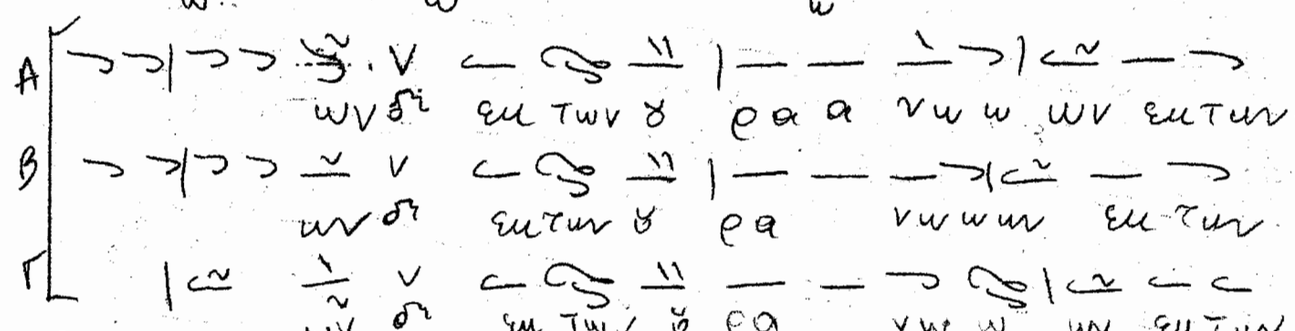

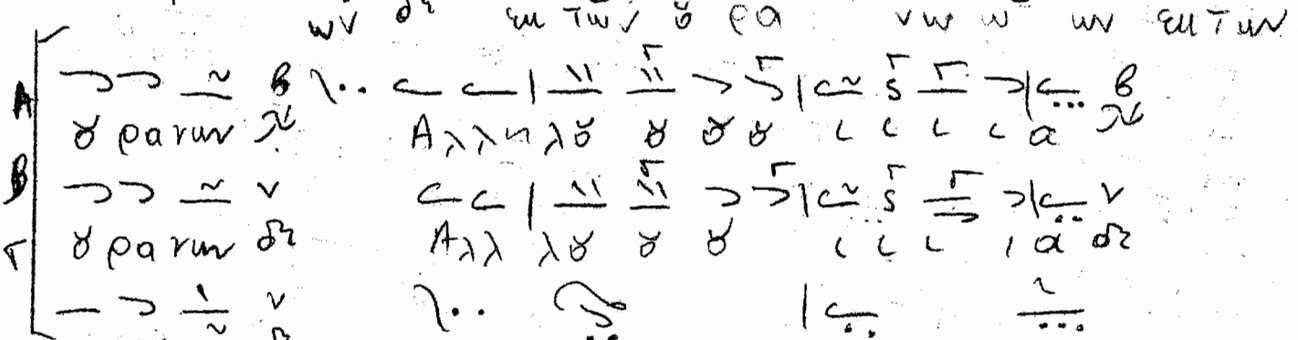

Ἕτερον Τετράφωνον. Μουσαφαίρ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Παϊσιῆ. Μουσικὴ Α. Μποτετζάγια

Μα=ΐς

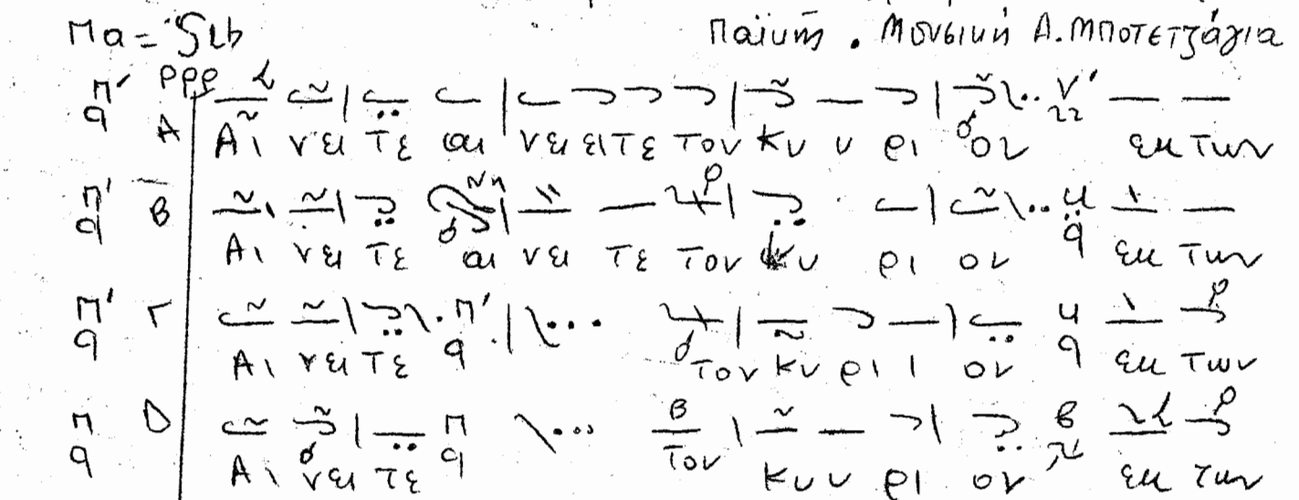

Κοινωνικά Κυριακών.

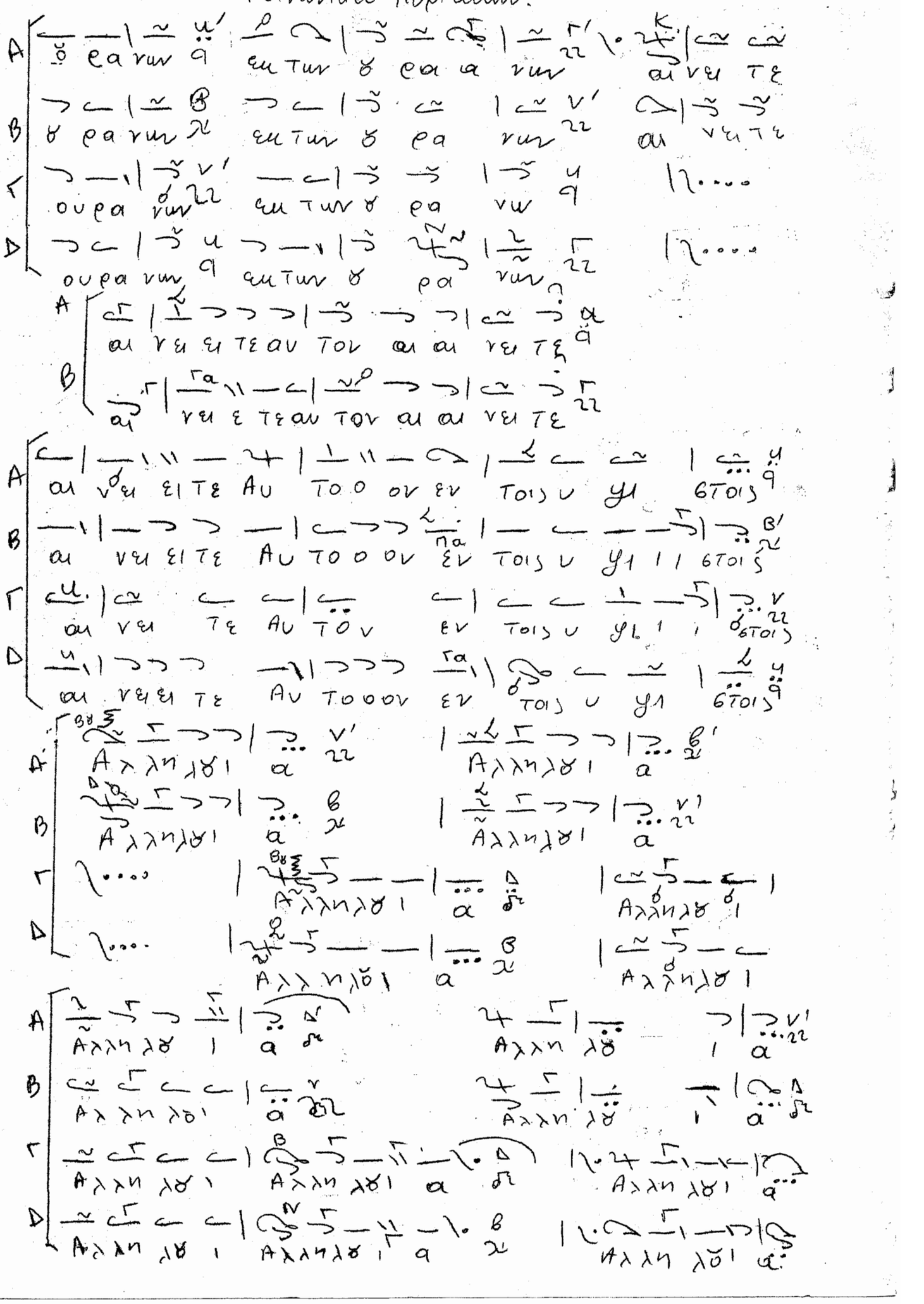

Ἦχος β΄ πα.

Τῇ Δευτέρᾳ Κοινωνικὰ Ἑβδομάδος. Ἦχος β΄

Κοινωνικά εβδομαδιαία

Τη Τρίτη ήχος

Τη Τετάρτη ήχος

Κοινωνικά Εβδομάδος

Τη Πεμπτη Ηχος Πλ δ

Κοινωνικὰ ἑβδομάδος.

Τῇ παρασκευῇ. Ἦχος πλ. δ΄

Τῷ Σαββάτῳ. Ἦχος πλ. δ΄

Τῇ κυριακῇ τῶν Χριστουγέννων. Ἦχος δ΄

Κοινωνικὰ ἑορτῶν.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Πάσχα

Ἦχος πλ. α΄

Ύμνοι απολύσεως.

Ήχος

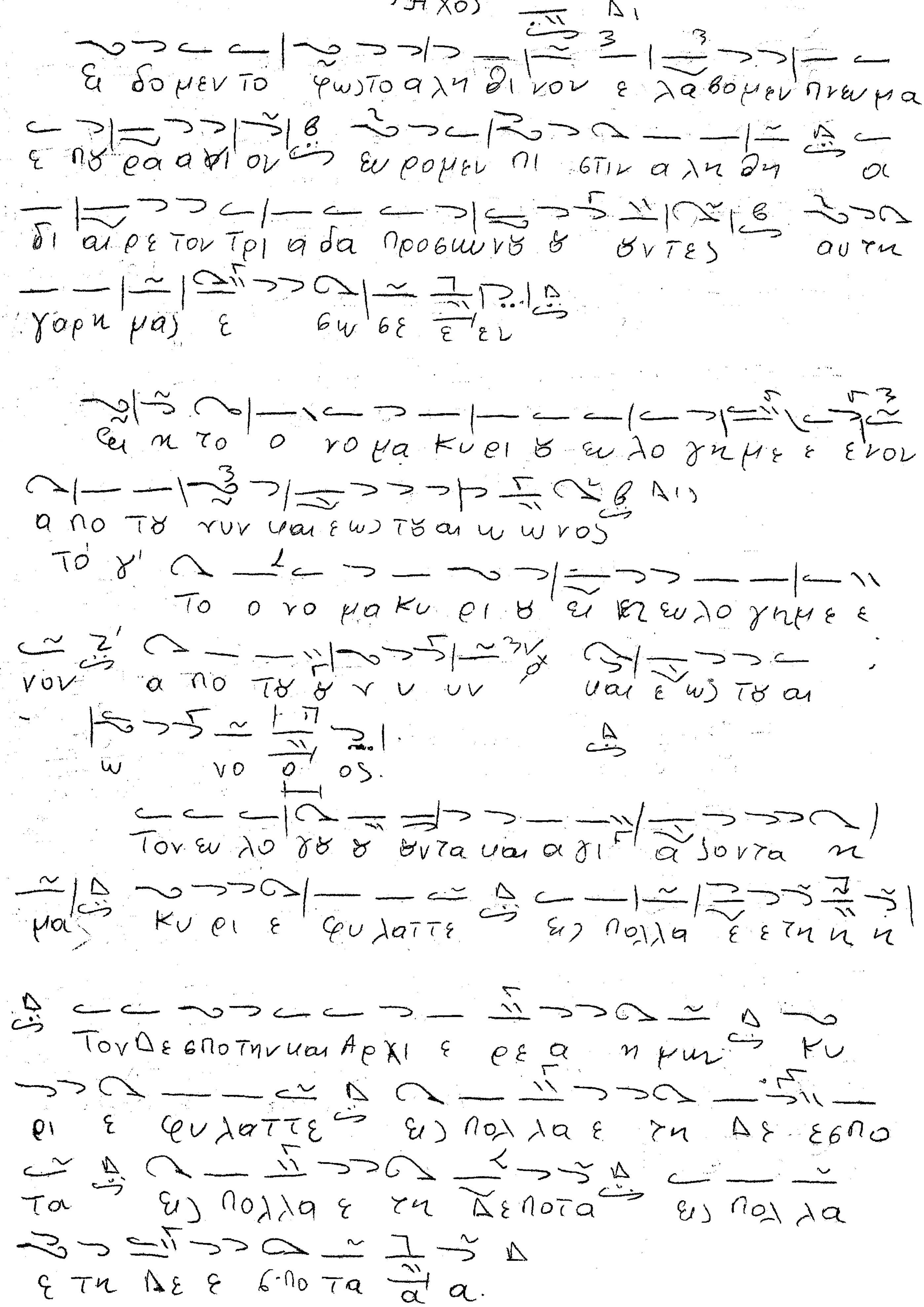

ὕμνοι ἀποδύσεως Τριῴῳοι Ι Σαββ. ἀριδον

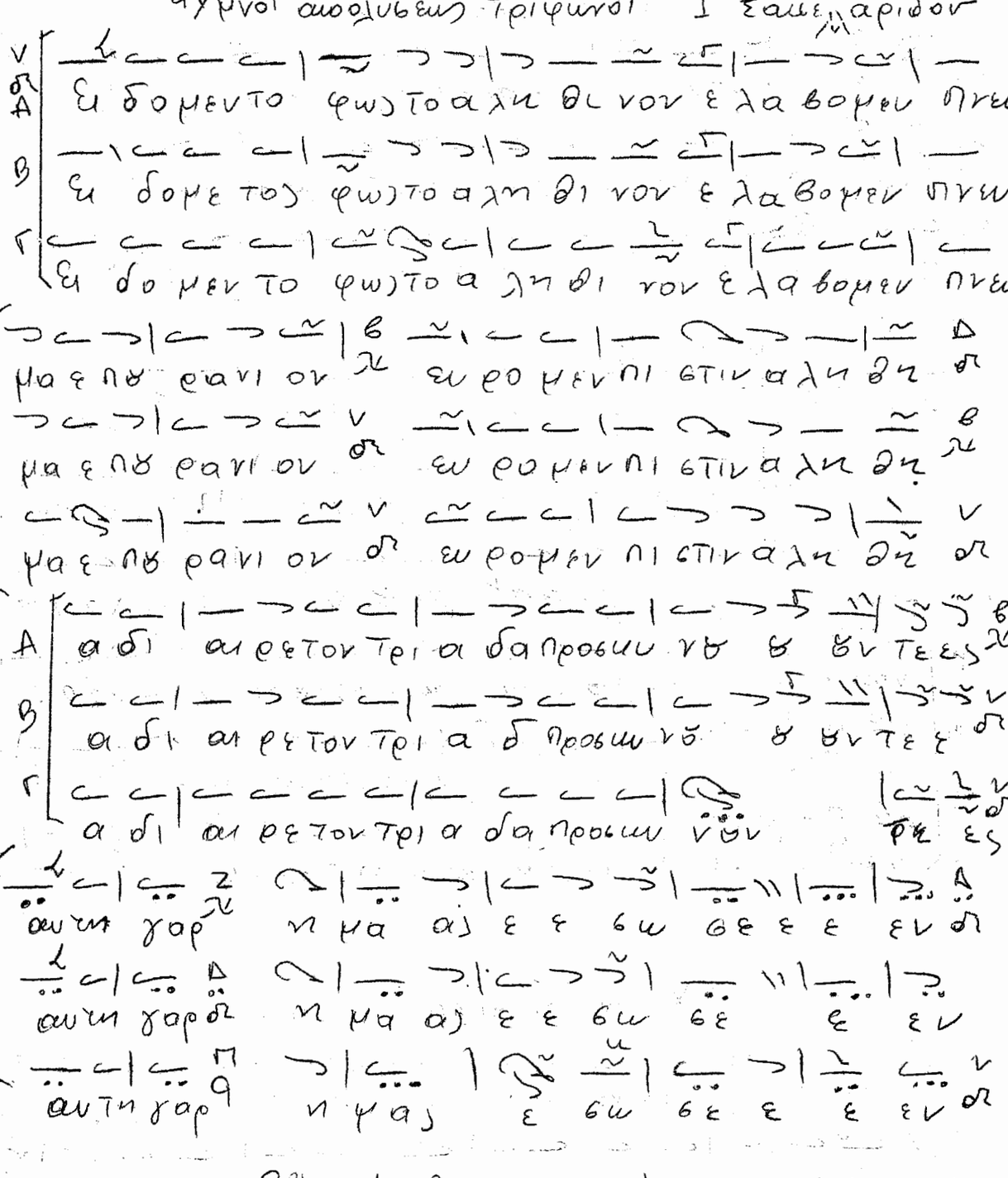

Εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου

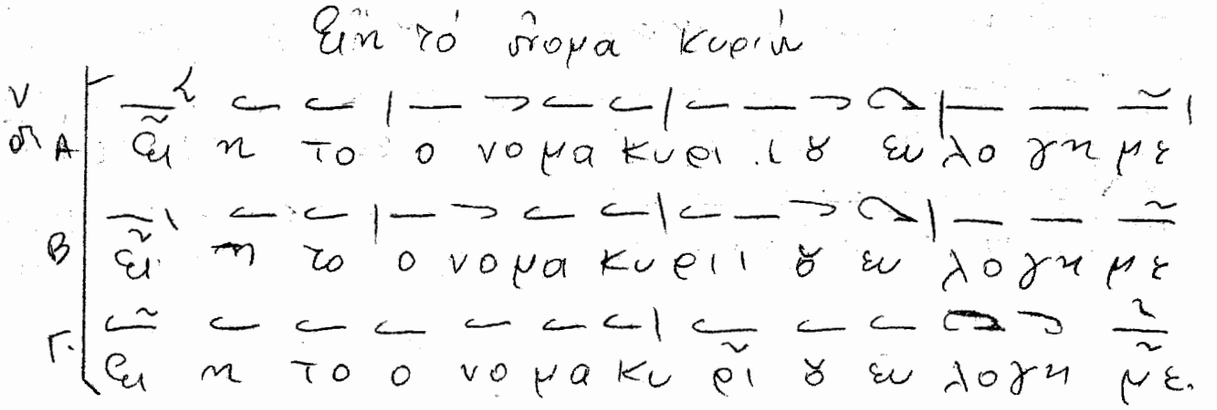

ΥΜΝΟΙ ΑΠΟΔΥΣΕΩΣ.

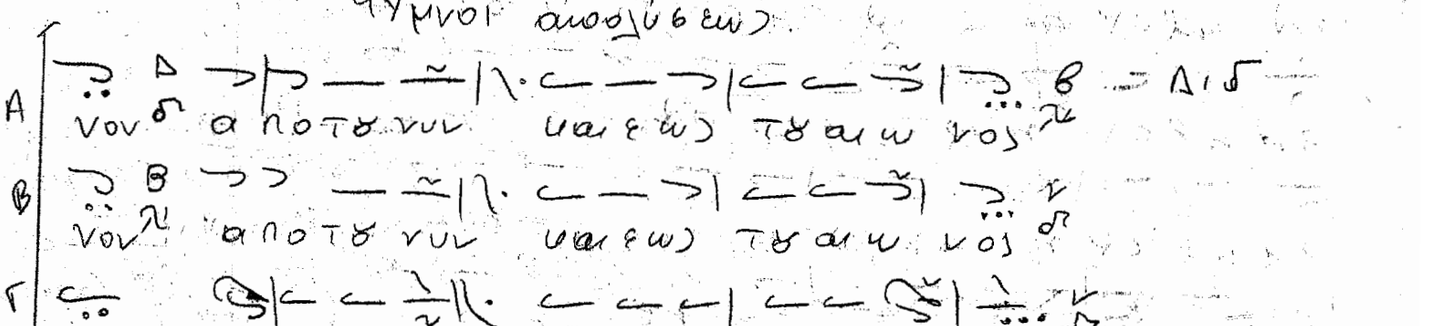

Το γ'

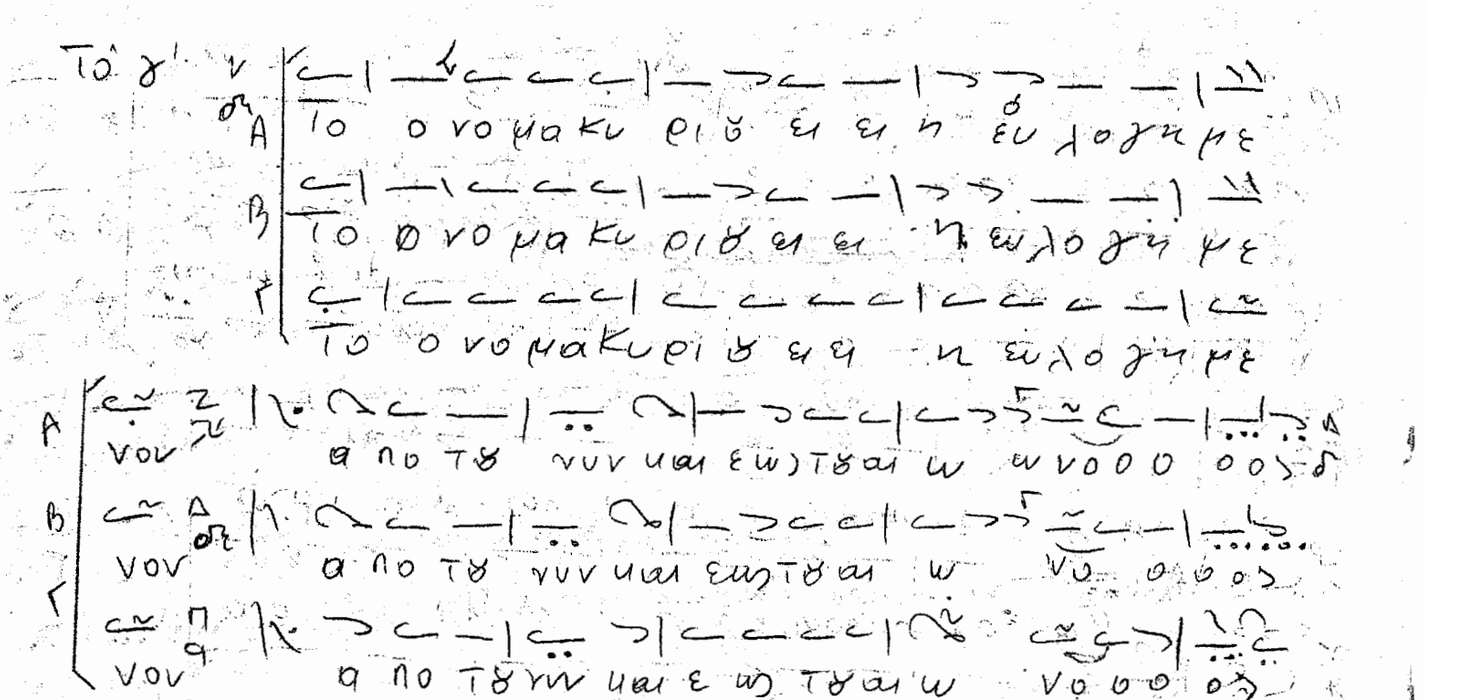

ΥΜΝΟΙ ΑΠΟΔΥΣΕΩΣ ΤΕΤΡΑΦΩΝΟΙ.

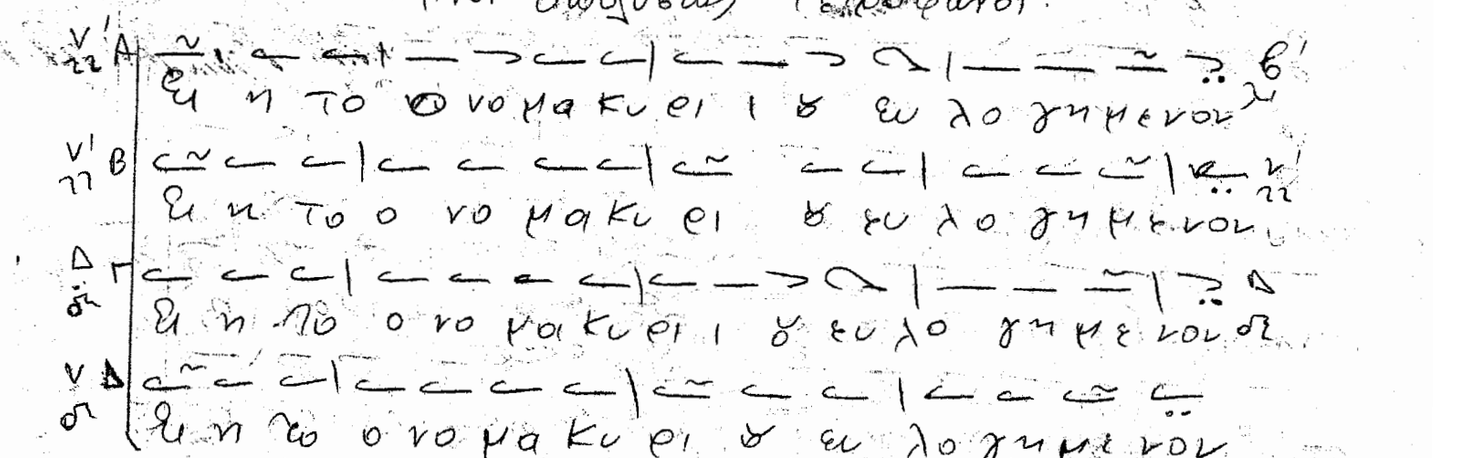

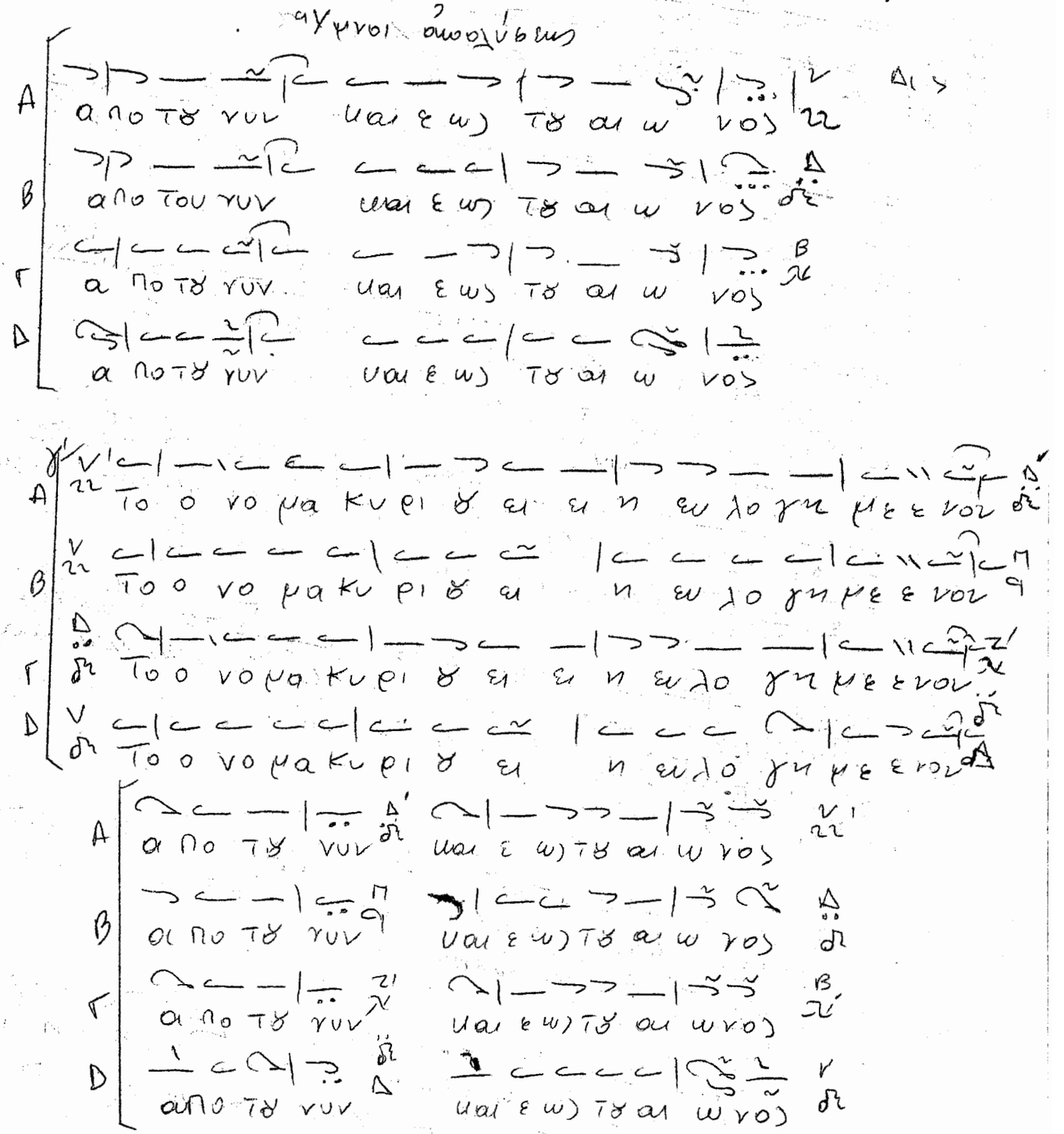

ΠΟΛΥΕΛΕΟΙ.

1 Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ψαλμὸς ΡΛΕ (135)
Ἦχος πλ. δ΄ Πα

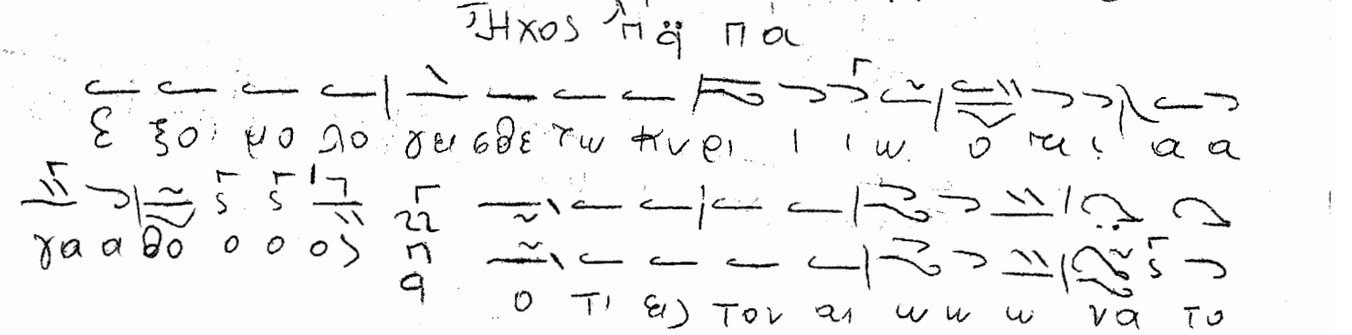

Πολυέλεοι

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ διαιρέσαντι Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέματα

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τῷ ποιήσαντι φωστῆρας μεγάλους μόνῳ

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τῷ ποιήσαντι οὐρανὸν ἐν συνέσει μόνῳ

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τῷ ποιήσαντι οὐρανὸν ἐν συνέσει μόνῳ

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα

Πολυέλεοι.

Δοῦλοι Κυρίου Πέτρου Λαμπ/ρίου τοῦ Πελ/βίου
Ἦχος πλ. πα

Πολυέλεοι

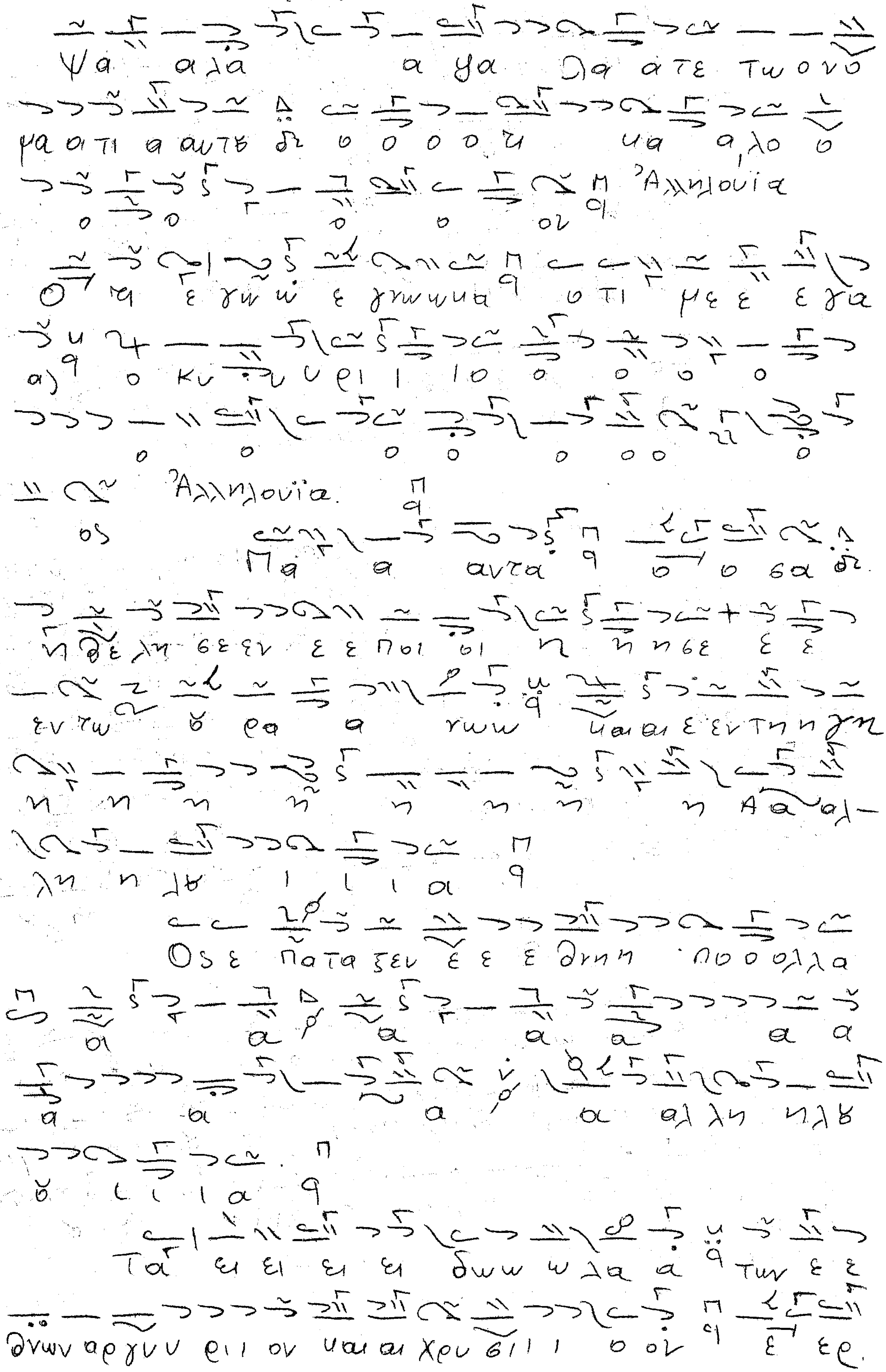
Ψα αλα α γα θα ατε τω ονο
μα οτι α αυτε δε ο ο ο ο υ κα α λο ο
ο ο ο ον Αλληλουία
Ο τι εγνω ε γνωκα οτι με ε γα
α ο Κυ υ ρι ι ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Αλληλουία.
Πα α αντα ο ο σα δε
ηθε λη σεν ε ε ποι οι η η σε ε ε
εν τω ου ρα α νω και εν τη γη
η η η η η η η η Α α αλ-
λη η λυ ι ι ι α
Ος ε πα τα ξεν ε ε ε θνη η πο ο ο ολ λα
α α α α α α α
α α α α α αλ λη λου
ου ι ι ι α
Τα ει ει ει ει δω ω λα α των ε ε
θνων αργυ υ ρι ι ον και Χρυ σι ι ι ο ον ε ερ.

Πολυέλεοι

Λόγου ἀγαθόν. Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Πολυέλεος

Πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου

Αλληλουϊα

Ξεπί τον ποταμόν Βαβυλώνος Χουρμ. Χαροφυλάκιος

Ήχος πλ. α.

Πολυέλεος.

Πολυέλεοι.

Κράτημα (μέσος).

Τὰ οὐκῶ Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια κ' γ' Ἀνάφωνα.

Ἦχος α' Πα

1

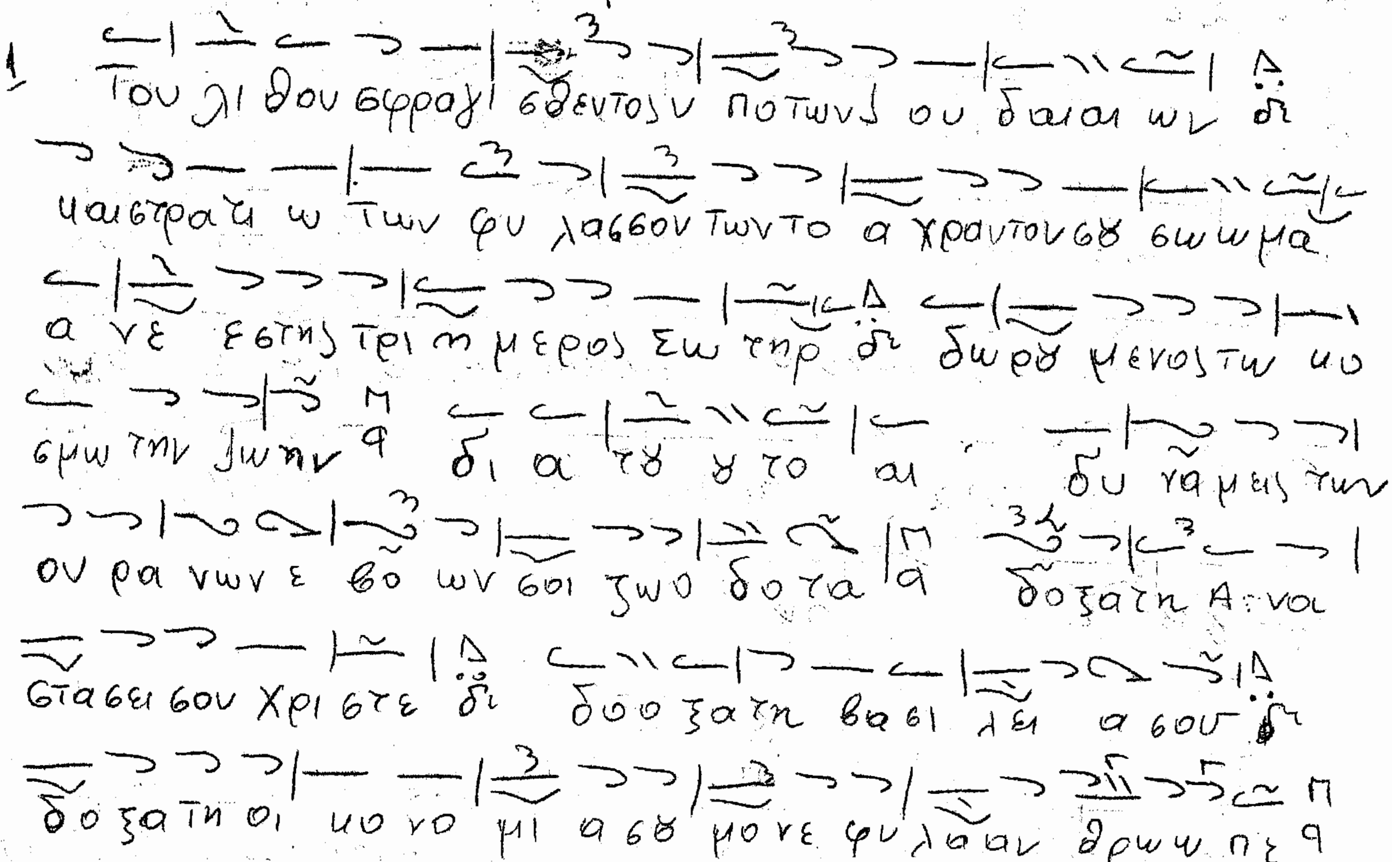

2

Ἦχος β' Δι

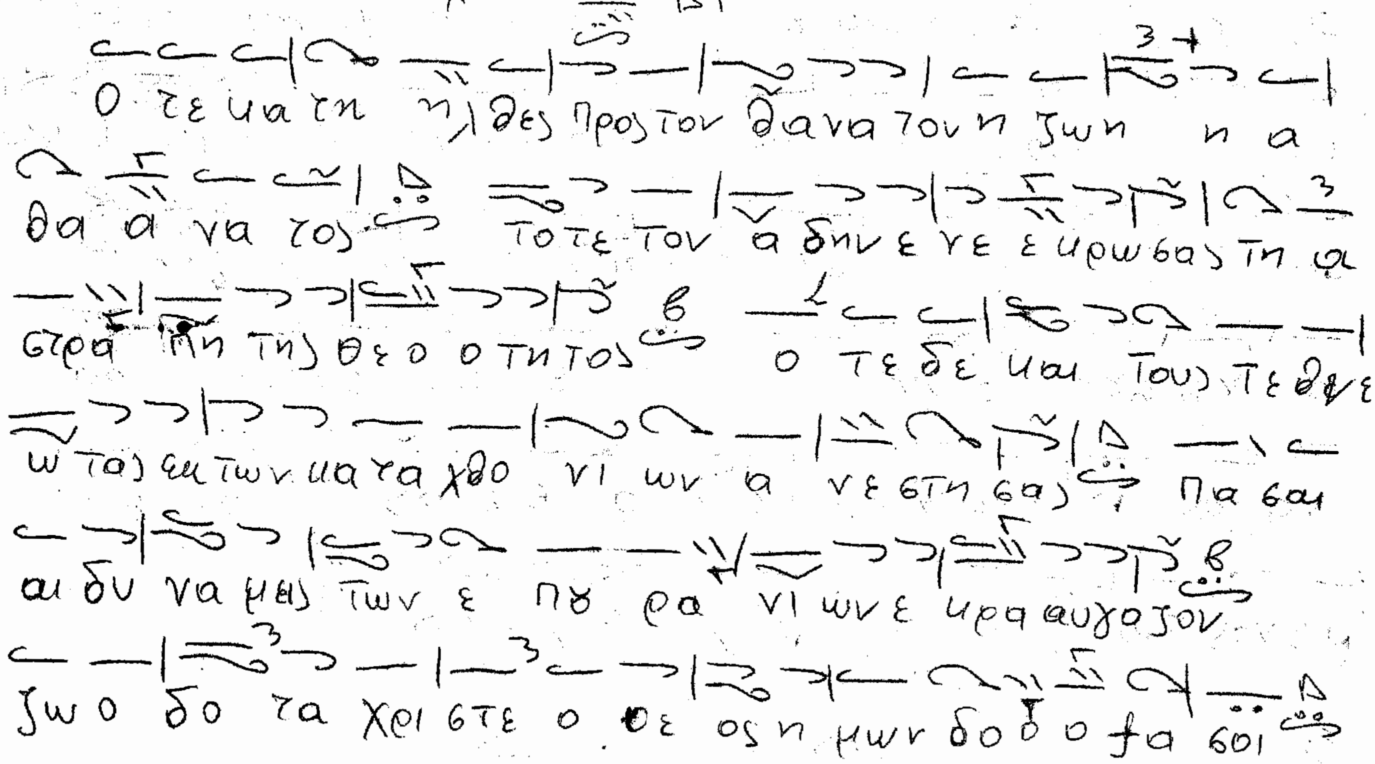

3

Ἦχος γ' Γα

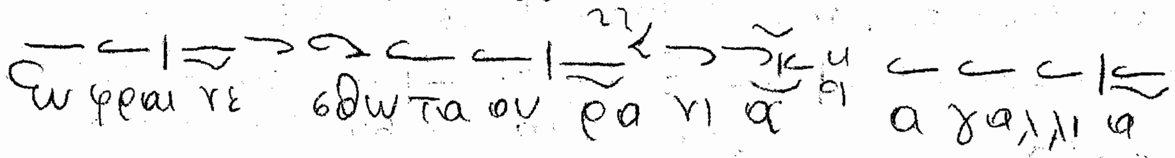

Τὰ ἀναστάσιμα Ἀποστίχα ᾠδὴ γ' ἀνάφωνα

Τὰ Ἀναστάσιμα Ἀποφθέγματα τῆς Γ. ἀντίφωνα.

Τὰ Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια ὃς τ' ἀνάφωνα

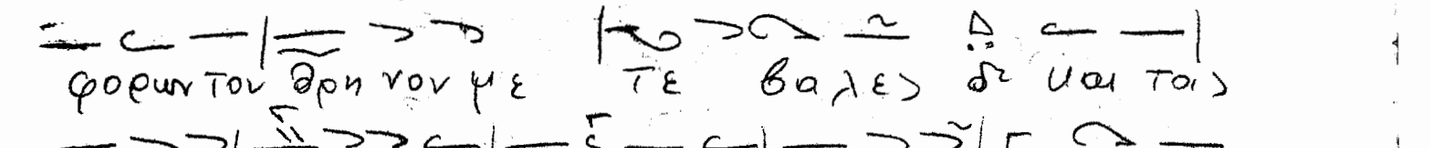

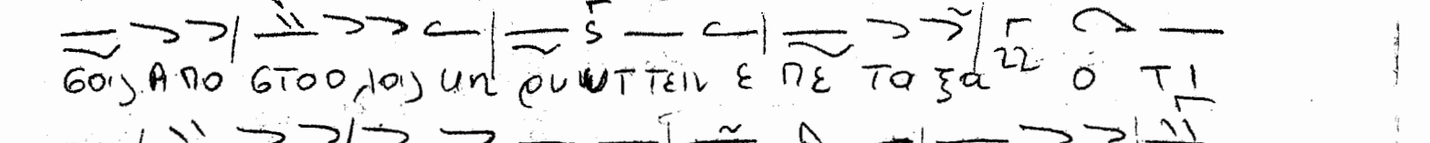

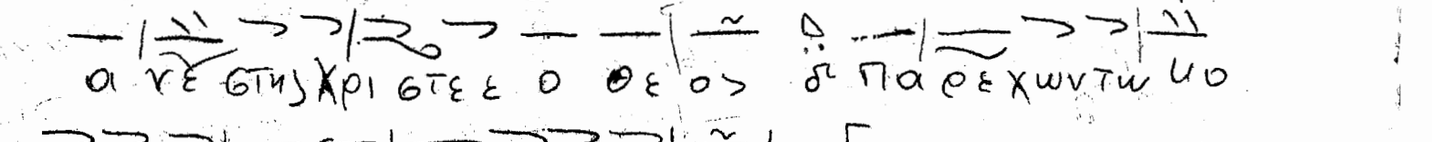

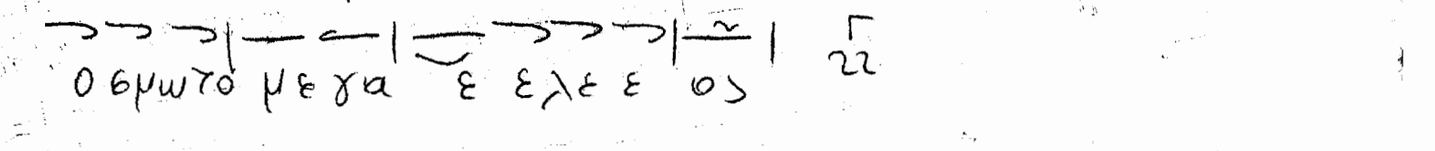

8 Ἦχος ἁ δὲ ζη γα.

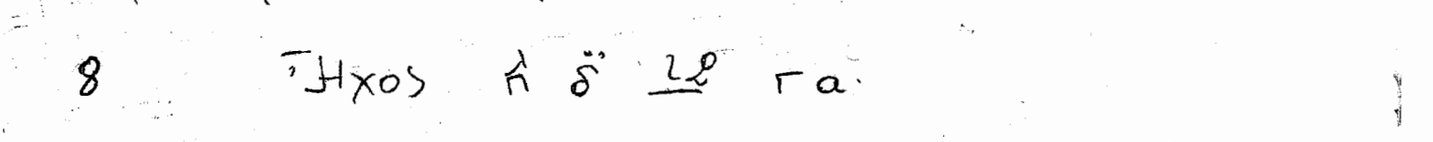

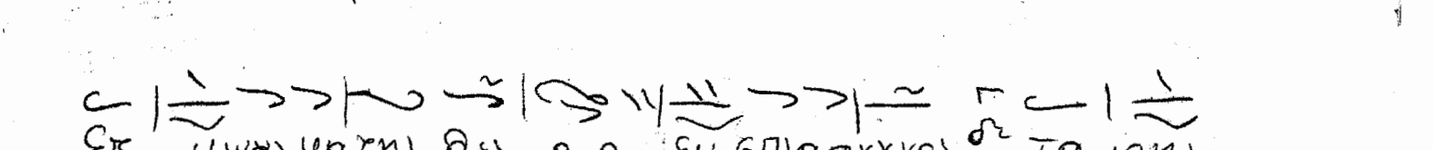

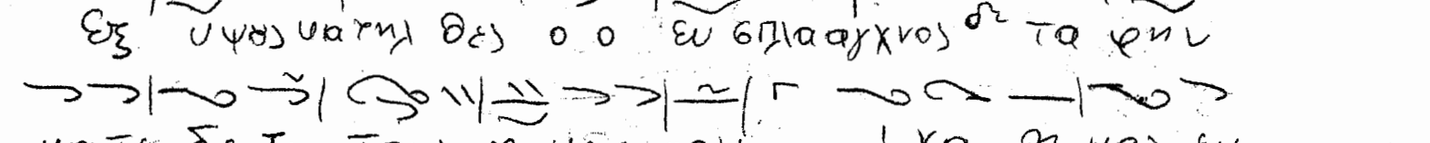

Τὰ τοῦ Μνημοσύνου.

Ἦχος Ἁ ἀ κε

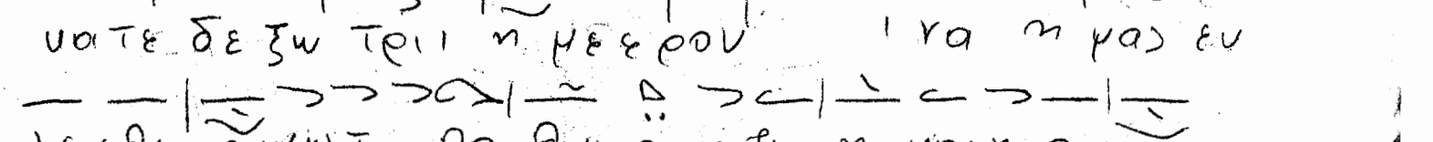

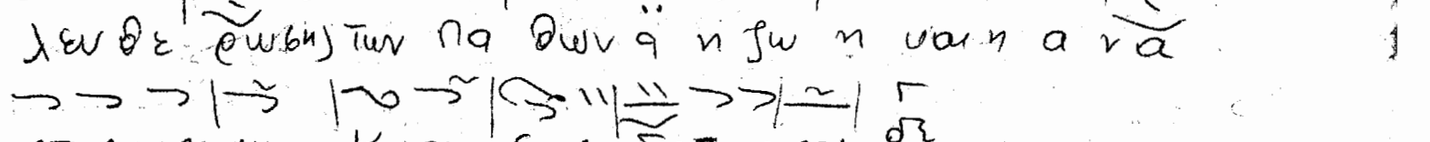

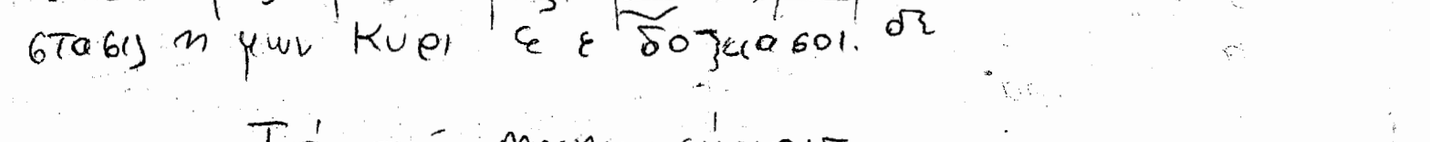

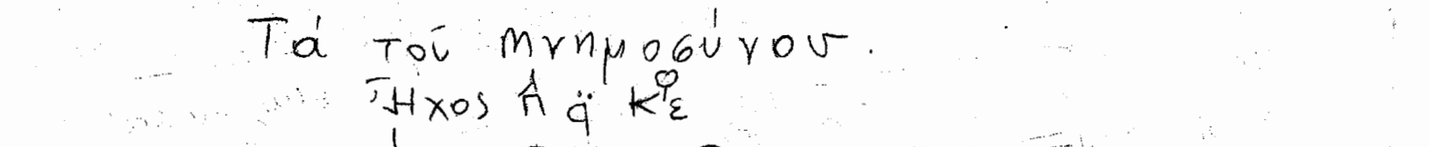

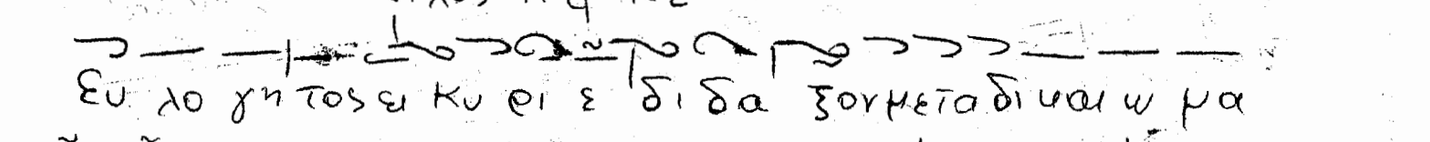

Τὰ τοῦ Μηνολόγου

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ...

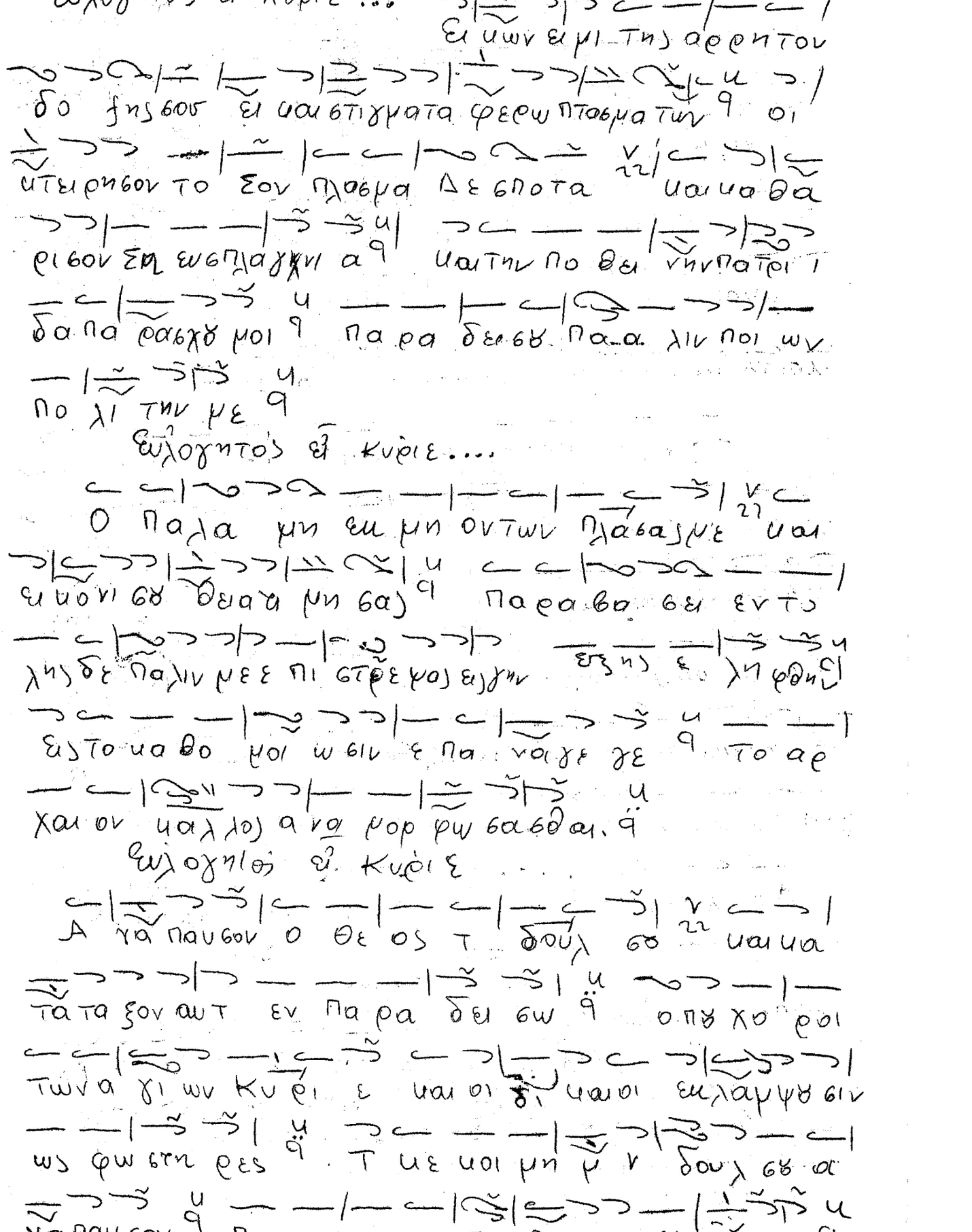

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Το τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ων τες Α γι ος ει ο Πα

τηρ ο α ναρ χος ο Υι ος α ναρ χος Υι ος και Θει ον

Πνευ μα φω τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ ον τας

και τους αι ω νι ους πυ ρος ε ξαρ πα σον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην Χαι ρε σε μνη η Θε ον σαρ κω τε

ρου σα εις παν των σω τη ρι αν δι ης γε νος

των αν θρω πων ευ ρα το την σω τη ρι αν δι α

σου ευ ροι μεν Πα ρα δει σον Θε ο το κε α

γνη ευ λο γη με νη

Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου

ι α δο ξα σοι ο Θε ος Δις

Τριτον Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ

λη λου ου ι ι α δο ξα σοι ο Θε ο ο ο

ο ο ος

Τά τοῦ Μνημοσύνου Ἦχος β΄ Νη

Μετά των ἁγίων ἀνάπαυσον χριστέ τήν ψυχήν τοῦ δούλου σου ὅπου ἐκοιμήθη ἐν ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου καί ἀναστάσεως καί ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ὡς φιλάνθρωπος

Ἦχος Πλάγιος τοῦ δ΄ τοῦ αὐτοῦ Βου

Μετά πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων ἐν ζωῇ μακρᾷ ἐν ἀγαθοῖς ἐκοιμήθη ἀνάπαυσον χριστέ τήν ψυχήν τοῦ δούλου σου ὅπου ἐκοιμήθη ἐν ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου καί ἀναστάσεως καί ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ὡς φιλάνθρωπος

Μετά τῶν ἁγίων σου ἀνάπαυσον χριστέ τήν ψυχήν τοῦ δούλου σου ὅπου ἐκοιμήθη ἐν ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου καί ἀναστάσεως καί ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ὡς φιλάνθρωπος

Μετά τῶν ἁγίων σου ἀνάπαυσον χριστέ τήν ψυχήν τοῦ δούλου σου ὅπου ἐκοιμήθη ἐν ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου καί ἀναστάσεως καί ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ὡς φιλάνθρωπος

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι

Παράσχου θάνατον ἄφθαρτον τῷ δούλῳ σου ὅτι μόνος ἀθάνατος καί ἀναμάρτητος εἶ καί ἐν ἀναπαύσει τῶν ἁγίων σου ἀναπαύεσθαι ἐκέλευσας ἐν τῇ κοιμήσει τοῦ δούλου σου ὁ Θεός ἡμῶν ὁ καταβάς καί ἐνανθρωπήσας καί ἀναστήσας τόν θάνατον καί τόν ἅδην καταργήσας καί ζωήν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος καί τήν ἀνάστασιν ἐν ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου καί ἀναστάσεως καί ἀφέσεως ἁμαρτιῶν ὡς φιλάνθρωπος

Δοξολογία

Κυρι ε βασιλευ ε ουρανι ε θε ε πατερ παντο
κρα τορ Κυρι ε υι ε μονογενες Ιησου χρι στε
και α γι ον πνευ μα
Κυ ρι ε ο θε ος ο αμνος του θε ου ο υι ος
του πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ας του κο σμου
προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εν
δε ξι ᾳ του πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ μό νος ει ά γι ος συ ει μό νος κύ ριος
Ι η σους Χρι στος εις δό ξαν θε ου πα τρος α μήν
Κα θ ε ημε ραν ευ λο γή σω σε και αι νέ σω το ό νο μά σου
εις τον αι ώ να και εις τον αι ώ να του αι ώ νος
Κατα ξι ωσον Κυ ρι ε την η μέ ραν
ταυτη α να μαρ τη τους φυ λαχθη ναι η μας

Δοξολογία.

Δοξολογία

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν.. Ἅγιος ἀθάνατος.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄλλη Δοξολογία ἐὰν ψάλλουν πάρα πολλοί

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε, Θεὲ Πατὴρ παντοκράτωρ, Κύριε υἱὲ μονογενὲς Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.

ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, σὺ εἶ μόνος Ὕψιστος, Ἰησοῦ Χριστέ, μετὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλπίδα ἐσχήκαμεν ἐπὶ σέ.

Μὴ μνησθῇς ἀνομιῶν ἡμῶν τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ τάχυνον καὶ προφθασάτω τὰ οἰκτίρμονά σου ἡμᾶς, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς τοῦ σωτηρίου ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, διὰ τὸ ὄνομά σου.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἂν μὴ ἐχόντων ἀπολογίαν ἄλλην· σὺ γὰρ ποιήσεις ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεός, ὅτι ἐπὶ σοὶ τὰ πάντα ἐλπίσαμεν καὶ ἐπὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον ἐπεκαλέσαμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἂν μὴ ἐχόντων ἀπολογίαν ἄλλην· σὺ γὰρ ποιήσεις ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεός, ὅτι ἐπὶ σοὶ τὰ πάντα ἐλπίσαμεν καὶ ἐπὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον ἐπεκαλέσαμεν.

Δοξολογία

Δοξολογία

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὸ ὄνομά σου διαπεφώνηται, καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ μεγαλοπρέπειά σου. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατήρτισας αἶνον διὰ τοὺς ἐχθρούς σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς σου, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐτράπησας. Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου, τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τοὺς διεξερχομένους τρίβους θαλάσσης. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὅτι θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε τὸν Θεὸν Κύριον ἐκ πηγῶν τοῦ Ἰσραήλ. Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεανίσκος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἐν τῇ ἀγέλῃ αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν καὶ ἄρχοντες Νεφθαλείμ. Ἐνετείλατο ὁ Θεός σου, κατίσχυσον, ὁ Θεός, τοῦτο ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἀγέλαις τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσιν τῶν λαῶν τῶν ἀποκλειομένων τοῦ δοκιμάζειν ἀργύριον. Διασκόρπισον ἔθνη τὰ πολέμους θέλοντα. Ἐξαποστελοῦσιν πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ. Βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐπιβαίνοντι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Φοβερὸς ὁ Θεὸς ἐξ ἁγίων αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωμα τῷ λαῷ αὐτοῦ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

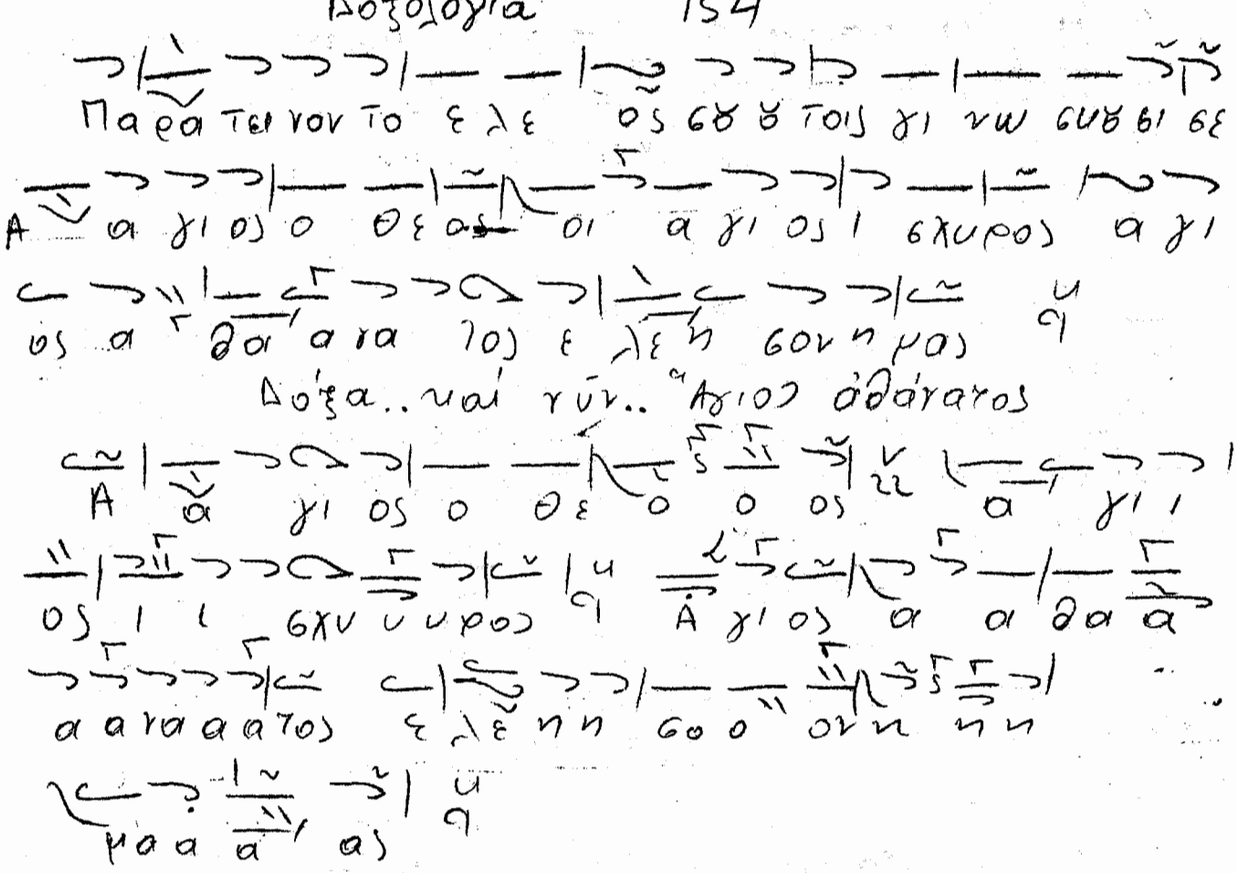

Ἡ παρούσα ἐργασία ἔγινε ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐπισυνδέσμου τῆς Α.Ε.Ι.Θ. κ. ΚΩΣΤΑΚΑΚΗ Ε. βάσει ἀναλυτικῶν ἐγχειρίων τοῦ τρίτου συνδέσμου κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Β.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΗΧΟΣ Δ' Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

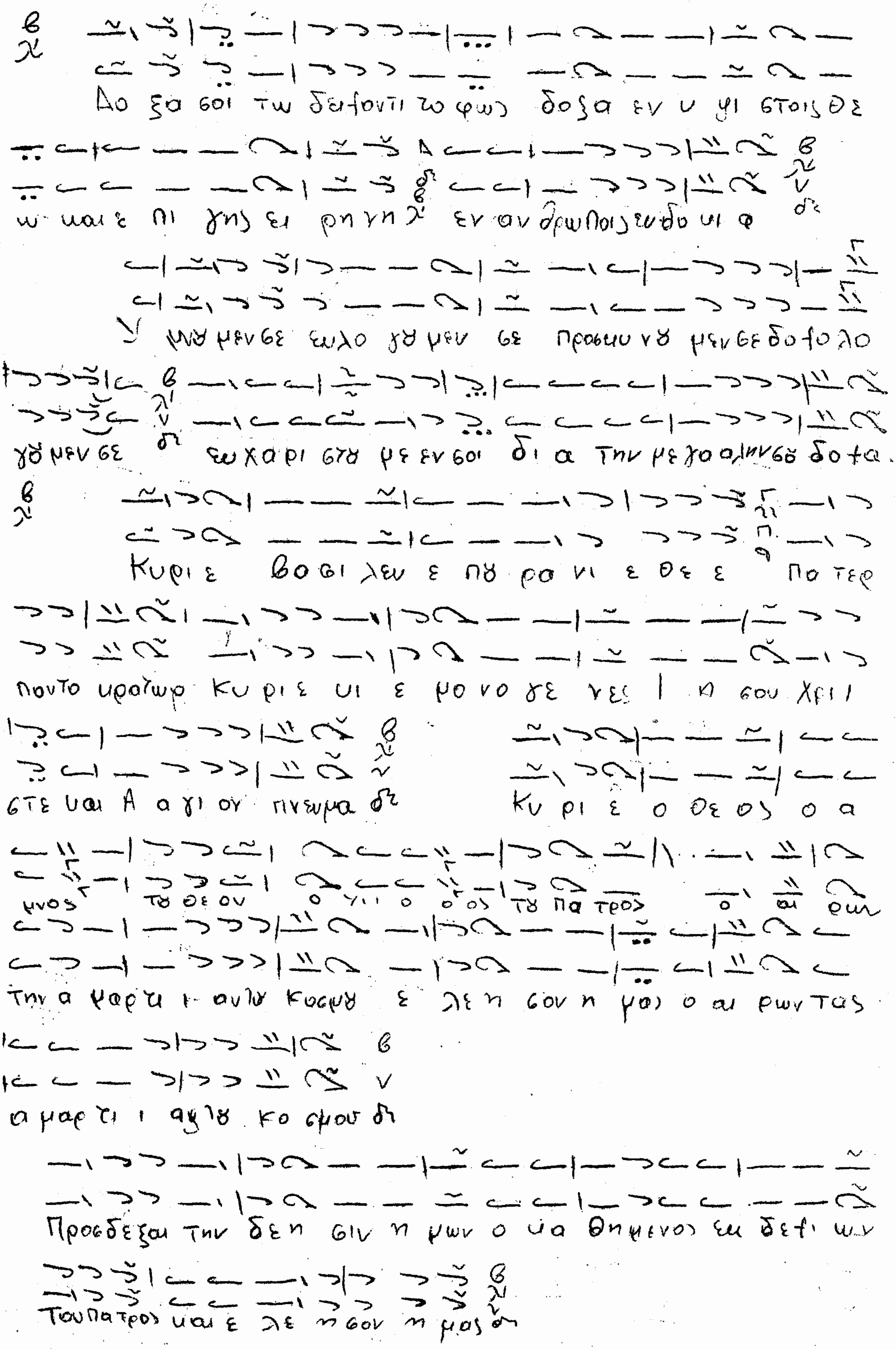

Δοξα..... και νῦν.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΕΡΟΜΑΘΩΝ
Ν. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
«Ιωάννης ο Κουκουζέλης»
Αριθμ. Βιβλ. ΡΝΗ'